

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kaheksas koda laiendatud koosseisus)

20. detsember 2023*

Majandus- ja rahaliit – Pangandusliit – Finantsinstitutsioonide ühtne kriisilahenduskord – Ühtne kriisilahendusfond – Ühtse Kriisilahendusnõukogu otsus 2021. aasta *ex ante* osamaksete arvutamise kohta – Põhjendamiskohustus – Tõhus kohtulik kaitse – Võrdne kohtlemine – Proportsionaalsuse põhimõte – Kriisilahendusnõukogu kaalutusruum – Õigusvastasuse vastuväide – Komisjoni kaalutusruum – Kohtuotsuse tagajärgede ajaline piiramine

Kohtuasjas T-389/21,

Landesbank Baden-Württemberg, asukoht Stuttgart (Saksamaa), esindajad: advokaadid H. Berger, M. Weber ja D. Schoo,

hageja,

versus

Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SRB), esindajad: J. Kerlin, T. Wittenberg ja D. Ceran, keda abistasid advokaadid H.-G. Kamann, F. Louis, P. Gey ja L. Hesse,

kostja,

keda toetab

Euroopa Komisjon, esindajad: D. Triantafyllou, A. Nijenhuis ja A. Steiblyté,

menetlusse astuja,

ÜLDKOHUS (kaheksas koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: koja president A. Kornezov, kohtunikud G. De Baere, D. Petrlík (ettekandja), K. Kecsmár ja S. Kingston,

kohtusekretär: ametnik S. Jund,

arvestades menetluse kirjalikku osa,

arvestades 7. märtsi 2023. aasta kohtuistungil esitatut,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Hageja Landesbank Baden-Württemberg palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi, et teda puudutavas osas tühistataks Ühtse Kriisilahendusnõukogu (edaspidi „kriisilahendusnõukogu“) 14. aprilli 2021. aasta otsus SRB/ES/2021/22 ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate 2021. aasta *ex ante* osamaksete arvutamise kohta (edaspidi „vaidlustatud otsus“).

I. Vaidluse taust

- 2 Hageja on Saksamaal asuv avalik-õiguslik krediidasutus. Ta on ühinenud Sparkassen-Finanzgruppe (hoiukassade ühendus, Saksamaa) finantsinstitutsioonide kaitseskeemiga (edaspidi „kaitseskeem“).
- 3 Vaidlustatud otsusega kehtestas kriisilahendusnõukogu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määruse (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1), artikli 70 lõike 2 alusel ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavad *ex ante* osamaksed (edaspidi „*ex ante* osamaksed“) 2021. aastaks (edaspidi „2021. aasta osamakseperiood“) nendele finantsinstitutsioonidele, kelle suhtes kohaldatakse selle määruse artiklit 2 koostoimes artikli 67 lõikega 4 (edaspidi „finantsinstitutsioonid“) ja kelle hulka kuulub ka hageja.
- 4 Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (edaspidi „BaFin“; föderaalne finantsjärelevalveamet, Saksamaa), kes on liikmesriigi kriisilahendusasutus määruse nr 806/2014 artikli 3 lõike 1 punkti 3 tähenduses (edaspidi „kriisilahendusasutus“), kohustas 21. aprilli 2021. aasta makseteatega hagejat tasuma tema 2021. aasta osamakseperioodi *ex ante* osamakse, mille kriisilahendusnõukogu oli kindlaks määranud.

II. Vaidlustatud otsus

- 5 Vaidlustatud otsus koosneb põhiosast ja kolmest lisast.
- 6 Vaidlustatud otsuse põhiosas kirjeldatakse 2021. aasta osamakseperioodi *ex ante* osamaksete kindlaksmääramise protsessi, mida kohaldatakse kõigi finantsinstitutsioonide suhtes.
- 7 Täpsemalt määras kriisilahendusnõukogu selle otsuse 5. jaos 2021. aasta osamakseperioodi jaoks kindlaks aasta sihttaseme, mis nähakse ette nõukogu 19. detsembri 2014. aasta rakendusmääruse (EL) 2015/81, millega määratakse kindlaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 806/2014 kohaldamise ühtsed tingimused seoses ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate *ex ante* osamaksetega (ELT 2015, L 15, lk 1), artiklis 4 (edaspidi „aasta sihttase“).
- 8 Kriisilahendusnõukogu selgitas, et ta kehtestas aasta sihttasemeks ühe kaheksandiku 1,35 protsendist kõigi finantsinstitutsioonide poolt 2020. aastal kord kvartalis arvatatud tagatud hoiuste keskmisest summast (edaspidi „2020. aastal tagatud hoiuste keskmine summa“), mis määrati kindlaks hoiuste tagamise skeemide esitatud andmete alusel vastavalt komisjoni 21.

- oktoobri 2014. aasta delegeeritud määruse (EL) 2015/63, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses kriisilahendusrahastutesse tehtavate *ex-ante*-osamaksetega (ELT 2015, L 11, lk 44), artiklile 16.
- 9 Vaidlustatud otsuse 6. jaos kirjeldas kriisilahendusnõukogu 2021. aasta osamakseperioodi *ex ante* osamaksete arvutamise meetodit. Selle kohta täpsustas ta nimetatud otsuse põhjenduses 59, et selleks perioodiks arvutati 13,33% *ex ante* osamaksetest „riiklikul tasandil“, see tähendab asjaomase osaleva liikmesriigi territooriumil tegevusloa saanud finantsinstitutsioonide esitatud andmete alusel (edaspidi „riiklik tasand“) vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/59/EL, millega luuakse krediidiastutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT 2014, L 173, lk 190), artiklile 103 ja vastavalt delegeeritud määruse 2015/63 artiklile 4. Ülejäänud osa *ex ante* osamaksetest (st 86,67%) arvutati „pangandusliidu tasemel“, st andmete alusel, mille olid esitanud kõik ühtses kriisilahendusmehhanismis (edaspidi „kriisilahendusmehhanism“) osalevate liikmesriikide (edaspidi „osalevad liikmesriigid“) territooriumil tegevusloa saanud finantsinstitutsioonid (edaspidi „liidu tasand“) vastavalt määruse nr 806/2014 artiklitele 69 ja 70 ning rakendusmääruse 2015/81 artiklile 4.
 - 10 Vaidlustatud otsuse samas 6. jaos selgitas kriisilahendusnõukogu ka, et sisuliselt on kahte liiki finantsinstitutsioone, kes on kohustatud *ex ante* osamakseid tasuma. Esimesse kategooriasse kuuluvad finantsinstitutsioonid, kes peavad maksma kindlasummalist osamakset, võttes arvesse nende eripärasid, nagu suurus või tegevuse laad. Nende finantsinstitutsioonide *ex ante* osamakse arvutamist reguleerivad delegeeritud määruse 2015/63 artiklid 10 ja 11.
 - 11 Teise kategooriasse kuuluvad finantsinstitutsioonid pidid tegema *ex ante* osamakse, mida korrigeeriti vastavalt nende riskiprofiilile ja mille kriisilahendusnõukogu määras kindlaks järgmisi põhietappe järgides.
 - 12 Esimeses etapis arvutas kriisilahendusnõukogu vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 70 lõike 2 teise lõigu punktile a välja iga finantsinstitutsiooni „aasta baasosamakse“ proportsionaalselt sellega, kui suure osa moodustab finantsinstitutsiooni kohustuste summa, välja arvatud omavahendid ja tagatud hoiused (edaspidi „netokohustused“), kõigi osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud finantsinstitutsioonide netokohustuste summast kokku. Vastavalt delegeeritud määruse 2015/63 artikli 5 lõikele 1 arvas kriisilahendusnõukogu finantsinstitutsiooni netokohustustest, mille alusel osamakse kindlaks määratakse, maha teatavat liiki kohustused.
 - 13 *Ex ante* osamakse arvutamise teises etapis korrigeeris kriisilahendusnõukogu aasta baasosamakset vastavalt finantsinstitutsiooni riskiprofiilile vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 70 lõike 2 teise lõigu punktile b. Ta hindas seda riskiprofiili delegeeritud määruse 2015/63 artiklis 6 osutatud nelja riskisamba alusel, mis koosnevad riskinäitajatest. Selleks et liigitada finantsinstitutsioonid vastavalt nende riskitasemele, määras kriisilahendusnõukogu iga 2021. osamakseperioodi suhtes kohaldatava riskinäitaja suhtes kõigepealt kindlaks rühmad (*bins*), kuhu finantsinstitutsioonid delegeeritud määruse I lisa osa „2. samm“ all asuva punkti 3 alusel liigitati. Samasse rühma kuuluvatele finantsinstitutsioonidele anti konkreetse riskinäitaja suhtes ühine väärtus, nn diskretiseeritud väärtus. Kombineerides iga riskinäitaja puhul diskretiseeritud väärtusi, arvutas kriisilahendusnõukogu asjaomase finantsinstitutsiooni „riskiga korrigeerimise kordaja“ (edaspidi

„korrigeerimise kordaja“). Korrutades selle finantsinstitutsiooni aasta baasosamakse tema korrigeerimise kordajaga, sai kriisilahendusnõukogu tulemuseks finantsinstitutsiooni „riskiga korrigeeritud aasta baasosamakse“.

- 14 Seejärel liitis kriisilahendusnõukogu kõik riskiga korrigeeritud aasta baasosamaksed, saades „ühise nimetaja“, mida kasutati iga finantsinstitutsiooni poolt tasumisele kuuluva aasta sihttaseme osa arvutamiseks.
- 15 Lõpuks arvutas kriisilahendusnõukogu iga finantsinstitutsiooni *ex ante* osamakse, jagades aasta sihttaseme kõigi finantsinstitutsioonide vahel ühelt poolt riskiga korrigeeritud aasta baasosamakse ja teiselt poolt ühise nimetaja vahelise suhte alusel.
- 16 Vaidlustatud otsuse I lisa sisaldab iga *ex ante* osamakseid tasuma kohustatud finantsinstitutsiooni – kelle hulka kuulub ka hageja – individuaalset teabelehte, mis sisaldas finantsinstitutsiooni *ex ante* osamakse arvutamise tulemust (edaspidi „individuaalne teabeleht“). Kõigis teabelehtedes on välja toodud asjaomase finantsinstitutsiooni aasta baasosamakse summa ja tema korrigeerimise kordaja väärtus nii liidu kui ka riiklikul tasandil ning märgitud ära iga riskinäitaja kaupa selle rühma number, kuhu finantsinstitutsioon liigitati. Lisaks esitati individuaalsetes teabelehtedes andmed, mida kasutati kõigi asjaomaste finantsinstitutsioonide *ex ante* osamaksete arvutamiseks ja mille kriisilahendusnõukogu oli kindlaks määranud kõigi nende finantsinstitutsioonide individuaalseid andmeid kokku liites või kombineerides. Lõpuks sisaldas teabeleht ka andmeid, mille asjaomane finantsinstitutsioon oli deklareerinud selleks ette nähtud vormis ja mida kasutati tema *ex ante* osamakse arvutamisel.
- 17 Vaidlustatud otsuse II lisa on esitatud kokkuvõtlikult ja ühte koondatult statistilised andmed iga osaleva liikmesriigi *ex ante* osamaksete arvutamise kohta. Selles lisa on muu hulgas täpsustatud finantsinstitutsioonide poolt iga liikmesriigi eest tehtavate *ex ante* osamaksete kogusumma. Ka on selles lisa iga riskinäitaja kohta välja toodud rühmade arv, igasse rühma kuuluvate finantsinstitutsioonide arv ning rühmade miinimum- ja maksimumväärtused. Riikliku tasandiga seotud rühmade puhul on neid väärtusi konfidentsiaalsuse tõttu vähendatud või suurendatud juhusliku summa võrra, muutmata finantsinstitutsioonide algset jaotust.
- 18 Vaidlustatud otsuse III lisa „Ühtsesse kriisilahendusfondi 2021. aasta *ex ante* osamakseid käsitleva konsultatsiooni käigus esitatud kommentaaride hindamine“ on analüüsitud märkusi, mille finantsinstitutsioonid esitasid vaidlustatud otsuse vastuvõtmise konsulteerimismenetluses, mille kriisilahendusnõukogu viis läbi ajavahemikul 5. kuni 19. märts 2021.

III. Poolte nõuded

- 19 Hageja palub Üldkohtul:
 - tühistada vaidlustatud otsus ja selle lisad teda puudutavas osas;
 - teise võimalusena tuvastada, et vaidlustatud otsust ei ole teda puudutavas osas õiguslikult olemas;
 - mõista kohtukulud välja kriisilahendusnõukogult.

20 Kriisilahendusnõukogu palub Üldkohtul:

- jätta hagi rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja hagejalt;
- teise võimalusena jätta tühistamise korral vaidlustatud otsuse tagajärjed kehtima kuni selle otsuse asendamiseni või vähemalt kuueks kuuks alates kohtuotsuse jõustumise kuupäevast.

21 Euroopa Komisjon palub Üldkohtul:

- jätta hagi rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja hagejalt.

IV. Õiguslik käsitlus

22 Hageja põhjendas oma hagi esialgu kümne väitega:

- esimese väite kohaselt on rikutud määruse nr 806/2014 artikli 81 lõiget 1 koostoimes nõukogu 15. aprilli 1958. aasta määruse nr 1, millega määratakse kindlaks Euroopa Majandusühenduses kasutatavad keeled (EÜT 1958, 17, lk 385; ELT eriväljaanne 01/01, lk 3), artikliga 3;
- teise väite kohaselt on rikutud ELTL artikli 296 teist lõiku ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikli 41 lõiget 1 ja lõike 2 punkti c, sest vaidlustatud otsus ei ole piisavalt põhjendatud;
- kolmanda väite kohaselt on rikutud harta artikli 47 lõikega 1 tagatud õigust tõhusale kohtulikule kaitsesele;
- neljandas väites esitati õigusvastasuse vastuväide delegeeritud määruse 2015/63 artiklite 4–9 ja I lisa suhtes, kuna rikutud on harta artikli 47 lõikega 1 tagatud õigust tõhusale kohtulikule kaitsesele ja õiguskindluse põhimõtet;
- viiendas väites esitatakse õigusvastasuse vastuväide delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 teise lõigu suhtes, kuna rikutud on direktiivi 2014/59 artikli 103 lõike 7 punkti h ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 575/2013 krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT 2013, L 176, lk 1) artikli 113 lõiget 7, „põhimõtet, et osamaksed tuleb määrata vastavalt riskile“, õigusriigile omast normide täpsuse põhimõtet ja kohustust võtta arvesse faktilisi asjaolusid täies ulatuses, kuna see säte ei saa omistada kaalu riskinäitajale „kaitseskeemi liikmesus“ (edaspidi „kaitseskeemi riskinäitaja“), võttes arvesse riskinäitajat „kauplemistegevus, bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“;
- kuuenda väite kohaselt on rikutud määruse nr 575/2013 artikli 113 lõiget 7, direktiivi 2014/59 artikli 103 lõike 7 punkti h, harta artikleid 16 ja 20, proportsionaalsuse põhimõtet ja hea halduse põhimõtet;

- seitsmendas väites esitatakse õigusvastasuse vastuväide delegeeritud määruse 2015/63 artiklite 6, 7 ja 9 ning I lisa suhtes, kuna rikutud on „põhimõtet, et osamaksed tuleb määrata vastavalt riskile“, harta artikleid 16 ja 20, proportsionaalsuse põhimõtet ja kohustust võtta arvesse kõiki asjaolusid;
 - kaheksanda väite kohaselt on rikutud harta artikleid 16 ja 52, kuna hageja *ex ante* osamaksed ei korrigeeritud vastavalt tema riskile;
 - üheksanda väite kohaselt on rikutud harta artikleid 16, 20, 41 ja 52, kuna vaidlustatud otsuses on tehtud mitu ilmset hindamisviga;
 - kümnendas väites esitatakse õigusvastasuse vastuväide delegeeritud määruse 2015/63 artikli 20 lõike 1 esimese ja teise lause suhtes, kuna rikutud on direktiivi 2014/59 artikli 103 lõiget 7 ja „põhimõtet, et osamaksed tuleb määrata vastavalt riskile“.
- 23 Lisaks esitas hageja repliigis üheteistkümnenda väite, mille kohaselt on esiteks rikutud määruse nr 806/2014 artikli 70 lõiget 2 ning harta artikleid 16 ja 17 ning milles esitatakse teiseks õigusvastasuse vastuväide määruse nr 806/2014 artiklite 69 ja 70 suhtes, kuna rikutud on „põhimõtet, et osamaksed tuleb määrata vastavalt riskile“, proportsionaalsuse põhimõtet, harta artikleid 16 ja 17, õigusriigi nõudeid ja põhimõtteid, mis tulenevad 13. juuni 1958. aasta kohtuotsusest *Meroni vs. Ülemamet* (10/56, EU:C:1958:8).
- 24 Kõigepealt tuleb analüüsida väiteid, milles hageja esitab delegeeritud määruse 2015/63 artiklite 4–9 ja 20 ning I lisa õigusvastasuse vastuväite, ning seejärel väiteid, mis puudutavad otseselt vaidlustatud otsuse õiguspärasust.

A. Delegeeritud määruse 2015/63 artiklite 4–9 ja 20 ning I lisa õigusvastasuse vastuväide

1. Neljas väide, milles esitatakse õigusvastasuse vastuväide delegeeritud määruse 2015/63 artiklite 4–9 ja I lisa suhtes, kuna need rikuvad tõhusa kohtuliku kaitse ja õiguskindluse põhimõtteid

- 25 Neljas väide jaotub kahte ossa.
- 26 Alustuseks olgu märgitud, et delegeeritud määruse 2015/63 artiklis 4 on ette nähtud, et kriisilahendusnõukogu määrab kindlaks *ex ante* osamakse, mille iga finantsinstitutsioon peab tasuma, proportsionaalselt tema riskiprofiiliga, võttes aluseks finantsinstitutsiooni esitatud teabe ja kohaldades delegeeritud määruse artiklites 4–13 sätestatud meetodit.
- 27 Delegeeritud määruse 2015/63 artiklis 5 „Aasta baasosamakse riskiga korrigeerimine“ on muu hulgas loetletud kohustused, mida nende osamaksete arvutamisel arvesse ei võeta. Delegeeritud määruse artiklis 6 on loetletud riskisambad ja -näitajad, mida kriisilahendusnõukogu peab finantsinstitutsioonide riskiprofiili hindamisel arvesse võtma, ning delegeeritud määruse artiklis 7 on täpsustatud iga riskisamba ja -näitaja suhteline kaal, mida kriisilahendusnõukogu kohaldab iga finantsinstitutsiooni riskiprofiili hindamisel.
- 28 Delegeeritud määruse 2015/63 artikkel 8 käsitleb riskinäitajate kohaldamist erijuhtudel.

- 29 Lisaks on delegeeritud määruse 2015/63 artiklis 9 „Riskiga korrigeerimise kohaldamine aasta baasosamakse suhtes“ ette nähtud, et kriisilahendusnõukogu arvutab korrigeerimise kordaja delegeeritud määruse artiklis 6 osutatud riskinäitajate alusel vastavalt delegeeritud määruse I lisas sätestatud valemile ja menetlustele ning arvutab iga finantsinstitutsiooni aasta osamakse iga osamakseperioodi kohta, korrutades aasta baasosamakse selle korrigeerimise kordajaga vastavalt sama määruse I lisas sätestatud valemitele ja protseduuridele.
- 30 Lõpuks on delegeeritud määruse 2015/63 I lisas sätestatud finantsinstitutsioonide aasta osamaksete arvutamise kord etappide kaupa.

a) Esimene väiteosa, mis käsitleb tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtte väidetavat rikkumist

- 31 Hageja väidab, et delegeeritud määruse 2015/63 artiklid 4–9 ja I lisa rikuvad tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtet, mis on sätestatud harta artikli 47 lõikes 1. Kõigepealt loovad need sätted *ex ante* osamaksete arvutamiseks läbipaistmatu süsteemi, kuna need näevad selle arvutuse jaoks ette ärisaladusena käsitatava teabe kasutamise, mis takistab kriisilahendusnõukogul nende osamaksete kindlaksmääramise otsuseid piisavalt põhjendada. Nimelt, vaatamata sellele, et iga finantsinstitutsiooni *ex ante* osamakse suurus sõltub teiste finantsinstitutsioonide andmetest, ei saa neid andmeid asjaomasele finantsinstitutsioonile konfidentsiaalsuse tõttu avalikustada.
- 32 Seejärel loovad need sätted *ex ante* osamaksete kindlaksmääramise süsteemi, milles on kriisilahendusnõukogul mitmes küsimuses suur kaalutusruum, mis suurendab veelgi asjaomaste õigusnormide läbipaistmatust.
- 33 Viimaks ei ole Üldkohtul võimalik kontrollida vaidlustatud otsuse õiguspärasust, kuna tal ei ole tarkvara, mida kriisilahendusnõukogu *ex ante* osamaksete arvutamiseks kasutas, kuid mis on vajalik nende osamaksete arvutamise kontrollimiseks.
- 34 Kriisilahendusnõukogu ja komisjon vaidlevad nendele argumentidele vastu.
- 35 Nagu nähtub eespool punktides 26–30, on delegeeritud määruse 2015/63 artiklites 4–9 sätestatud normid, mida kriisilahendusnõukogu peab kohaldama aasta baasosamakse kindlaksmääramisel ja selle korrigeerimisel finantsinstitutsioonide riskiprofiili alusel. Seejärel on nende normide rakendamise kord konkreetselt ette nähtud selle delegeeritud määruse I lisas.
- 36 Nende sätete kohaselt põhineb iga finantsinstitutsiooni aasta baasosamakse korrigeerimine riskiprofiili alusel kõigi asjaomaste finantsinstitutsioonide individuaalsete andmete võrdlemisel. Kriisilahendusnõukogu leiab aga, et kõik need andmed kuuluvad ärisaladuse alla, mistõttu ta ei saanud neid edastada finantsinstitutsioonidele, kelle *ex ante* osamakse arvutati otsuses, millega määrati kindlaks nende osamaksete suurus.
- 37 Harta artikliga 47 tagatud kohtuliku kontrolli tõhusus eeldab, et asjasse puutuv isik saab tutvuda tema suhtes tehtud otsuse põhjendustega, lugedes kas otsust ennast või saades oma sellekohase taotluse alusel teada selle põhjendused, kusjuures pädev kohus võib asjaomaselt ametiasutuselt nõuda nende põhjenduste teatavaks tegemist nii selleks, et võimaldada asjaomasel isikul kaitsta oma õigusi parimates võimalikes tingimustes ja otsustada täielikult informeerituna, kas on otstarbekas pöörduda pädevasse kohtusse, kui ka selleks, et nimetatud kohus oleks täielikult võimeline kontrollima käsitletava otsuse seaduslikkust (vt 26. aprilli 2018. aasta kohtuotsus *Donnellan*, C-34/17, EU:C:2018:282, punkt 55, ja 24. novembri 2020. aasta kohtuotsus *Minister van Buitenlandse Zaken*, C-225/19 ja C-226/19, EU:C:2020:951, punkt 43).

- 38 Lisaks, arvestades võistlevuse põhimõtet, mis kuulub harta artiklis 47 nimetatud kaitseõiguste hulka, peab menetlusosalistel olema õigus tutvuda kõigi tõendite või seisukohtadega, mis on kohtule esitatud, et mõjutada tema otsust, ning nende üle vaielda. Põhiõigus tõhusale kohtulikule kaitsele ei võimalda nimelt kohtuotsuse tegemisel tugineda asjaoludele ja dokumentidele, millega pooled või üks neist ei ole saanud tutvuda ja mille suhtes nad ei ole seega saanud seisukohta võtta (vt 4. juuni 2013. aasta kohtuotsus ZZ, C-300/11, EU:C:2013:363, punktid 55 ja 56, ning 23. oktoobri 2014. aasta kohtuotsus Unitrading, C-437/13, EU:C:2014:2318, punkt 21).
- 39 Siiski võib liidu ametiasutus teatud erandjuhtudel konfidentsiaalsete andmete kaitsega seotud põhjustel keelata puudutatud isikule nende täpsete ja täielike põhjenduste teatavakstegemise, mis on tema suhtes tehtud otsuse aluseks. Sellisel juhul tuleb rakendada meetodeid ja õigusnorme, mis võimaldavad tasakaalustada ühelt poolt sellise otsuse vastuvõtmisel arvesse võetud konfidentsiaalsete andmete kaitse legitiimset huvi ja teiselt poolt vajadust tagada õigussubjektile piisavalt tema niisuguste menetlusõiguste austamine, nagu õigus olla ära kuulatud ja võistlevuse põhimõte (vt selle kohta 15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon vs. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punktid 115–120; vt selle kohta ja analoogia alusel ka 18. juuli 2013. aasta kohtuotsus komisjon jt vs. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, EU:C:2013:518, punkt 125).
- 40 Arvestades *ex ante* osamaksete eripära, tuleb sellise tasakaalustamise vajadust arvestada ka nende osamaksete arvutamisel. Nimelt, nagu nähtub direktiivi 2014/59 põhjendustest 105–107 ja määruse nr 806/2014 põhjendusest 41, on nende osamaksete eesmärk tagada kindlustusloogikast lähtudes, et finantssektor annaks kriisilahenduskorrale oma ülesannete täitmiseks piisavalt rahalisi vahendeid, julgustades samas asjaomaseid finantsinstitutsioone käituma vähem riskantsel viisil. Seega ei põhine *ex ante* osamaksete arvutamine mitte teatud summale teatud protsendi kohaldamisel, vaid oleneb direktiivi 2014/59 artiklite 102 ja 103 ning määruse nr 806/2014 artiklite 69 ja 70 kohaselt ka sellest, milline on lõplik sihttase, milleni peab ulatuma enne 31. detsembrist 2023 kogutud osamaksete summa (edaspidi „lõplik sihttase“), ja seejärel ka sellest, milline on aasta sihttase, mis tuleb jaotada osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud finantsinstitutsioonide vahel (vt selle kohta 15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon vs. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 113).
- 41 Kuna lõplikuks sihttasemeks määrati vähemalt 1% kõigi nende finantsinstitutsioonide tagatud hoiuste summast ning kuna iga finantsinstitutsiooni aasta baasosamakse arvutatakse proportsionaalselt sellega, kui suure osa moodustab finantsinstitutsiooni netokohustuste summa kõigi osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud finantsinstitutsioonide netokohustuste kogusummast, siis näib, et *ex ante* osamaksete arvutamise meetod, nagu see tuleneb direktiivist 2014/59 ja määrusest nr 806/2014, nõuab ise põhimõtteliselt seda, et kriisilahendusnõukogu kasutaks ärisaladuse alla kuuluvaid andmeid (vt 15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon vs. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 114).
- 42 Liidu institutsioonid ja asutused on vastavalt ärisaladuse kaitse põhimõttele, mis on liidu õiguse üldpõhimõte ja mida on täpsustatud eelkõige ELTL artiklis 339, kohustatud üldjuhul mitte avaldama eraettevõtja konkurentidele tema esitatud konfidentsiaalset teavet (vt selle kohta 15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon vs. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punktid 109 ja 114 ning seal viidatud kohtupraktika).

- 43 Neil asjaoludel tuli komisjonil ja Euroopa Liidu Nõukogul delegeeritud määrusega 2015/63 ja rakendusmäärusega 2015/81 ette nähtud *ex ante* osamaksete arvutamise süsteemi rakendamisel ühitada ärisaladuse hoidmine tõhusa kohtuliku kaitse põhimõttega, nii et selle saladusena käsitatavaid andmeid ei saaks huvitatud isikutele edastada ja et neid ei saaks muu hulgas lisada niisuguste otsuste põhjendusse, millega määratakse kindlaks *ex ante* osamaksete summa.
- 44 See *ex ante* osamaksete arvutamise süsteemi eripära ei takista siiski liidu kohtul tõhusat kohtulikku kontrolli teha.
- 45 Nimelt, esiteks ei takista sätetes, mille õigusvastasusele hageja tugineb, miski seda, et kriisilahendusnõukogu avalikustab määruse nr 806/2014 artikli 88 lõike 1 esimese lõigu kohaselt *ex ante* osamaksete kindlaksmääramise otsuse tegemisel tema tegevuse käigus saadud konfidentsiaalse teabe kokkuvõtlikult või ühte koondatult, nii et puudutatud finantsinstitutsioone ei ole võimalik kindlaks teha (vt selle kohta 15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon vs. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 136).
- 46 Teiseks, kui konfidentsiaalsete andmete kaitse tagamiseks tuleb sellise otsuse põhjendusi piirata, peab otsuse vastuvõtja juhul, kui liidu kohtusse esitatakse hagi, milles need andmed kahtlus alla seatakse, kohtumenetluses oma teguviisi põhjendama (vt selle kohta 1. juuli 2008. aasta kohtuotsus Chronopost ja La Poste vs. UFX jt, C-341/06 P ja C-342/06 P, EU:C:2008:375, punkt 110, ning 15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon vs. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 145).
- 47 Selleks et teha harta artikli 47 nõuetega kooskõlas olevat tõhusat kohtulikku kontrolli, võivad liidu kohtud seega vajaduse korral nõuda kriisilahendusnõukogult selliste andmete esitamist, mis põhjendaksid arvutusi, mille õigsus on kohtus vaidlustatud, tagades vajalikus ulatuses nende andmete konfidentsiaalsuse (15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon vs. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 146).
- 48 Lisaks, liidu kohus peab kõiki kriisilahendusnõukogu esitatud õiguslikke ja faktilisi asjaolusid analüüsides kontrollima nende põhjuste põhjendatust, millele kriisilahendusnõukogu *ex ante* osamaksete arvutamisel kasutatud andmete edastamata jätmiseks tugineb (vt selle kohta analoogia alusel 18. juuli 2013. aasta kohtuotsus komisjon jt vs. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, EU:C:2013:518, punkt 126).
- 49 Kui ilmneb, et kriisilahendusnõukogu viidatud põhjused on niisugused, mille tõttu ei saa tõesti liidu kohtule esitatud andmeid ja tõendeid puudutatud isikule edastada, siis tuleb asjakohaselt kaaluda nõudeid, mis on seotud õigusega tõhusale kohtulikule kontrollile, eelkõige võistlevuse põhimõtte järgimisega, ja nõudeid, mis tulenevad ärisaladuse kaitsest (vt selle kohta analoogia alusel 18. juuli 2013. aasta kohtuotsus komisjon jt vs. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, EU:C:2013:518, punkt 128).
- 50 Eeltoodust tuleneb, et *ex ante* osamaksete arvutamine ärisaladuse alla kuuluvate andmete alusel vastavalt delegeeritud määruse 2015/63 artiklitele 4–9 ja I lisale, ilma et neid andmeid tehtaks huvitatud isikutele kättesaadavaks, ei tähenda iseenesest, et need sätted on vastuolus tõhusa kohtuliku kaitse põhimõttega.
- 51 Mis puudutab hageja argumenti kriisilahendusnõukogu kaalutusõiguse kohta, siis tuleneb kohtupraktikast, et kuigi valdkondades, kus antakse keerulisi majanduslikke hinnanguid, on liidu institutsioonil või asutusel kaalutusõigus majandusküsimustes, ei tähenda see, et liidu kohus

peab hoiduma kontrollimast, kuidas on see institutsioon või asutus tõlgendanud majanduslikku laadi andmeid. Liidu kohtud ei pea sel juhul mitte ainult kindlaks tegema, kas esitatud tõendid vastavad tegelikkusele, on usaldusväärsed ja sidusad, vaid nad peavad kontrollima ka seda, kas need tõendid sisaldavad kogu asjakohast teavet, mida keerulise olukorra hindamisel tuleb arvesse võtta, ning kas kõnealused tõendid toetavad järeldusi, mis nende pinnalt on tehtud (vt 10. detsembri 2020. aasta kohtuotsus *Comune di Milano vs. komisjon*, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, punkt 115 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 52 Neil asjaoludel ei tähenda ainuüksi see, et kriisilahendusnõukogul on kaalutusõigus, et Üldkohtul ei ole võimalik teostada tõhusat kohtulikku kontrolli vaidlustatud otsuse üle.
- 53 Viimaks tuleb tagasi lükata ka hageja argument, et delegeeritud määrus 2015/63 rikub tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtet, kuna liidu kohtud ei saa kontrollida konkreetse finantsinstitutsiooni *ex ante* osamakse summa arvutamise õigsust.
- 54 Sellega seoses piirdub hageja selgitavate täpsustusteta väitega, et selline kontroll eeldab, et Üldkohus saaks kasutada kriisilahendusnõukogu kasutatud tarkvara, mida ta aga ei saa. See asjaolu ei sea aga kahtluse alla delegeeritud määruse 2015/63 artiklite 4–9 ega I lisa õiguspärasust. Lisaks ei takista need sätted Üldkohtul võtmast tema kodukorras ette nähtud meetmete seast neid, mida ta peab *ex ante* osamakse suuruse kontrollimiseks sobivaks.
- 55 Eespool toodut arvestades tuleb neljanda väite esimene osa tagasi lükata.

b) Teine väiteosa, mis käsitleb õiguskindluse põhimõtte väidetavat rikkumist

- 56 Neljanda väite teine osa jaguneb sisuliselt kolmeks etteheiteks.

1) Esimene etteheide, et delegeeritud määruse 2015/63 artiklid 4–9 ja I lisa ei võimalda finantsinstitutsioonidel eelnevalt oma ex ante osamaksete summat välja arvutada

- 57 Hageja väidab, et delegeeritud määruse 2015/63 artiklid 4–9 ja I lisa rikuvad õiguskindluse põhimõtet, kuna need ei võimalda tal eelnevalt välja arvutada *ex ante* osamaksete summat, mida ta peab tasuma osamakseperioodi jooksul, kuna nende sätetega on kriisilahendusnõukogule antud õigus teha mitu tema kaalutusõigust nõudvat otsustust. Pealegi on kriisilahendusnõukogu neid kaalutusõigust nõudvaid otsustusi teinud niisuguste asutusesiseste otsuste vastuvõtmisega, milles on täpsustatud *ex ante* osamaksete arvutamise meetodit (edaspidi „vaheotsused“), kuid mida ei ole avaldatud ega tehtud hagejale kättesaadavaks. See näitab, et delegeeritud määruse vaidlustatud sätete struktuur ei ole „piisavalt tihe“, et välistada asjaomaste liidu ametiasutuste meelevaldne käitumine.
- 58 Kriisilahendusnõukogu ja komisjon vaidlevad nendele argumentidele vastu.
- 59 Kõigepealt tuleb määratleda käesoleva õigusvastasuse vastuväite täpne ulatus.
- 60 Sellega seoses tuleb esiteks tõdeda, et vaatamata käesoleva õigusvastasuse vastuväite pealkirjale, nagu hageja selle on sõnastanud, keskenduvad tema argumendid küsimusele, kas delegeeritud määruse 2015/63 artiklid 6 ja 7 on kooskõlas õiguskindluse põhimõttega. Seevastu ei esita hageja delegeeritud määruse artiklite 4, 5, 8 ja 9 või selle I lisa õiguspärasuse kohta iseseisvaid ja

konkreetseid argumente, mis oleksid ulatuslikumad delegeeritud määruse artikleid 6 ja 7 puudutavatest argumentidest. Neil asjaoludel tuleb järeldada, et käesolev õigusvastasuse vastuväide puudutab tegelikult delegeeritud määruse artikleid 6 ja 7.

- 61 Teiseks tuleb märkida, et nende sätete kohaselt peab kriisilahendusnõukogu korrigeerima finantsinstitutsioonide aasta baasosamakseid nelja riskisammast arvesse võttes, kusjuures iga samm koosneb riskinäitajatest, mis võivad omakorda koosneda riski alamnäitajatest.
- 62 Mis puudutab aga delegeeritud määruse 2015/63 artikli 6 lõike 1 punktides a–c nimetatud kolme esimest riskisammast, siis ei esitanud hageja Üldkohtule ühtegi konkreetset asjaolu, et vaidlustada nende õiguspärasus põhjusel, et need on väidetavalt vastuolus õiguskindluse põhimõttega. Lisaks, mis puudutab delegeeritud määruse artikli 6 lõike 1 punktis d nimetatud riskisammast, mida nimetatakse „kriisilahendusasutuse määratavad täiendavad riskinäitajad“ (edaspidi „IV riskisammast“), siis ei ole hageja väitnud, et riskinäitaja „avaliku sektori varasema erakorralise finantstoetuse ulatus“, mis on üks IV riskisamba näitajatest, on ebaselge ja seega selle põhimõttega vastuolus.
- 63 Sellest tuleb järeldada, et käesolev õigusvastasuse vastuväide käsitleb IV riskisamba riskinäitajate väidetavat mittevastavust õiguskindluse põhimõttele, välja arvatud riskinäitaja „finantsinstitutsioonile antud avaliku sektori varasema erakorralise finantstoetuse ulatus“.
- 64 Olles need täpsustused teinud, tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt nõuab õiguskindluse põhimõtte esiteks, et õigusnormid oleksid selged ja täpsed, ning teiseks, et nende kohaldamine oleks õigussubjektidele ettenähtav, eriti kui need võivad kaasa tuua ebasoodsaid tagajärgi. Nimetatud põhimõtte nõuab esmajoones seda, et õigusnormid võimaldaksid asjasse puutuvatel isikutel täpselt teada, milline on nende õigusnormidega ette nähtud kohustuste ulatus, ja seda, et neil isikutel oleks võimalik selgelt aru saada oma õigustest ja kohustustest ning toimida neile vastavalt (29. aprilli 2021. aasta kohtuotsus Banco de Portugal jt, C-504/19, EU:C:2021:335, punkt 51, ja 16. veebruari 2022. aasta kohtuotsus Poola vs. parlament ja nõukogu, C-157/21, EU:C:2022:98, punkt 319).
- 65 Neid nõudeid ei saa siiski mõista nii, et nendega on vastuolus see, kui liidu institutsioon kasutab tema vastuvõetavas õigusnormis abstraktset õigusmõistet, ega ka nii, et see nõuab, et sellises abstraktses normis mainitaks erinevaid konkreetseid olukordi, milles seda normi võidakse kohaldada, kuna kõiki neid olukordi ei saa institutsioon ette kindlaks määrata (vt analoogia alusel 20. juuli 2017. aasta kohtuotsus Marco Tronchetti Provera jt, C-206/16, EU:C:2017:572, punktid 39 ja 40, ning 16. veebruari 2022. aasta kohtuotsus Poola vs. parlament ja nõukogu, C-157/21, EU:C:2022:98, punkt 320).
- 66 Järelikult rikub liidu õigusakti säte oma ebaselguse tõttu õiguskindluse põhimõtet vaid siis, kui see on niivõrd mitmetähenduslik, et see ei võimalda õigussubjektidel piisava kindlusega kõrvaldada selle sätte ulatuse või sisu suhtes tekkinud võimalikke kahtlusi (vt selle kohta 14. aprilli 2005. aasta kohtuotsus Belgia vs. komisjon, C-110/03, EU:C:2005:223, punkt 31, ja 22. mai 2007. aasta kohtuotsus Mebrom vs. komisjon, T-216/05, EU:T:2007:148, punkt 108).
- 67 Samuti ei riku ootuspärasuse nõuet iseenesest asjaolu, et liidu akt annab selle rakendamise eest vastutavatele asutustele kaalutusõiguse, tingimusel et sellise pädevuse ulatus ja kasutamise kord on piisavalt selgelt määratletud, arvestades taotletavat õiguspärasest eesmärki tagada piisav kaitse omavoli vastu (vt 16. veebruari 2022. aasta kohtuotsus Poola vs. parlament ja nõukogu, C-157/21, EU:C:2022:98, punkt 321 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 68 Neid kaalutlusi arvestades tuleb analüüsida, kas *ex ante* osamaksete arvutamise meetod on osas, milles seda mõjutab IV riskisammas, määratletud piisavalt täpselt, et õigussubjektid saaksid piisava kindlusega kõrvaldada kahtlused seda riskisammast käsitlevate sätete ulatuse või tähenduse suhtes.
- 69 Sellega seoses tuleb märkida, et hageja ei väida, et delegeeritud määruse 2015/63 artiklites 6 ja 7 kasutatud mõisted on niivõrd mitmetähenduslikud, et ta ei saa piisava kindlusega kõrvaldada kahtlusi nende ulatuse või tähenduse suhtes.
- 70 Mis puudutab täpsemalt delegeeritud määruse 2015/63 artikli 6 lõikes 6 kasutatud sõnastust, siis möönis hageja kohtuistungil sisuliselt, et ta saab aru, milline tähendus tuleb seal kasutatud sõnadele anda. Ta ei nõustunud küll tõlgendusega, mille kriisilahendusnõukogu andis mõnele neist sõnadest, eelkõige mõistele „üldine ärimudel“, kuid ta ei vaielnud vastu sellele, et nende tähendus on määratletav, mistõttu on võimalik piisava kindlusega kõrvaldada kahtlused nende ulatuse või tähenduse suhtes.
- 71 See on nii seda enam, et enamik delegeeritud määruse 2015/63 artikli 6 lõikes 6 kasutatud mõistetest on määratletud vaidlustatud otsuse põhjenduses 98 ja 36.–40. joonealuses märkuses, milles on viidatud mitmele kohaldatava õiguse normile. Hageja ei väida aga, et need määratlused ei tulenenud nendest sätetest.
- 72 Seevastu tuleb sarnaselt hagejaga märkida, et delegeeritud määruse 2015/63 artiklid 6 ja 7 annavad kriisilahendusnõukogule kaalutlusruumi.
- 73 Delegeeritud määruse 2015/63 artikli 6 lõike 5 esimese lõigu kohaselt koosneb IV riskisammas kolmest riskinäitajast, milleks on esiteks „kauplemistegevus, bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“, teiseks „kuulumine [finantsinstitutsioonide] kaitsekeemi“ ja kolmandaks „avaliku sektori varasema erakorralise finantstoetuse ulatus“.
- 74 Delegeeritud määruse 2015/63 artikli 6 lõike 5 teise lõigu kohaselt peab kriisilahendusnõukogu nende riskinäitajate kindlaksmääramisel arvesse võtma seda, „millise tõenäosusega võib asjaomane [finantsinstitutsioon] sattuda kriisilahendusmenetluse, ja sellest tulenevalt, millise tõenäosusega võetaks kasutusse kriisilahendusrahastu“.
- 75 Delegeeritud määruse 2015/63 artikli 6 lõike 5 teise lõigu sõnastusest nähtub, et see säte annab kriisilahendusnõukogule kaalutlusruumi viisi osas, kuidas ta peab nende riskinäitajate kindlaksmääramisel „võtma arvesse asjaomase finantsinstitutsiooni kriisilahenduse tõenäosust, ja sellest tulenevalt, millise tõenäosusega võetaks kasutusse kriisilahendusrahastu“, sest selles sättes nimetatud kriteeriume peab kriisilahendusnõukogu täpsustama, et neid saaks konkreetse juhtumi suhtes kohaldada.
- 76 Mis puudutab esimest riskinäitajat, mis kuulub IV riskisamba alla ja mis puudutab finantsinstitutsiooni kauplemistegevust ja bilansiväliseid riskipositsioone, tuletisinstrumente, keerukust ja kriisilahenduskõlblikkust, siis on delegeeritud määruse 2015/63 artikli 6 lõikes 6 ette nähtud mitu tegurit, mida kriisilahendusnõukogu peab selle näitaja kindlaksmääramisel arvesse võtma ja millest mõned võivad asjaomase finantsinstitutsiooni riskiprofiili suurendada ja mõned seda vähendada.

- 77 Nii on selle riskiprofiili suurenemiseni viia võivaid tegureid neli, nimelt esiteks „kauplemistegevuse olulisus võrreldes bilansimahu, omavahendite taseme, riskipositsioonide riskisuse ja üldise ärimudeliga“, teiseks „bilansiväliste riskipositsioonide olulisus võrreldes bilansimahu, omavahendite taseme ja riskipositsioonide riskisusega“, kolmandaks „tuletisinstrumentide summa olulisus võrreldes bilansimahu, omavahendite taseme, riskipositsioonide riskisuse ja üldise ärimudeliga“ ja neljandaks „see, mil määral käsitatakse [finantsinstitutsiooni] ärimudelit ja organisatsioonilist struktuuri keerukana“.
- 78 Elemente, mis võivad kaasa tuua kõnealuse riskiprofiili vähenemise, on kaks ja need on „keskse vastaspoole kaudu kliiritud tuletisinstrumentide suhteline väärtus“ ja „see, mil määral [saab finantsinstitutsiooni] suhtes rakendada kriisilahendusmeetmeid kiiresti ja ilma õiguslike takistusteta“.
- 79 Delegeeritud määruse 2015/63 artikli 6 lõike 6 sõnastusest tuleneb, et see säte annab kriisilahendusnõukogule kaalutlusruumi seoses „olulisusega“, mille kriisilahendusnõukogu peab omistama „kauplemistegevusele“, „bilansivälisele riskipositsioonile“ ja „tuletisinstrumentide summale“, ning selles sättes nimetatud eri elementide omavahelise suhtega.
- 80 Seega, kuigi delegeeritud määruse 2015/63 artikli 6 lõikest 6 nähtub, et selles sättes mainitud riskinäitaja esimese riski alamnäitaja kohaselt tuleb „kauplemistegevuse“ olulisust võrrelda bilansimahu, omavahendite taseme ja riskipositsioonide riskisusega ja finantsinstitutsiooni üldise ärimudeliga, ei ole selles sättes täpsustatud, kuidas seda võrdlust konkreetselt ellu viiakse.
- 81 Sama kehtib delegeeritud määruse 2015/63 artikli 6 lõike 6 punkti a alapunktides ii ja iii ette nähtud riskinäitaja teise ja kolmanda riski alamnäitaja kohta.
- 82 Lisaks, mis puudutab finantsinstitutsioonide kaitseskeemi riskinäitaja kindlaksmääramist, siis tuleneb delegeeritud määruse 2015/63 artikli 6 lõikest 7, et kriisilahendusnõukogu peab võtma arvesse ilma viivitusega kättesaadavate vahendite summa piisavat suurust, „et võimaldada toetada [finantsinstitutsiooni] usaldusväärset ja tõhusalt“, ning õigusliku või lepingulise kindluse taset, et finantsinstitutsioon kasutaks need vahendid „täielikult ära enne seda, kui võib taotleda erakorralist avaliku sektori finantstoetust“.
- 83 Selle sätte sõnastusest nähtub, et kriisilahendusnõukogul on kaalutlusruum selles sättes ette nähtud nende tingimuste täitmise üle otsustamisel, mis on seotud asjaomase finantsinstitutsiooni kaitseskeemi käsutuses olevate vahendite piisavusega selle institutsiooni vajalikuks rahastamiseks ja nende vahenditega seotud õigusliku või lepingulise kindluse tasemega.
- 84 Sama kehtib delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõikes 4 ette nähtud eri riskinäitajate kaalumise kohta IV riskisamba raames.
- 85 Nimelt, kuigi delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõikes 4 on selgelt märgitud, milline on eespool punktis 73 mainitud IV riskisamba moodustava kolme riskinäitaja suhteline kaal, ei nähtu sellest sättest, kuidas määratleda kahe esimese riskinäitaja erinevate riski alamnäitajate ja muude tegurite kaalu. Eelkõige ei ole selles sättes täpsustatud, kas see kaal jaguneb nende riski alamnäitajate vahel proportsionaalselt. Nii annab delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõige 4 kriisilahendusnõukogule kaalutlusõiguse määrata kindlaks riskinäitajad moodustavate eri riski alamnäitajate osakaalud, mida tuleb delegeeritud määruse 2015/63 artikli 6 lõigete 5–7 kohaselt arvesse võtta.

- 86 Neil asjaoludel tuleb analüüsida, kas delegeritud määruse 2015/63 artikli 6 lõikeid 5–7 ja artikli 7 lõiget 4 võib vastavalt eespool punktis 67 meenutatud kohtupraktikale pidada säteteks, mis määratlevad piisavalt selgelt kriisilahendusnõukogule antud kaalutusõiguse ulatuse ja kasutamise korra, arvestades taotletavat õiguspärasest eesmärki, nii et need tagavad piisava kaitse omavoli vastu ja selle, et õigussubjektid saavad piisava kindlusega kõrvaldada kahtlused nende sätete ulatuse või mõtte osas.
- 87 Kui säte annab liidu institutsioonidele või asutustele pädevuse kehtestada rahalisi kohustusi, tuleb kõiki asjakohaseid tegureid arvesse võttes kindlaks teha, kas see säte määratleb piisavalt selgelt selle pädevuse ulatuse ja kasutamise korra, et võimaldada õigussubjektidel ette näha sellise kohustuse kehtestamise tingimusi (vt selle kohta analoogia alusel 16. veebruari 2022. aasta kohtuotsus Poola *vs.* parlament ja nõukogu, C-157/21, EU:C:2022:98, punktid 319–321).
- 88 Eelkõige tuleb hinnata, kas informeeritud ettevõtja võib vajaduse korral õigus- ja majandusnõustaja teenuseid kasutades piisavalt täpselt ette näha selliste tasude arvutusmeetodi ja suurusjärgu, arvestades seejuures, et asjaolu, et see ettevõtja ei saa täpselt ette teada nende tasude suurust, mille liidu institutsioon või organ igal konkreetsel juhul kehtestab, ei saa kujutada endast õiguskindluse põhimõtte rikkumist (vt selle kohta analoogia alusel 17. juuni 2010. aasta kohtuotsus Lafarge *vs.* komisjon, C-413/08 P, EU:C:2010:346, punkt 95, ja 18. juuli 2013. aasta kohtuotsus Schindler Holding jt *vs.* komisjon, C-501/11 P, EU:C:2013:522, punkt 58 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 89 Sellega seoses tuleb eelkõige hinnata, kas liidu institutsioon või organ juhindub oma kaalutusõiguse teostamisel teatavatest objektiivsetest kriteeriumidest, mis võimaldavad õigussubjektidel piisavalt täpselt ette näha arvutusmeetodi ja kehtestatavate tasude suurusjärgu. Need kriteeriumid fikseeritakse eelkõige käitumisreeglites, mille liidu institutsioon või organ ise selles valdkonnas endale kehtestab ja mis piiravad tema kaalutusõigust (vt selle kohta 17. juuni 2010. aasta kohtuotsus Lafarge *vs.* komisjon, C-413/08 P, EU:C:2010:346, punkt 95). Kuid need kriteeriumid võivad siiski tuleneda ka selle institutsiooni või organi väljakujunenud, teadaolevast ja kättesaadavast halduspraktikast (vt selle kohta 12. detsembri 2012. aasta kohtuotsus Ecka Granulate ja non ferrum Metallpulver *vs.* komisjon, T-400/09, ei avaldata, EU:T:2012:675, punkt 31).
- 90 Samuti võib see, kui kohaldatavates õigusnormides on selgelt määratletud tulemus, mida soovitakse saavutada, kujutada endast õigussubjektidele asjakohast kriteeriumi, mis võimaldab ette näha, kuidas liidu institutsioon või organ kasutab oma kaalutusõigust (vt analoogia alusel 4. mai 2016. aasta kohtuotsus Pillbox 38, C-477/14, EU:C:2016:324, punkt 100). See on nii seda enam, kui asjaomaste õigusnormidega on ette nähtud konkreetne meetod või konkreetne toimimisviis selle tulemuse saavutamiseks (vt selle kohta 4. mai 2016. aasta kohtuotsus Pillbox 38, C-477/14, EU:C:2016:324, punkt 101).
- 91 Käesolevas asjas tuleb esimesena märkida, et kohaldatavates õigusnormides on ette nähtud tulemus, mida saavutada soovitakse – nimelt peavad kriisilahendusfondi kasutatavad rahalised vahendid saavutama lõpliku sihttaseme algse kaheksa-aastase perioodi lõpuks alates 1. jaanuarist 2016 (edaspidi „esialgne periood“) –, ja selle tulemuse saavutamise meetod, ning see vähendab kaalutusõiguse mõju, mis on kriisilahendusnõukogul *ex ante* osamaksete kindlaksmääramisel. Ühelt poolt sõltub iga finantsinstitutsiooni *ex ante* osamakse suurus aasta sihttaseme summast, mille kriisilahendusnõukogu määrab kindlaks oma hinnangu põhjal, milline on summa, mis vastab seisuga 31. detsember 2023 määruse nr 806/2014 artikli 69 lõigete 1 ja 2 alusel vähemalt 1 protsendile osalevate liikmesriikide tagatud hoiustest.

- 92 Teiselt poolt, nagu nähtub eespool punktist 12, määratakse iga finantsinstitutsiooni *ex ante* osamakse kindlaks muu hulgas aasta baasosamakse alusel, mis arvutatakse asjaomaste finantsinstitutsioonide netokohustuste alusel. Kriisilahendusnõukogul ei ole aga nende summade kindlaksmääramisel mingit kaalutusõigust. Lisaks on asjaomane finantsinstitutsioon teadlik oma netokohustuste summast ja ta võib saada teada ka teiste finantsinstitutsioonide netokohustuste kogusumma, saamata ärisaladuse kaitse tõttu nõuda juurdepääsu teiste finantsinstitutsioonide konfidentsiaalsetele üksikandmetele, et kontrollida nende summade arvutamist (vt selle kohta 15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon vs. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punktid 114–125).
- 93 Teisena, aasta baasosamakset korrigeeritakse vastavalt asjaomase finantsinstitutsiooni riskiprofiilile, kusjuures delegeeritud määruse 2015/63 artikli 9 lõike 3 kohaselt jääb korrigeerimise kordaja vahemikku 0,8 ja 1,5.
- 94 See korrigeerimine arvutatakse delegeeritud määruse 2015/63 artiklis 6 sätestatud nelja riskisamba suhtes antava hinnangu alusel. Ent nagu on märgitud eespool punktis 62, ei ole hageja esitanud Üldkohtule ühtegi asjaolu, mis näitaks riski kolme esimese samba selgusetust; samas aga määravad delegeeritud määruse artikli 7 lõike 1 alusel need sambad kindlaks 80% iga finantsinstitutsiooni riskiprofiilist.
- 95 Samuti ei ole hageja väitnud, et ebaselge on riskinäitaja „avaliku sektori varasema erakorralise finantstoetuse ulatus“, mis kuulub IV riskisambasse ja millel on vastavalt delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 esimese lõigu punktile c selles sambas 10% osakaal.
- 96 Sellest järeldub, et riskinäitajad, mille hageja väidab ebaselged olevat ja mille kindlaksmääramisel on kriisilahendusnõukogul teatav kaalutusõigus, mõjutavad finantsinstitutsiooni riskiprofiili üksnes teatud määral, mis jääb alla 20%. Lisaks vähendab nende näitajate mõju *ex ante* osamakse lõppsummale veelgi see, et kriisilahendusnõukogul ei ole aasta baasosamakse summa kindlaksmääramisel mingit kaalutusõigust ja et selle osamakse korrigeerimine finantsinstitutsiooni riskiprofiiliga on selgelt piiritletud, jäädes eelnevalt kindlaks määratud vahemikku 0,8–15, nagu on märgitud eespool punktis 93.
- 97 Neil asjaoludel ei saa delegeeritud määruse 2015/63 artikli 6 lõigetega 5–7 ja artikli 7 lõikega 4 kriisilahendusnõukogule antud kaalutusõiguse ulatust ja teostamise korda pidada ebapiisavalt piiritletuks või ebaselgelt määratletuks, arvestades asjaomast õiguspärast eesmärki, ning seda ulatust ja korda ei saa seega käsitleda nii, et need ei paku piisavat kaitset omavoli vastu.
- 98 See on nii seda enam, et hageja on informeeritud ettevõtja, kes võib vajaduse korral õigus- ja majandusnõustaja teenuseid kasutades piisavalt täpselt ette näha oma *ex ante* osamakse arvutusmeetodi ja suurusjärgu.
- 99 Seda järeldust ei sea kahtluse alla hageja argument, et delegeeritud määruse 2015/63 artiklid 6 ja 7 rikuvad õiguskindluse põhimõtet, kuna kriisilahendusnõukogu kasutas nende sätetega antud kaalutusõigust niisuguste vaheotsuste vastuvõtmiseks, mida ei avaldatud ega tehtud muul viisil kättesaadavaks.
- 100 Nimelt on selliste otsuste vastuvõtmise vajadus või kättesaamatus kriisilahendusnõukogu otsustada ning seda ei ole delegeeritud määruse 2015/63 artiklites 6 ja 7 ette nähtud.

101 Eeltoodud arvestades tuleb järeldada, et hageja ei ole tõendanud, et delegeeritud määruse 2015/63 artiklid 6 ja 7 rikuvad õiguskindluse põhimõtet.

102 Järelikult tuleb neljanda väite teise osa esimene etteheide tagasi lükata.

2) *Teine etteheide, et komisjon oleks võinud kehtestada teistsuguse ex ante osamaksete arvutamise meetodi*

103 Hageja väidab, et komisjon oleks võinud kehtestada *ex ante* osamaksete arvutamise meetodi, mis võtab arvesse üksnes asjaomase finantsinstitutsiooni andmeid, nii et puuduks vajadus kasutada teiste finantsinstitutsioonide konfidentsiaalseid andmeid. Selline arvutusmeetod võimaldanuks seega hagejal paremini mõista oma kohustuste ulatust ega oleks seega olnud vastuolus õiguskindluse põhimõttega.

104 Kriisilahendusnõukogu vaidleb nendele argumentidele vastu.

105 Kõigepealt tuleb meenutada, et ELTL artikli 290 tähenduses delegeeritud võimu kontekstis on komisjonil talle antud pädevuse teostamisel ulatuslik kaalutusõigus, eelkõige kui ta peab andma keerulisi arvamusi ja hinnanguid (vt selle kohta 11. mai 2017. aasta kohtuotsus *Dyson vs. komisjon*, C-44/16 P, EU:C:2017:357, punkt 53 ja seal viidatud kohtupraktika).

106 See on nii *ex ante* osamaksete riskiprofiiliga korrigeerimise kriteeriumide kindlaksmääramise puhul direktiivi 2014/59 artikli 103 lõike 7 alusel.

107 Selle kohta tuleb meenutada, et nagu nähtub direktiivi 2014/59 põhjendustest 105–107 ja määruse nr 806/2014 põhjendusest 41, seisneb nende osamaksete spetsiifika selles, et need tagavad kindlustatuse loogika alusel, et finantssektor annab kriisilahenduskorrale tema ülesannete täitmiseks piisavalt rahalisi vahendeid, julgustades samas asjaomaseid finantsinstitutsioone käituma vähem riskantsel viisil (vt selle kohta 15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon vs. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 113).

108 Eeltoodud konteksti arvestades ja nagu nähtub direktiivi 2014/59 põhjendusest 114, tegi liidu seadusandja komisjonile ülesandeks täpsustada delegeeritud õigusaktiga, kuidas korrigeerida finantsinstitutsioonide osamakseid kriisilahendusrahastutesse vastavalt nende institutsioonide riskiprofiilile.

109 Samal eesmärgil on direktiivi põhjenduses 107 täpsustatud, et selleks, et riiklikesse rahastutesse tehtavad *ex ante* osamaksed arvutataks õiglaselt ning loodaks stiimulid väiksema riskiga mudeli kasutamiseks, tuleks osamaksete puhul võtta arvesse finantsinstitutsioonide krediidi-, likviidsus- ja tururiski määra.

110 Eeltoodust tuleneb, et komisjon pidi välja töötama eeskirjad *ex ante* osamaksete korrigeerimiseks finantsinstitutsioonide riskiprofiili alusel, järgides kahte omavahel seotud eesmärki: nimelt esiteks tagada, et võetakse arvesse eri riske, mida tekitab finantsinstitutsioonide, st pankade või laiemalt finantssektori ettevõtjate tegevus, ja teiseks julgustada neid finantsinstitutsioone toimima vähem riskantsel viisil.

111 Ent nagu nähtub delegeeritud määruse 2015/63 vastuvõtmisega seotud dokumentidest, eelkõige dokumentidest „JRC technical work supporting Commission second level legislation on risk based contributions to the (single) resolution fund“ (JRC tehniline uuring, mis toetab komisjoni

teise taseme õigusakte (ühtsesse) kriisilahendusfondi tehtavate riskipõhiste osamaksete kohta; edaspidi „JRC tehniline uuring“) ja „Commission Staff Working Document: estimates of the application of the proposed methodology for the calculation of contributions to resolution financing arrangements“ (komisjoni talituste töödokument: hinnang sellele, kuidas kohaldada rahastamisvahenditesse tehtavate osamaksete arvutamiseks välja pakutud meetodit), eeldas selliste eeskirjade väljatöötamine komisjoni keerukaid analüüse ja hinnanguid, kuna ta pidi uurima erinevaid elemente, mille alusel eri liiki riske pangandus- ja finantssektoris tajutakse.

- 112 Eeltoodut arvestades peab aasta baasosamaksete korrigeerimise meetodi osas vastavalt direktiivi 2014/59 artikli 103 lõikele 7 liidu kohtu kontroll piirduma hinnanguga sellele, kas komisjonile antud kaalutusõiguse teostamisel ei ole tehtud ilmset viga või võimu kuritarvitatud või kas komisjon ei ole ilmselgelt ületanud oma kaalutusõiguse piire (vt selle kohta 21. juuli 2011. aasta kohtuotsus Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, punkt 60).
- 113 Käesolevas asjas tuleb esiteks märkida, et hageja ei selgita, kuidas ainuüksi asjaolu, et komisjon oleks võinud kehtestada *ex ante* osamaksete arvutamiseks muu meetodi kui delegeeritud määrusega 2015/63 kehtestatud meetod, toob kaasa selle, et delegeeritud määruses on tehtud ilmne viga või kuritarvitatud võimu, et see läheb ilmselgelt kaugemale komisjonile antud kaalutusõiguse piiridest või rikub õiguskindluse põhimõtte nõudeid, mida on meenutatud eespool punktis 64.
- 114 Teiseks on tõsi, et kui puuduvad teisi finantsinstitutsioone käsitlevad andmed, mis kuuluvad ärisaladuse alla ja mida ei saa seega hagejale teatavaks teha, ei saa hageja eelnevalt välja arvutada, milline on tema poolt tasumisele kuuluvate *ex ante* osamaksete täpne summa.
- 115 Kuid nagu märgitud eespool punktis 41, eeldab *ex ante* osamaksete arvutamise meetodi põhimõtte ise – nagu see tuleneb direktiivist 2014/59 ja määrusest nr 806/2014 ning mille kehtivust ei ole vaidlustatud –, et kriisilahendusnõukogu kasutab ärisaladuse alla kuuluvaid andmeid.
- 116 Seda arvestades ei kujuta endast õiguskindluse põhimõtte rikkumist ainuüksi asjaolu, et komisjon oleks võinud *ex ante* osamaksete arvutamiseks kasutada muud meetodit.
- 117 Seega tuleb käesolev etteheide tagasi lükata.

3) Kolmas väide, mis käsitleb määruse 2016/1011 artikli 12 rikkumist

- 118 Hageja väidab, et delegeeritud määruse 2015/63 artiklid 6 ja 7 ei vasta Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määruse (EL) 2016/1011, mis käsitleb indekseid, mida kasutatakse võrdlusalustena finantsinstrumentide ja -lepingute puhul või investeerimisfondide tootluse mõõtmiseks, ning millega muudetakse direktiive 2008/48/EÜ ja 2014/17/EL ning määrust (EL) nr 596/2014 (ELT 2016, L 171, lk 1), artikli 12 lõike 1 punktis b sätestatud nõudele. Selle sätte kohaselt tuleb selleks, et määrata kindlaks võrdlusalus finantsturgude reguleerimise valdkonnas, kasutada metoodikat, „mis on selgete reeglitega selle kohta, kuidas ja millal võib asjaomase võrdlusaluse koostamisel toimida parima äranägemise järgi“.
- 119 Kriisilahendusnõukogu vaidleb nendele argumentidele vastu.
- 120 Tuleb märkida, et nagu nähtub juba määruse 2016/1011 pealkirjast, puudutab see määrus indekseid, mida kasutatakse võrdlusalustena finantsinstrumentide ja -lepingute puhul või investeerimisfondide tootluse mõõtmiseks.

121 Seetõttu ei ole määrus 2016/1011 *ex ante* osamaksete kindlaksmääramise suhtes kohaldatav. Järelikult ei saa hageja väita, et delegeeritud määrus 2015/63 ei ole kooskõlas läbipaistvuse ja täpsuse nõuetega, mis tulenevad selle määruse artiklist 12.

122 Seega tuleb käesolev etteheide tagasi lükata.

c) Järeldus neljanda väite kohta

123 Eeltoodut arvestades tuleb neljas väide tagasi lükata.

2. Viies väide, et delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 teine lõik on õigusvastane, kuna see rikub mitut õigusnormide hierarhias kõrgemalseisvat õigusnormi

124 Viies väide jaguneb neljaks osaks.

a) Esimene väiteosa, mille kohaselt on delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 teine lõik vastuolus direktiivi 2014/59 artikli 103 lõike 7 punktiga h ja määruse nr 575/2013 artikli 113 lõikega 7

125 Hageja väidab, et delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 teine lõik on vastuolus direktiivi 2014/59 artikli 103 lõike 7 punktiga h ja määruse nr 575/2013 artikli 113 lõikega 7, kuna selles on ette nähtud kaitseskeemi riskinäitaja suhtelise kaaluga arvestamine, mis tekitab aga erinevuse samasse kaitseskeemi kuuluvate finantsinstitutsioonide vahel, kuna selle kaalu kohaldamisel tuleb kriisilahendusnõukogul võtta arvesse riskinäitaja „kauplemistegevus, bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“ suhtelist kaalu.

126 Eelkõige laieneb finantsinstitutsioonide kaitseskeemi kaitse vastavalt määruse nr 575/2013 artikli 113 lõikele 7 ulatuslikult ja võrdselt kõigile selle skeemi liikmeteks olevatele finantsinstitutsioonidele. Lisaks on määruse nr 575/2013 artikli 113 lõike 7 punkti b kohaselt olemas tagatis, et kaitseskeemi vahendeid kasutatakse tervikuna enne, kui saab taotleda erakorralist finantstoetust avalikult sektorilt.

127 Neil asjaoludel on samasse kaitseskeemi kuuluvate finantsinstitutsioonide eristamine delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 teise lõigu kohaselt näitaja „kauplemistegevus, bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“ alusel vastuolus sellisesse kaitseskeemi kuuluvate finantsinstitutsioonide ühetaolise ja järjepideva kohtlemisega, nagu see on ette nähtud direktiivi 2014/59 artikli 103 lõike 7 punktis h ja määruse nr 575/2013 artikli 113 lõikes 7.

128 Kriisilahendusnõukogu ja komisjon vaidlevad nendele argumentidele vastu.

129 Delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 teises lõigus on sätestatud, et kui kriisilahendusnõukogu kohaldab kaitseskeemi riskinäitajat, võtab ta arvesse riskinäitaja „kauplemistegevus ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“ suhtelist kaalu.

- 130 Sellest järeldub, et kui mitu finantsinstitutsiooni kuuluvad samasse kaitseskeemi, võidakse finantsinstitutsioonidele, kellele määratakse riskinäitaja „kauplemistegevus ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“ suhtes parem suhteline kaal võrreldes teiste selle kaitseskeemi finantsinstitutsioonidega, anda selle kaitseskeemi riskinäitaja suhtes soodsam kaal võrreldes nende teiste liikmetega.
- 131 Selles kontekstis tuleneb direktiivi 2014/59 artikli 103 lõike 7 punktist h, et komisjonil on õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada mõistet „[aasta osamaksete] korrigeerimine finantsinstitutsiooni riskiprofiiliga“, „võttes arvesse“ asjaolu, et finantsinstitutsioon kuulub kaitseskeemi.
- 132 Miski direktiivi 2014/59 artikli 103 lõike 7 punktis h ega selle artikli ülejäänud osas ei täpsusta aga, kuidas peab komisjon seda kaitseskeemi kuuluvust arvesse võtma. Seega ei ole ette nähtud, et komisjon peab omistama sama kaalu kõigile samasse kaitseskeemi kuuluvatele finantsinstitutsioonidele.
- 133 Lisaks, nagu nähtub punktides 107–111 eespool, on komisjonil direktiivi 2014/59 artikli 103 lõike 7 alusel aasta baasosamaksete korrigeerimise meetodi osas ulatuslik kaalutusõigus ja seda ka kaitseskeemi kuulumise kriteeriumi suhtes. Järelikult peab liidu kohtu kontroll piirduma hinnanguga sellele, kas kaalutusõiguse teostamisel pole tehtud ilmset viga või kuritarvitatud võimu või kas komisjon ei ole ilmselgelt ületanud oma pädevuse piire.
- 134 Sellega seoses selgitasid kriisilahendusnõukogu ja komisjon kõigepealt – ilma et neile oleks selles küsimuses vastu vaieldud –, et sellise kaitseskeemi liikmetel nagu see, kuhu kuulub hageja, ei ole tingimusteta õigust saada kaitseskeemilt toetust, mis kataks kõiki nende kohustusi, vaid et kaitseskeemil on teatav kaalutusruum otsustada, kas mõnda tema liiget tuleb toetada või mitte.
- 135 Seejärel märkisid kriisilahendusnõukogu ja komisjon, et suure ja keerulise bilansiga finantsinstitutsiooni maksejõuetus võib võtta kõik sellise kaitseskeemi vahendid. Hageja ei ole aga esitanud tõendeid sellele argumendile vastu vaidlemiseks.
- 136 Ka ei ole hageja esitanud Üldkohtule ühtegi konkreetset asjaolu, mis seaks kahtluse alla selle, et riskinäitaja „kauplemistegevus ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“ võimaldab hinnata, kas finantsinstitutsioonil on suur ja keeruline bilanss.
- 137 Seega ei ole hageja tõendanud, et delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 teises lõigus on tehtud ilmne viga või kuritarvitatud võimu või et see väljub ilmselgelt komisjonile direktiivi 2014/59 artikli 103 lõike 7 punktiga h antud kaalutusõiguse piiridest.
- 138 Lõpuks, mis puudutab õigusvastasuse vastuväidet, et delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 teine lõik on vastuolus määruse nr 575/2013 artikli 113 lõikega 7, siis tuleb kõigepealt tõdeda, et viimati nimetatud säte määrab kindlaks kaitseskeemidele tegevusloa andmise tingimused usaldatavusnõuete täitmise seisukohast, mitte ei reguleeri *ex ante* osamaksete arvutamist.
- 139 On tõsi, et direktiivi 2014/59 artikli 2 lõike 1 punkti 8 kohaselt võib kriisilahendusnõukogu võtta arvesse üksnes kaitseskeeme, millele on antud tegevusloa vastavalt määruse nr 575/2013 artikli 113 lõikele 7. Siiski ei keela selle määruse artikli 113 lõike 7 sõnastuses miski eristada *ex ante* osamaksete arvutamisel finantsinstitutsioone, kes on sama kaitseskeemi liikmed.

- 140 Lisaks, kuigi määruse nr 575/2013 artikli 113 lõike 7 punktis b on ette nähtud, et usaldatavusnõuete täitmise tagamiseks peab kaitseskeem suutma pakkuda võetud siduvatest kohustustest tulenevalt vajalikku toetust oma liikmetele kõnealuse skeemi jaoks kohe kättesaadavatest vahenditest, ei lähe see säte nii kaugele, et see nõuaks, et kaitseskeemil oleksid piisavad vahendid vältimaks kõigi tema liikmete, sealhulgas kõigi suurte finantsinstitutsioonide kriisilahendust.
- 141 Seda järeldust ei lükka ümber hageja viidatud Euroopa Keskpanga (EKP) 4. novembri 2016. aasta suunise (EL) 2016/1994, põhimõtete kohta, millest lähtutakse krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemide kõlblikuks tunnistamisel riiklike pädevate asutuste poolt usaldatavusjärelvalve eesmärgil vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 575/2013 (ELT 2016, L 306, lk 37), artikkel 5. See säte, mis annab suunised määruse nr 575/2013 artikli 113 lõike 7 punkti b rakendamiseks, ei näe samuti ette, et kaitseskeemil peavad olema piisavad vahendid kõigi selle liikmete kriisilahenduse vältimiseks.
- 142 Eeltoodut arvestades tuleb viienda väite esimene osa tagasi lükata.
- b) Teine väiteosa, mille kohaselt on delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 teine lõik vastuolus „põhimõttega, et osamaksed tuleb määrata vastavalt riskile“, ja võrdse kohtlemise põhimõttega***
- 143 Viienda väite teine osa jaguneb sisuliselt kaheks etteheiteks.
- 1) Esimene etteheide, et rikutud on „põhimõtet, et osamaksed tuleb määrata vastavalt riskile“*
- 144 Hageja väidab, et delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 teine lõik rikub „põhimõtet, et osamaksed tuleb määrata vastavalt riskile“, mis tuleneb harta artiklitest 16, 17 ja 52, määruse nr 806/2014 artikli 70 lõikest 2 ning direktiivi 2014/59 artikli 103 lõigetest 2 ja 7.
- 145 Seda põhimõtet arvestades ei ole selge ja täpne viis, kuidas riskinäitaja „kauplemistegevus ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“ näitab hageja kriisilahendusse sattumise tõenäosust vastavalt delegeeritud määruse 2015/63 artikli 6 lõike 5 teisele lõigule.
- 146 Lisaks puudub piisav objektiivne seos delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 esimese lõigu punktis a ette nähtud riskinäitaja „kauplemistegevus ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“ ning delegeeritud määruse artikli 7 lõike 4 esimese lõigu punktis b ette nähtud kaitseskeemi kuulumise näitaja vahel, et põhjendada viimati nimetatud riskinäitaja suhtelist kaalu.
- 147 Lõpuks, kui need kaks riskinäitajat omavahel siduda, siis võetaks delegeeritud määruses 2015/63 esimest riskinäitajat arvesse topelt, kuivõrd seda võetakse juba arvesse *ex ante* osamakse arvutamisel delegeeritud määruse artikli 6 lõike 5 punkti a alusel.
- 148 Kriisilahendusnõukogu ja komisjon vaidlevad nendele argumentidele vastu.

- 149 Ilma et oleks vaja analüüsida, kas direktiiv 2014/59 või mõni muu liidu õigusnorm kehtestab „põhimõtte, et osamaksetele tuleb määrata vastavalt riskile“, tuleb hageja viienda väite teise osa esimest etteheidet mõista nii, et ta väidab sisuliselt, et delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 teises lõigus on tehtud ilmne hindamisviga, kuna see takistab kriisilahendusnõukogul korrigeerida aasta baasosamakset vastavalt finantsinstitutsioonide tegelikule riskiprofiilile.
- 150 Sellega seoses nähtub kõigepealt eespool punktides 107–111, et komisjonil on direktiivi 2014/59 artikli 103 lõike 7 punkti h rakendamisel ulatuslik kaalutlusruum.
- 151 Seejärel tuleb märkida, et hageja ei ole Üldkohtule esitanud ühtegi konkreetset asjaolu, millega ta vaidleks vastu kriisilahendusnõukogu väitele, et riskinäitaja „kauplemistegevus ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“ on objektiivne kriteerium, mis võimaldab delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 teise lõigu raames hinnata, milline on tõenäosus, et finantsinstitutsioon taotleb kaitseskeemilt toetust, mida viimane ei suuda anda, mistõttu esineb oht, et selle finantsinstitutsiooni suhtes kohaldatakse kriisilahendust. Seega ei viita miski sellele, et delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 teine lõik ei võimalda korrigeerida *ex ante* osamakset vastavalt finantsinstitutsiooni tegelikule riskiprofiilile.
- 152 Lõpuks, vastupidi sellele, mida väidab hageja, ei vii delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 teises lõigus ette nähtud meetod selleni, et riskinäitajat „kauplemistegevus ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“ võetakse arvesse topelt.
- 153 Nimelt, esiteks kohaldatakse riskinäitajat „kauplemistegevus ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“ delegeeritud määruse 2015/63 artikli 6 lõike 5 punkti a alusel kõigile finantsinstitutsioonidele, kelle *ex ante* osamakset korrigeeritakse nende riskinäitajate alusel. Samas aga kohaldatakse delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 teise lõigu seisukohast seda riskinäitajat ainult nendele finantsinstitutsioonidele, kes kuuluvad teatud kaitseskeemi. Teiseks on delegeeritud määruse 2015/63 artikli 6 lõike 6 kohaselt riskinäitaja „kauplemistegevus ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“ eesmärk hinnata asjasse puutuva finantsinstitutsiooni riske, mis tulenevad eelkõige varadest tema bilansis, tema ärimudelitest ja organisatsioonilisest struktuurist. Seevastu juhul, kui seda riskinäitajat kohaldatakse selle delegeeritud määruse artikli 7 lõike 4 teise lõigu raames, kasutatakse seda selleks, et kaaluda kaitseskeemi riskinäitajat eesmärgiga hinnata riske, mida teatud kaitseskeemi kuuluv finantsinstitutsioon endast kujutab selle kaitseskeemide võimele oma liikmete toetuseks sekkuda. Nimelt, nagu nähtub eespool punktides 163 ja 164 esitatud põhjenduskäigust, võib selle riskinäitaja kohaldamisel saadud risk finantsinstitutsiooniti varieeruda ja olla lausa nii kõrge, et kaitseskeem ei suuda oma liikmeks oleva institutsiooni kohustuste täitmata jätmise korral tema riske katta.
- 154 Eeltoodud arvestades ei ole delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 teises lõigus tehtud ilmset hindamisviga seetõttu, et selles on ette nähtud, et kaitseskeemi riskinäitaja kindlaksmääramise protsessis võetakse arvesse riskinäitajat „kauplemistegevus ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“.
- 155 Eeltoodud arvestades tuleb viienda väite teise osa esimene etteheide tagasi lükata.

2) *Teine etteheide, mis käsitleb võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumist*

- 156 Hageja väidab, et kaitseskeemi olemusest endast tuleneb, et see kaitseb kõiki oma liikmeid, sõltumata nende konkreetsest ohuolukorrast, nii et ühegi finantsinstitutsiooni suhtes individuaalselt ei saa alustada kriisilahendust, kui kaitseskeem on olemas ja täidab oma ülesannet. Kaitseskeemi liikmeks olek on seega asjaolu, mis muudab kõik asjaomased finantsinstitutsioonid võrreldavaks.
- 157 Kuna delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 teine lõik lubab aga finantsinstitutsioonidel vahet teha, rikub see määrus harta artiklis 20 sätestatud võrdse kohtlemise põhimõtet. Nimelt ei ole ühtegi objektiivset kriteeriumi, mis võiks sellist erinevat kohtlemist õigustada. Delegeeritud määruse 2015/63 artikli 6 lõike 5 teises lõigus ette nähtud kriteeriumil „asjaomase finantsinstitutsiooni kriisilahenduse tõenäosus“ ei ole kaitseskeemi riskinäitaja kaalumisel objektiivset seost delegeeritud määruse artikli 7 lõike 4 alusel tegelikult kohaldatud kriteeriumiga, st riskinäitajaga „kauplemistegevus ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“.
- 158 Kriisilahendusnõukogu ja komisjon vaidlevad nendele argumentidele vastu.
- 159 Harta artiklis 20 on sätestatud võrdse kohtlemise põhimõte, mis nõuab, et sarnaseid olukordi ei käsitletaks erinevalt ja erinevaid olukordi ei käsitletaks ühtemoodi, välja arvatud juhul, kui selline kohtlemine on objektiivselt põhjendatud (3. veebruari 2021. aasta kohtuotsus *Fussl Modestraße Mayr*, C-555/19, EU:C:2021:89, punkt 95).
- 160 Sellega seoses tuleb alustuseks analüüsida, kas kaitseskeemi kuuluv finantsinstitutsioon, nagu hageja, on võrreldavas olukorras teiste samasse kaitseskeemi kuuluvate finantsinstitutsioonidega.
- 161 Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktika kohaselt hinnatakse seda, kas eri olukorrad on võrreldavad, kõiki neid olukordi iseloomustavaid asjaolusid arvesse võttes. Eeskätt tuleb need asjaolud kindlaks teha ja neile tuleb anda hinnang vaidlusalust vahetegemist ette nägeva õigusakti eset ja eesmärki arvestades. Lisaks tuleb arvestada selle valdkonna põhimõtteid ja eesmärke, kuhu vastav akt kuulub (vt 3. veebruari 2021. aasta kohtuotsus *Fussl Modestraße Mayr*, C-555/19, EU:C:2021:89, punkt 99 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 162 Mis puudutab selle valdkonna põhimõtteid ja eesmärke, kuhu delegeeritud määrus 2015/63 kuulub, siis tuleb meenutada, et nagu nähtub direktiivi 2014/59 põhjendustest 105–107 ja määruse nr 806/2014 põhjendusest 41, seisneb *ex ante* osamaksete spetsiifika selles, et need tagavad kindlustatuse loogika alusel, et finantssektor annab kriisilahenduskorrale tema ülesannete täitmiseks piisavalt rahalisi vahendeid, julgustades samas asjaomaseid finantsinstitutsioone käituma vähem riskantsel viisil (vt selle kohta 15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 113).
- 163 Neid põhimõtteid ja eesmärke silmas pidades tuleb märkida, et vastupidi hageja väidetule ei ole kõik kaitseskeemi kuuluvad finantsinstitutsioonid tingimata ja ainuüksi sellesse kuulumise tõttu võrreldavas olukorras. Nimelt, nagu märkis kriisilahendusnõukogu, ilma et hageja talle vastu vaidleks, ei ole sellise kaitseskeemi liikmetel nagu see, kuhu kuulub hageja, tingimusteta õigust saada kaitseskeemilt toetust, mis kataks kõik nende kohustused, kuna kaitseskeemil on teatav kaalutlusruum otsustada, kas ta seda liiget toetab.

- 164 Seejärel märkisid kriisilahendusnõukogu ja komisjon, et suure ja keerulise bilansiga finantsinstitutsiooni maksejõuetus võib võtta kõik kaitseskeemi vahendid, erinevalt finantsinstitutsioonidest, kes ei suuda oma kohustusi täita ning kelle bilanss on väiksem ja lihtsam. Hageja ei ole aga esitanud tõendeid ka sellele argumendile vastu vaidlemiseks.
- 165 Lõpuks, nagu nähtub eespool punktist 151, kujutab riskinäitaja „kauplemine ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“ endast objektiivset kriteeriumi, mille alusel hinnata, millised kaitseskeemi kuuluvad finantsinstitutsioonid võiksid taotleda skeemilt niisugust toetust, mida ta ei saa anda. See näitaja on seega objektiivne kriteerium, et hinnata, millised finantsinstitutsioonid on sellise riski osas võrreldavas olukorras. See on nii seda enam, et nimetatud kriteerium on kooskõlas kriisilahenduskorra ühe peamise eesmärgiga julgustada finantsinstitutsioone kasutama vähem riskantseid toimimisviise.
- 166 Seetõttu tuleb viienda väite teise osa teine etteheide tagasi lükata, kuna hagejal ei ole alust väita, et kõik samasse kaitseskeemi kuuluvad finantsinstitutsioonid on võrreldavas olukorras.

c) Kolmas väiteosa, mille kohaselt on delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 teine lõik vastuolus õiguskindluse põhimõttega

- 167 Hageja väidab, et delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 teine lõik ei vasta õiguskindluse põhimõttest tulenevatele nõuetele. Eelkõige ei selgita see säte selgelt, kuidas kriisilahendusnõukogu peab arvesse võtma „[näitaja „kauplemistegevused ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“] suhtelist kaalu“. See säte on niivõrd ebamäärane, et kriisilahendusnõukogu oleks võinud liigitada finantsinstitutsioonid ka kahte rühma või enam kui kolme rühma.
- 168 Lisaks jätab see säte kriisilahendusnõukogule vabaduse valida tegurid, mida ta peab sobivaks, et finantsinstitutsioonid erinevatesse rühmadesse jagada, mistõttu ei saa välistada meelevaldset käitumist.
- 169 Kriisilahendusnõukogu ja komisjon vaidlevad nendele argumentidele vastu.
- 170 Esiteks nähtub delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 teisest lõigust piisavalt selgelt, et kaitseskeemi riskinäitaja raames on kriisilahendusnõukogu kohustatud määrama finantsinstitutsioonid rühmadesse neid kaaludes, võttes arvesse riski alamnäitajaid, mis on osa riskinäitajast „kauplemistegevused ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“.
- 171 Teiseks on eespool punktides 68–85 küll märgitud, et delegeeritud määruse 2015/63 artikli 6 lõige 6 ja artikli 7 lõige 4 annavad kriisilahendusnõukogule kaalutusõiguse määrata kindlaks riskinäitaja „kauplemistegevus ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“ ning kaitseskeemi riskinäitaja kaalu.
- 172 Kuid nagu on tuvastatud eespool punktides 86–97, nähtub delegeeritud määrusest 2015/63, et selle kaalutusõiguse ulatus ja kasutamise kord on määratletud piisavalt selgelt, nii et need võimaldavad finantsinstitutsioonidel piisavalt täpselt ette näha meetodi, mille abil riskinäitaja „kauplemistegevus ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“ kindlaks määratakse.
- 173 Seetõttu tuleb viienda väite kolmas osa tagasi lükata.

d) Neljas väiteosa, mille kohaselt on delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 teine lõik vastuolus põhimõttega, et faktilisi asjaolusid tuleb täies ulatuses arvesse võtta

- 174 Hageja väidab, et delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 teine lõik rikub faktiliste asjaolude täies ulatuses arvessevõtmise põhimõtet. Nimelt ei saa tõenäosust, et kaitseskeemi kuuluva finantsinstitutsiooni suhtes kohaldatakse kriisilahendust, kindlaks määrata üksnes riskinäitaja „kauplemistegevused ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumentid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“ põhjal. Arvesse tulnuks võtta ka muid olulisi tegureid, mis määratlevad riskiprofiili seoses kriisilahenduse tõenäosusega.
- 175 Kriisilahendusnõukogu ja komisjon vaidlevad nendele argumentidele vastu.
- 176 Kui hageja viitab „asjaolude täieliku arvessevõtmise põhimõtte“ rikkumisele, tuleb seda etteheidet mõista viitena hea halduse põhimõttele, nagu see on sätestatud harta artiklis 41, mis paneb liidu institutsioonidele, organitele ja asutustele kohustuse uurida hoolikalt ja erapooletult kõiki konkreetse juhtumi olulisi asjaolusid (vt selle kohta 21. novembri 1991. aasta kohtuotsus Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, punkt 14, ja 23. septembri 2009. aasta kohtuotsus Eesti vs. komisjon, T-263/07, EU:T:2009:351, punkt 99 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 177 Sellega seoses piirdub hageja siiski väitega, et komisjon jättis delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 vastuvõtmisel tähelepanuta teatavad „olulised tegurid“, mis võivad mõjutada finantsinstitutsioonide kriisilahenduse tõenäosust, täpsustamata siiski, millised on need tegurid ja miks komisjon oli kohustatud neid arvesse võtma.
- 178 Järelikult tuleb viienda väite neljas osa tagasi lükata.

e) Järeldus viienda väite kohta

- 179 Eeltoodut arvestades tuleb viies väide tagasi lükata.

3. Seitsmes väide, et delegeeritud määruse 2015/63 artiklid 6, 7 ja 9 ning I lisa on õigusvastased, kuna need rikuvad mitut õigusnormide hierarhias kõrgemalseisvat õigusnormi

- 180 Hageja väidab, et delegeeritud määruse 2015/63 artiklid 6, 7 ja 9 ning I lisa rikuvad „põhimõtet, et osamaksed tuleb määrata vastavalt riskile“, ning harta artikleid 16 ja 20, proportsionaalsuse põhimõtet ja „faktiliste asjaolude täies ulatuses arvessevõtmise põhimõtet“, kuna nendes sätetes on määratletud riskisambad ja -näitajad ning nende kombinatsiooni suhtes kohaldatav menetlus ja valemid, mis põhinevad „idealiseeritud kuvandil, mis ei vasta [riskiprofiilile vastavaid *ex ante* osamakseid tasuma kohustatud] finantsinstitutsiooni kui terviku tegelikule kogemusele ja tegelikule olukorrale“.
- 181 Nimelt toob riskinäitajate kaalumise ja nende kohaldamine delegeeritud määruse 2015/63 I lisa kohaselt kaasa rühmade loomise ja nendesse eri finantsinstitutsioonide määramise selliselt, et niisugustel finantsinstitutsioonidel nagu hageja tekib objektiivselt põhjendamatu, ebaproportsionaalne ja diskrimineeriv maksekohustus.

- 182 Täpsemalt, nagu nähtub vaidlustatud otsuse II lisast, on delegeeritud määruse 2015/63 I lisa osa „2. samm“ all olevate sätete kohaldamise tagajärg see, et esimese ja viimase rühma vahel luuakse liiga suur väärtuste vahe. Näiteks riskinäitaja puhul „tururiskiga kaalutud varad jagatuna koguvaradega“ – mis kuulub IV riskisambasse – määrati hageja liidu tasandil arvatava *ex ante* osamakse suhtes väärtuse [konfidentsiaalne]¹% alusel rühma [konfidentsiaalne], [konfidentsiaalne], ning ta loeti seega võrdseks finantsinstitutsiooniga, kelle väärtus oli [konfidentsiaalne] korda suurem, st [konfidentsiaalne]%, samas kui [konfidentsiaalne]. Sama kehtib ka nimetatud riskinäitaja selle osa kohta, mis on arvatud riiklikul tasandil, ning muude riskinäitajate kohta, nagu näitaja „tuletisinstrumentide riskipositsioon, jagatuna esimese taseme põhiomavahenditega“.
- 183 Lisaks nähtub vaidlustatud otsuse II lisast ka see, et delegeeritud määruse 2015/63 artikli 6 lõike 5 esimese lõigu punktis a nimetatud IV riskisamba üheksast riskinäitajast kuue puhul ei olnud mitu rühma täidetud, samas kui esimestesse rühmadesse kuulus iga kord väga palju finantsinstitutsioone, kuid see ei ole kooskõlas nimetatud delegeeritud määruse I lisa sõnastusega, mille kohaselt peab kriisilahendusnõukogu määrama igasse rühma sama arvu finantsinstitutsioone. See näitab, et komisjon on kehtestanud normid, mille kohaldamine annab ebajärjekindlaid tulemusi, mis ei kajasta *ex ante* osamakseid tasuma kohustatud finantsinstitutsioonide riskiprofiili.
- 184 Kriisilahendusnõukogu ja komisjon vaidlevad nendele argumentidele vastu.
- 185 Esimesena tuleb analüüsida, kas delegeeritud määruse 2015/63 I lisa „2. samm“ on kooskõlas võrdse kohtlemise põhimõttega, nagu see on sätestatud harta artiklis 20.
- 186 Arvestades eespool punktis 159 viidatud kohtupraktikat, tuleb kõigepealt hinnata, kas need finantsinstitutsioonid on võrreldavas olukorras.
- 187 Delegeeritud määruse 2015/63 I lisa osa „2. sammu“ all asuvate sätete kohaselt peab kriisilahendusnõukogu esiteks arvutama rühmade arvu, et võrrelda finantsinstitutsioone erinevate riskinäitajate ja riski alamnäitajate alusel. Teiseks peab kriisilahendusnõukogu määrama põhimõtteliselt igasse rühma sama arvu finantsinstitutsioone, alustades sellest, et ta määrab esimesse rühma finantsinstitutsioonid, kelle toornäitaja väärtused on kõige madalamad. Kolmandaks peab kriisilahendusnõukogu määrama kõigile konkreetse rühma finantsinstitutsioonidele sama punktisumma, mida nimetatakse „diskretiseeritud näitaja“ ja mida ta peab nende ülejäänud korrigeerimise kordaja arvutamisel arvesse võtma.
- 188 Ei ole välistatud, et selle nn rühmitamismeetodi (*binning*) kohaldamine, nagu see on kehtestatud delegeeritud määruse 2015/63 I lisa osas „2. samm“, võib tegelikult viia olukordadeni, kus finantsinstitutsioonid, kelle teatud riskinäitaja väärtused on sarnased eelmisesse rühma määratud finantsinstitutsiooni omadega, liigitatakse siiski järgmisesse rühma, kuhu on määratud finantsinstitutsioonid, kellele on sama riskinäitaja osas omistatud väärtus, mis võib mõnikord olla palju suurem. See tagajärg tuleneb delegeeritud määruse 2015/63 I lisa osa „2. samm“ punktis 3 ette nähtud reegli kohaldamisest, nimelt et kriisilahendusnõukogu määrab igasse rühma põhimõtteliselt sama arvu finantsinstitutsioone.

¹ Kustutatud konfidentsiaalsed andmed.

- 189 Selleks et analüüsida, kas samasse rühma määratud finantsinstitutsioonid, kelle sama riskinäitaja väärtused on siiski üksteisest väga erinevad, on võrreldavas olukorras, tuleb eespool punktides 161 ja 162 meenutatud kohtupraktikat järgides arvesse võtta kriisilahenduskorra eesmäärke, eriti eesmärki julgustada finantsinstitutsioone kasutama vähem riskantseid toiminguviise.
- 190 Tuleb märkida, et võttes arvesse kriisilahenduskorra eesmärki julgustada finantsinstitutsioone kasutama vähem riskantseid toiminguviise, ei ole samasse rühma määratud finantsinstitutsioonid, kelle väärtused on sama riskinäitaja osas üksteisest märkimisväärselt erinevad, võrreldavas olukorras, kuna nad on selle näitajaga mõõdetava riskitaseme osas erinevad.
- 191 Kuid nagu nähtub eespool punktist 187, koheldakse neid finantsinstitutsioone võrdselt, sest nad on määratud selle riskinäitaja suhtes samasse rühma ja seega määratakse neile sama diskretiseeritud näitaja, mida kriisilahendusnõukogu võtab arvesse korrigeerimise kordaja arvutamisel.
- 192 Samas, kui erinevates olukordades olevaid isikuid koheldakse võrdselt, ei rikuta võrdse kohtlemise põhimõtet tingimusel, et selline kohtlemine on nõuetekohaselt põhjendatud (vt 7. märtsi 2017. aasta kohtuotsus RPO, C-390/15, EU:C:2017:174, punkt 52 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 193 Nii on see juhul, kui erinev kohtlemine on seotud lubatud legitiimse eesmärgiga, mida teenib meede, mille tagajärjel erinevus tekib, ja kui meede on selle eesmärgi suhtes proportsionaalne (vt 7. märtsi 2017. aasta kohtuotsus RPO, C-390/15, EU:C:2017:174, punkt 53 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 194 Euroopa Kohus on aga tunnustanud legitiimsena eesmärki, milleks on liidu institutsiooni poolt selliste üldnormide kehtestamine, mida pädevad asutused saavad hõlpsasti kohaldada ja hõlpsasti kontrollida (vt selle kohta 24. veebruari 2015. aasta kohtuotsus Sopora, C-512/13, EU:C:2015:108, punkt 33, ja 7. märtsi 2017. aasta kohtuotsus RPO, C-390/15, EU:C:2017:174, punkt 60).
- 195 Käesolevas asjas tuleb märkida, et delegeeritud määrus 2015/63 on selle eesmärgiga kooskõlas.
- 196 Nimelt nägi delegeeritud määrus 2015/63 ette meetodi, et *ex ante* osamaksed korrigeeritakse finantsinstitutsiooni riskiprofiiliga ning selleks võrreldakse nende riskiprofiili väärtuste alusel, mis saadakse finantsinstitutsioonide teatud hulga riskinäitajate põhjal.
- 197 Rühmitamismeetod, mida on kirjeldatud eespool punktis 187, võimaldab kriisilahendusnõukogul tõhusalt hallata suurt hulka andmeid, mida ta peab eespool punktis 196 viidatud võrdluse läbiviimisel arvesse võtma, vältides samas võimaluste piires seda, et nn äärmuslikud väärtused, st keskmisest väga palju erinevad väärtused viiksid moonutatud võrdlustulemusteni.
- 198 Nimelt, nagu nähtub muu hulgas JRC tehnilisest uuringust delegeeritud määruse 2015/63 kohta, on rühmitamismeetodi üks eesmäärke näha ette lihtne meetod, et võrrelda suurt hulka andmeid, mille esitavad finantsinstitutsioonid, kelle *ex ante* osamakset korrigeeritakse vastavalt nende riskiprofiilile. Lisaks võimaldab see meetod vältida, et finantsinstitutsioonid, kellel on teatavate riskinäitajate suhtes eriti negatiivsed väärtused, saavad siiski punktisumma, mis näitab selle näitaja puhul madalat riskiprofiili, kuna esineb finantsinstitutsioone, kelle väärtused on äärmuslikud.

- 199 Järgmiseks, mis puudutab rühmitamise meetodi proportsionaalsust võrreldes asjaomaste õigusnormidega taotletava eesmärgiga, siis tuleb meenutada, et nagu nähtub eespool punktides 107–111, on komisjonil direktiivi 2014/59 artikli 103 lõike 7 rakendamisel ulatuslik kaalutlusruum.
- 200 Neil asjaoludel ja vastavalt kohtupraktikale (vt selle kohta 16. juuni 2015. aasta kohtuotsus Gauweiler jt, C-62/14, EU:C:2015:400, punktid 80, 81 ja 91; 30. novembri 2022. aasta kohtuotsus Trasta Komerbanka jt vs. EKP, T-698/16, ei avaldata, edasi kaevatud, EU:T:2022:737, punktid 221 ja 222 ning seal viidatud kohtupraktika, ning 21. detsembri 2022. aasta kohtuotsus Firearms United Network jt vs. komisjon, T-187/21, ei avaldata, edasi kaevatud, EU:T:2022:848, punktid 122 ja 123 ning seal viidatud kohtupraktika), peab Üldkohtu kontroll proportsionaalsuse põhimõtte järgimise üle piirduma selle analüüsimisega, kas rühmitamise meetod on komisjoni taotletavat eesmärki arvestades ilmselgelt sobimatu, kas see ei lähe ilmselgelt kaugemale selle eesmärgi saavutamiseks vajalikust või kas seda eesmärki arvestades ei kaasne niisuguse meetodiga ilmselgelt eba-proportsionaalseid ebamugavusi.
- 201 Mis puudutab küsimust, kas rühmitamise meetod võimaldab saavutada taotletavat eesmärki, nagu seda on täpsustatud eespool punktides 197 ja 198, siis tuleb märkida, et see meetod on tunnustatud statistiline meetod, nagu nähtub ka JRC tehnilisest uuringust. Samuti on selles meetodis *ex ante* osamaksete kindlaksmääramiseks kasutatud objektiivseid kriteeriume, sealhulgas matemaatilist valemit, mis on ette nähtud delegeeritud määruse 2015/63 I lisa osa „2. samm“ punktis 2.
- 202 Lisaks võimaldab rühmitamise meetod kergesti võrrelda paljude finantsinstitutsioonide andmeid ning arvutada tõhusalt ja objektiivselt välja nende *ex ante* osamaksed.
- 203 Niisiis võimaldab see meetod saavutada taotletava eesmärgi, milleks on kehtestada lihtne ja kergesti kontrollitav meetod suure hulga andmete võrdlemiseks *ex ante* osamaksete arvutamiseks.
- 204 Ka ei ole hageja tõendanud, et rühmitamise meetod läheb ilmselgelt kaugemale sellest, mis on taotletava eesmärgi saavutamiseks vajalik. Eelkõige ei ole ta tõendanud, et mõni teine finantsinstitutsioonide riskiprofiilide võrdlemise meetod – mis võimaldaks samas sama tõhusalt seda eesmärki saavutada – tekitaks neile ilmselgelt vähem ebamugavusi kui rühmitamise meetod.
- 205 Lõpuks on tõsi, et nagu on märgitud eespool punktis 188, võib see statistiline meetod tegelikkuses viia selleni, et teatud juhtudel võivad märkimisväärselt erineva väärtusega finantsinstitutsioonid siiski olla liigutatud samasse rühma, nagu nähtub vaidlustatud otsuse II lisast. Siiski ei saa sellist asjaolu pidada kõnealuste õigusnormidega taotletavat eesmärki arvestades ilmselgelt eba-proportsionaalseks ebamugavuseks.
- 206 Nimelt tuleb esiteks märkida, et *ex ante* osamakseid saab delegeeritud määruse 2015/63 artikli 9 lõike 3 kohaselt korrigeerida üksnes koefitsiendi 0,8–1,5 piires. Aasta baasosamakse on seega finantsinstitutsioonide riskiprofiili osas *ex ante* osamakse kindlaksmääramise peamine element.
- 207 Teiseks, nagu nähtub enne delegeeritud määruse 2015/63 vastuvõtmist läbi viidud katsepõhisest uuringust, mille tulemused võeti kokku JRC tehnilises uuringus, on punktides 188 ja 205 kirjeldatud statistiline ilming piiratud ulatusega, kuivõrd see leiab eelkõige aset viimastes rühmades, mitte enamikus nendest.

- 208 Kolmandaks ei ole vaidlust selles, et nende viimaste rühmade finantsinstitutsioonidel on asjaomase riskinäitaja osas kõrgem riskiprofiil kui madalamatele rühmadele määratud finantsinstitutsioonidel.
- 209 Neljandaks võtab riskiprofiiliga *ex ante* osamaksete korrigeerimise meetod arvesse paljusid riskinäitajaid, nagu nähtub delegeeritud määruse 2015/63 artiklist 6. Seega määratakse finantsinstitutsioon kokkuvõttes suurde arvu rühmadesse vastavalt tema ja teiste finantsinstitutsioonide väärtustele iga riskinäitaja osas.
- 210 Ent nagu nähtub eespool punktis 207 mainitud JRC tehnilisest uuringust, kalduvad finantsinstitutsioonid eri riskinäitajate puhul paiknema eri rühmades. Seega, isegi kui finantsinstitutsioon on teatava riskinäitaja puhul viimases rühmas ja on seega võrdses seisus märkimisväärselt kõrgema väärtusega finantsinstitutsiooniga, ei ole ta üldjuhul selles rühmas muude riskinäitajate puhul ning see võimaldab asjaomaseid finantsinstitutsioone igakülgset võrrelda.
- 211 Neil asjaoludel tuleb tõdeda, et hageja ei ole tõendanud, et rühmitamise meetodi kasutamine on harta artikliga 20 ja proportsionaalsuse põhimõttega vastuolus.
- 212 Pealegi illustreerib eespool punktides 209 ja 210 kirjeldatud ilmingut hageja 2021. aasta osamakseperioodi *ex ante* osamakse arvutamine, nagu näitab individuaalselt tema kohta koostatud teabeleht. Nimelt, mis puudutab tema *ex ante* osamakse osa, mis on arvutatud liidu tasandi suhtes, siis on hageja [konfidentsiaalne] rühmas [konfidentsiaalne]. Seevastu, ühegi riskisambasse kuuluva riskinäitaja puhul [konfidentsiaalne] ei ole hageja [konfidentsiaalne] rühmas, samas kui [konfidentsiaalne].
- 213 Olukord on pealegi sarnane hageja *ex ante* osamakse selle osa suhtes, mis arvutati riigi tasandil. Tema individuaalsest teabelehest nähtub, et hageja on [konfidentsiaalne] rühmas [konfidentsiaalne] suhtes. Seevastu ei ole ta [konfidentsiaalne] rühmas ühegi riskinäitaja puhul, millest moodustuvad kaks ülejäänud riskisammast.
- 214 Mis puudutab teisena etteheidet, et on rikutud „põhimõtet, et osamaksed tuleb määrata vastavalt riskile“, siis ei ole vaja võtta seisukohta küsimuses, kas liidu õiguses on selline põhimõte olemas. Seda etteheidet võib mõista nii, et hageja heidab komisjonile tegelikult ette, et viimane tegi rühmitamise meetodi kehtestamisega ilmse hindamisvea, kuna see takistab kriisilahendusnõukogul korrigeerida aasta baasosamakseid vastavalt finantsinstitutsioonide tegelikule riskiprofiilile.
- 215 Eespool punktides 201–211 esitatud kaalutlusi arvestades ei saa aga hageja väita, et komisjon tegi rühmitamise meetodi kehtestamisega ilmse hindamisvea.
- 216 Kolmandana, mis puudutab rühmitamise meetodi kooskõla harta artikliga 16 ja faktiliste asjaolude täies ulatuses arvesse võtmise põhimõttega, siis ei esita hageja selle artikli ja selle põhimõtte rikkumise kohta ühtegi iseseisvat ja konkreetset argumenti, piirdudes nende rikkumiste mainimisega.
- 217 Selles küsimuses tuleneb kohtupraktikast, et hagi vastuvõetavuse tingimus on see, et hagi aluseks olevad peamised faktilised ja õiguslikud asjaolud on kas või kokkuvõtlikult, ent seostatult ja arusaadavalt esitatud hagiavalduse tekstis endas, et oleks tagatud õiguskindlus ja korrakohane õigusemõistmine. Seega tuleb iga väidet, mida ei ole piisavalt kirjeldatud menetluse algatusdokumendis, pidada vastuvõetamatuks. Analoogseid nõudeid tuleb järgida väite

põhjendamiseks esitatavate etteheidete puhul. Liidu kohus peab selle avalikul huvil põhineva asja läbivaatamist takistava asjaolu esinemise küsimuse tõstatama omal algatusel (vt 30. juuni 2021. aasta kohtuotsus Itaalia vs. komisjon, T-265/19, ei avaldata, EU:T:2021:392, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 7. juuli 2021. aasta kohtuotsus Bateni vs. nõukogu, T-455/17, EU:T:2021:411, punkt 135 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 218 Kuna punktis 216 nimetatud etteheidet nendele nõuetele ei vasta, tuleb need vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.
- 219 Viimaseks, hageja ei esita oma hagiavalduses ka ühtegi iseseisvat ja konkreetset argumenti delegeeritud määruse 2015/63 artiklite 6, 7 ja 9 või I lisa muude osade väidetava õigusvastasuse kohta – kui välja arvata osa „2. samm“ –, mis läheks kaugemale eespool analüüsitud argumentidest.
- 220 Seetõttu tuleb viimati nimetatud sätete õigusvastasuse vastuväide tagasi lükata.
- 221 Eeltoodut arvestades tuleb seitsmes väide tagasi lükata.

4. Kümnes väide, milles esitatakse delegeeritud määruse 2015/63 artikli 20 lõike 1 esimese ja teise lause õigusvastasuse vastuväide, kuna need sätted rikuvad direktiivi 2014/59 artikli 103 lõiget 7 ja „põhimõtet, et osamaksed tuleb määrata vastavalt riskile“

- 222 Hageja väidab, et delegeeritud määruse 2015/63 artikli 20 lõike 1 esimene ja teine lause on õigusvastased, sest arvestades, et see säte võimaldab kriisilahendusnõukogul jätta *ex ante* osamaksete arvutamisel teatud määramata ajavahemiku suhtes ühe või mitu riskinäitajat kohaldamata, kui nende näitajatega seotud andmed ei ole kättesaadavad, siis ei järginud komisjon direktiivi 2014/59 artikli 103 lõiget 7, mis nõuab komisjonilt, et ta arvestaks delegeeritud määruse 2015/63 vastuvõtmisel kõigi selles sättes ette nähtud asjaoludega.
- 223 Konkreetsemalt on delegeeritud määruse 2015/63 artikli 20 lõike 1 esimese ja teise lause tagajärg see, et 2021. aasta osamakseperioodi osas ei võtnud kriisilahendusnõukogu riskisamba „riskipositsioon“ puhul arvesse riskinäitajat „finantsinstitutsiooni hoitavad omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet ületavad omavahendid ja kõlblikud kohustused“, riskisamba „rahastamisallikate stabiilsus ja mitmekesisus“ puhul arvesse riskinäitajat „stabiilse netorahastamise kordaja“ ning IV riskisamba raames arvesse näitajaid „keerukus“ ja „kriisilahenduskõlblikkus“.
- 224 Samadel põhjustel on delegeeritud määruse 2015/63 artikli 20 lõike 1 esimene ja teine lause samuti vastuolus „põhimõttega, et osamaksed tuleb määrata vastavalt riskile“.
- 225 Kriisilahendusnõukogu ja komisjon vaidlevad nendele argumentidele vastu.
- 226 Sissejuhatuseks tuleb esiteks täpsustada, et kümnendas väites piirdub hageja delegeeritud määruse 2015/63 artikli 20 lõike 1 kohta õigusvastasuse vastuväite esitamisega.
- 227 Teiseks, ilma et oleks vaja analüüsida, kas direktiiv 2014/59 või mõni muu liidu õigusnorm kehtestab „põhimõtte, et osamaksed tuleb määrata vastavalt riskile“, tuleb hageja etteheidet selle põhimõtte rikkumise kohta mõista sisuliselt väitena, et delegeeritud määruse 2015/63 artikli 20 lõike 1 teises lõigus on tehtud ilmne hindamisviga, kuna see säte takistab kriisilahendusnõukogul korrigeerida aasta baasosamakseid vastavalt finantsinstitutsioonide tegelikule riskiprofiilile.

- 228 Samas tuleb lisaks sellele täpsustusele täheldada, et delegeeritud määruse 2015/63 artikli 20 „Üleminekusätted“ lõike 1 kohaselt ei kohaldata riskinäitajat seni, kuni selle delegeeritud määruse II lisas nimetatud konkreetse riskinäitajaga seoses nõutud teave ei kuulu selle delegeeritud määruse artiklis 14 osutatud järelevalvealase aruandluse nõuete hulka – st komisjoni 16. aprilli 2014. aasta rakendusmäärusega nr 680/2014, millega sätestatakse rakenduslikud tehnilised standardid seoses krediitiasutuste ja investeerimisühingute järelevalvelise aruandlusega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 575/2013 (ELT 2014, L 191, lk 1), kehtestatud järelevalvealase aruandluse nõuete hulka –, või kui see on asjakohane, liikmesriikide tasandi nõuete hulka.
- 229 Sellega seoses tuleb meenutada, et delegeeritud määrus 2015/63 võeti vastu direktiivi 2014/59 artikli 103 lõike 7 alusel, mis kohustab komisjoni võtma arvesse kõiki selle sätte punktides a–h loetletud tegureid, et täpsustada määratlust „osamaksete proportsionaalne korrigeerimine finantsinstitutsiooni riskiprofiiliga“.
- 230 Sellest hoolimata annab delegeeritud määruse 2015/63 artikli 20 lõige 1 kriisilahendusnõukogule õiguse üleminekumeetmena mitte kohaldada mõnda neist teguritest, mis moodustavad selles delegeeritud määruses ette nähtud riskinäitajad.
- 231 Sellega seoses tuleb rõhutada, et kuigi direktiivi 2014/59 artikli 103 lõige 7 kohustab tõesti komisjoni „võtma arvesse“ kõiki neid tegureid, mis on loetletud direktiivi 2014/59 artikli 103 lõike 7 punktides a–h, ei ole selles sättes täpsustatud, kuidas ta peab neid arvesse võtma. Nagu on meenutatud eespool punktides 107–111, on komisjonil seega nimetatud sätte rakendamisel ulatuslik kaalutlusruum.
- 232 Selline kaalutlusruum võib aga vajaduse korral tähendada vajadust näha ette üleminekuperioodid, sealhulgas direktiivi 2014/59 artikli 103 lõike 7 punktides a–h loetletud tegurite kohaldamise seisukohast, eelkõige seetõttu, et andmed, mis on vajalikud nendel teguritel põhinevate riskinäitajate arvutamiseks, ei ole kättesaadavad.
- 233 Delegeeritud määruse 2015/63 artikli 20 lõige 1 kehtestab sellise üleminekuperioodi, kuna see ei luba kriisilahendusnõukogul jätta teatud tegureid kohaldamata määramata ajaks, vaid üksnes ajutiselt, nagu tuleneb delegeeritud määruse artikli 20 pealkirjast ja selle lõike 1 kohaldamise tingimustest.
- 234 Lisaks tuleb kriisilahendusnõukogu ja komisjoni eeskujul märkida, et selles sättes ette nähtud üleminekuperioodi põhjendus on tihedalt seotud usaldatavusnõuete ja vastava teabe edastamist käsitlevate nõuete kehtestamise protsessi järkjärgulisusega. Nimelt, nagu nähtub eelkõige direktiivi 2014/59 põhjendusest 6, võeti delegeeritud määrus 2015/63 vastu ajal, mil neid nõudeid ei olnud veel lõplikult kehtestatud või mil neid alles kohandati. Sellega seoses ei ole hageja tõsiseltvõetavalt vaidlustanud kriisilahendusnõukogu väidet, et pädevad asutused määravad järk-järgult kindlaks mõned neist nõuetest, mis omakorda mõjutavad andmeid, mis peavad olema kättesaadavad delegeeritud määruses 2015/63 ette nähtud riskinäitajate arvutamiseks. Sellest järeldub, et need andmed, mis on vajalikud teatud riskinäitajate arvutamiseks, ei pruukinud olla kättesaadavad kõigi asjaomaste finantsinstitutsioonide kohta või vähemalt ei olnud need kättesaadavad kõigi liikmesriigi territooriumil tegevusloa saanud finantsinstitutsioonide kohta ja seda vähemalt esialgse perioodi teatud osa jooksul, kusjuures olgu täpsustatud, et need andmed ei pruukinud olla liidu õiguse või vähemalt liikmesriigi õiguse alusel järelevalvealases aruandluses deklareeritud.

- 235 Selles kontekstis on delegeeritud määruse 2015/63 artikli 20 lõike 1 eesmärk vältida, et finantsinstitutsioonide suhtes kehtestataks *ex ante* osamaksete arvutamisel ebaproportsionaalne või diskrimineeriv maksekoormus just nimelt usaldatavusnõuete ja nendega seotud aruandlusnõuete järkjärgulise rakendamise tõttu. Nimelt eeldab see arvutamine võrdlevat hindamist. Sellega seoses selgitas kriisilahendusnõukogu sisuliselt, ilma et talle oleks vastu vaieldud, et kui kõik finantsinstitutsioonid või vähemalt liikmesriigi territooriumil tegevusloa saanud kõik finantsinstitutsioonid ei ole teatavate riskinäitajate arvutamiseks vajalikke andmeid järelevalvealases aruandluses deklareerinud, on kriisilahendusnõukogu kohustatud niisuguste näitajate osas arvesse võtma andmeid, mis ei ole võrreldavad.
- 236 Lõpuks on tõsi, et delegeeritud määruse 2015/63 artikli 20 lõikes 1 ette nähtud erand võib viia olukorrani, kus teatavad selle delegeeritud määruse artiklis 6 ette nähtud riskinäitajad jäävad kogu esialgse perioodi jooksul kohaldamata. Kuid esiteks tuleneb selline tagajärg usaldatavusnõuete rakendamise järkjärgulisusest, nagu on märgitud eespool punktis 234. Teiseks, nagu nähtub määruse nr 806/2014 artiklist 71, kohaldatakse neid riskinäitajaid ka pärast algset perioodi.
- 237 Neil asjaoludel ja võttes arvesse eespool punktis 231 esitatud kaalutlusi, ei ole hageja tõendanud, et delegeeritud määruse 2015/63 artikli 20 lõikes 1 on tehtud ilmne hindamisviga, kuritarvitatud võimu või mindud ilmselgelt kaugemale komisjonile direktiivi 2014/59 artikli 103 lõikega 7 antud ulatusliku kaalutusõiguse piiridest.
- 238 Seetõttu tuleb kümnes väide tagasi lükata.

B. Väited, mis käsitlevad vaidlustatud otsuse õiguspärasust

1. Esimene väide, mille kohaselt on rikutud määruse nr 806/2014 artikli 81 lõiget 1 koostoimes määruse nr 1 artikliga 3

- 239 Toimikust nähtub, et BaFin 21. aprilli 2021. aasta makseteatele oli lisatud vaidlustatud otsuse ingliskeelne versioon, sealhulgas selle lisad, ning nende vaba tõlge saksa keelde. Makseteate kohaselt on autentne ainult vaidlustatud otsuse ingliskeelne versioon.
- 240 Hageja väidab, et vaidlustatud otsus on vastuolus määruse nr 806/2014 artikli 81 lõikega 1 koostoimes määruse nr 1 artikliga 3, kuna selles on täpsustatud, et autentne on ainult ingliskeelne versioon, samas kui ta oli sõnaselgelt valinud haldusmenetluses kasutatavaks ametlikuks keeleks saksa keele. Kuna hageja ei loobunud selgesõnaliselt oma õigusest suhelda kriisilahendusnõukoguga saksa keeles, ei saa seda puudust kõrvaldada asjaolu, et kriisilahendusnõukogu koostas vaidlustatud otsuse mitteametliku versiooni ka saksa keeles, seda enam, et viimati nimetatu erineb oluliselt vaidlustatud otsuse ingliskeelsest versioonist.
- 241 Kriisilahendusnõukogu vaidleb nendele argumentidele vastu.
- 242 Määruse nr 806/2014 artikli 81 lõike 1 kohaselt kohaldatakse kriisilahendusnõukogu suhtes määrust nr 1.
- 243 Määruse nr 1 artiklist 3 tuleneb, et liidu institutsiooni, organi või asutuse poolt liikmesriigile või liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluvale isikule saadetakse dokumendid koostatakse asjaomase liikmesriigi keeles.

- 244 Määruse nr 806/2014 artikli 81 lõike 4 kohaselt võib kriisilahendusnõukogu siiski liikmesriikide kriisilahendusasutustega kokku leppida, millises keeles liikmesriikide kriisilahendusasutustele või nende poolt edastatavad dokumendid koostatakse, kusjuures see säte kujutab endast määruse nr 1 artikli 3 suhtes erinormi.
- 245 Kriisilahendusnõukogu aga kohaldaski artikli 81 lõiget 4, sõlmides kriisilahendusasutustega kokkuleppe kriisilahenduskorras tehtava koostöö praktilise rakendamiskorra kohta, mis kinnitati kriisilahendusnõukogu 17. detsembri 2018. aasta otsusega SRB/PS/2018/15, millega kehtestatakse ühtse kriisilahenduskorra raames Ühtse Kriisilahendusnõukogu ja riiklike kriisilahendusasutuste vahelise koostöö praktiline kord (edaspidi „kriisilahendusnõukogu ja kriisilahendusasutuste kokkulepe“).
- 246 Järelikult tuleb uurida, kas vaidlustatud otsuses järgiti selles kokkuleppes ette nähtud korda.
- 247 Kriisilahendusnõukogu ja kriisilahendusasutuste kokkuleppe artikli 4 lõike 6 kohaselt võetakse kriisilahendusnõukogu õigusaktid, mis on adresseeritud kriisilahendusasutustele nende rakendamiseks riigisisese õiguse alusel, vastu inglise keeles ning õiguslikult on siduv nende aktide tekst selles keeles.
- 248 Sellega seoses nähtub rakendusmääruse 2015/81 artikli 5 lõikest 1, et kriisilahendusnõukogu on kohustatud edastama oma otsused *ex ante* osamaksete arvutamise kohta asjaomastele kriisilahendusasutustele.
- 249 Vastavalt sellele sättele täpsustas kriisilahendusnõukogu vaidlustatud otsuse resolutsiooni artiklis 2, et otsus edastatakse Saksamaa kriisilahendusasutusele, kes on adressaat nagu teisedki kriisilahendusasutused.
- 250 Sellest tuleneb, et vaidlustatud otsus kuulub kriisilahendusnõukogu ja kriisilahendusasutuste kokkuleppe artikli 4 lõike 6 kohaldamisalasse.
- 251 Määruse nr 806/2014 artikli 81 lõike 4 kohaselt oli kriisilahendusnõukogul õigus koostada vaidlustatud otsus inglise keeles. Neil asjaoludel ei saa hageja talle ette heita selle määruse artikli 81 lõike 1 või määruse nr 1 artikli 3 rikkumist.
- 252 Hageja argumendid ei lükka seda järeldust ümber.
- 253 Kõigepealt tuleb tagasi lükata hageja argument, et ta oli valinud võimaluse saada dokumendid kriisilahendusnõukogult haldusmenetluse staadiumis saksa keeles ja seega pidi kriisilahendusnõukogu edastama talle vaidlustatud otsuse selles keeles.
- 254 Kuigi hagiavalduse lisa A.10 esitatud vormist nähtub, et hageja tegi sellise valiku, puudutab see valik üksnes dokumentide vahetamist kriisilahendusnõukogu ja tema vahel ega saa puudutada *ex ante* osamakseid käsitlevaid otsuseid, kuna kriisilahendusnõukogu adresseerib need otsused kriisilahendusasutustele.
- 255 Seejärel ei saa nõustuda ka hageja argumendiga, et vaidlustatud otsus puudutab teda otseselt ja isiklikult ning et tal on seega õigus saada selle ametlik ärakiri saksa keeles.

- 256 Esiteks eirab see argument määruse nr 806/2014 artikli 81 lõike 4 sõnastust koostoimes rakendusmääruse 2015/81 artikli 5 lõikega 1 ning kriisilahendusnõukogu ja kriisilahendusasutuste kokkuleppe artikli 4 lõikega 6.
- 257 Teiseks tuleneb kohtupraktikast, et liidu õiguses ei ole üldpõhimõtet, mis tagaks igale isikule õiguse sellele, et kõik tema huve mõjutada võivad aktid koostataks alati tema keeles, ja mille kohaselt oleksid liidu organid ja asutused kohustatud kasutama igas olukorras kõiki ametlikke keeli, ilma et ükski erand oleks lubatud (vt selle kohta 26. märtsi 2019. aasta kohtuotsus Hispaania vs. parlament, C-377/16, EU:C:2019:249, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 258 Seega tuleb esimene väide tagasi lükata.

2. Teine väide, mis käsitleb põhjenduse puudulikkust

- 259 Teine väide jaguneb seitsmeks osaks.

a) Sissejuhatavad märkused

- 260 ELTL artikli 296 teises lõigus on sätestatud, et õigusaktides esitatakse nende vastuvõtmise põhjused. Samuti näeb harta artiklis 41 sätestatud õigus heale haldusele ette liidu institutsioonide, organite ja asutuste kohustuse oma otsuseid põhjendada.
- 261 Liidu institutsiooni, organi või asutuse otsuse põhjendamine on eriti oluline, sest võimaldab huvitatud isikul täielikult infomeerituna otsustada, kas esitada selle otsuse peale hagi, ning pädeval kohtul kontrolli teha, olles seega üks harta artikliga 47 tagatud kohtuliku kontrolli tõhususe tingimustest (vt 15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon vs. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 103 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 262 Põhjendus peab siiski olema kohandatud asjaomase akti laadile ja selle vastuvõtmise kontekstile. Seejuures ei ole nõutud, et põhjendustes oleks täpsustatud kõiki asjakohaseid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, kuna põhjenduste piisavust ei tule hinnata mitte ainult nende sõnastust, vaid ka konteksti ja kõiki asjaomast valdkonda reguleerivaid õigusnorme silmas pidades, ning arvestades selgituse saamise huvi, mis võib olla isikutel, keda akt puudutab. Järelikult on õigusi kahjustav akt piisavalt põhjendatud, kui see on tehtud kontekstis, mis on huvitatud isikule teada ja mis võimaldab tal mõista tema suhtes võetud meetme ulatust (vt selle kohta 15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon vs. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 104 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 263 Selleks et analüüsida, kas see põhjendus on piisav niisuguses otsuses nagu *ex ante* osamaksete kindlaksmääramise otsus, tuleb esiteks meenutada, et Euroopa Kohtu praktika põhjal ei saa järeldada, et liidu institutsiooni, organi või asutuse iga sellise otsuse põhjendus, millega pannakse eraõiguslikule ettevõtjale rahasumma maksmise kohustus, peab tingimata sisaldama kõiki andmeid, mis võimaldavad otsuse adressaadil kontrollida selle rahasumma suuruse arvutamise õigsust (vt 15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon vs. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 105 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 264 Teiseks on liidu institutsioonid, organid ja asutused vastavalt ärisaladuse kaitse põhimõttele, mis on üks liidu õiguse üldpõhimõtteid, mis on täpsemalt sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 339, põhimõtteliselt kohustatud jätma ettevõtja esitatud konfidentsiaalse teabe avaldamata eraõigusliku ettevõtja konkurentidele (vt 15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon vs. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 109 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 265 Kolmandaks, kui kriisilahendusnõukogu niisuguse otsuse põhjendus, millega määratakse kindlaks *ex ante* osamaksed, peaks tingimata võimaldama finantsinstitutsioonidel kontrollida nende *ex ante* osamakse arvutamise õigsust, tähendaks see paratamatult seda, et liidu seadusandjal keelatakse kehtestada selle osamakse arvutamiseks meetod, mis hõlmab andmeid, mille konfidentsiaalsust kaitseb liidu õigus, ning järelikult piiratakse liigselt ulatuslikku kaalutusõigust, mis kõnealusel seadusandjal sellel eesmärgil peab olema, võttes temalt muu hulgas võimaluse valida meetod, mis tagab kriisilahendusfondi rahastamise pideva kohandamise finantssektoris toimuvate muutustega sel teel, et võrdlevalt võetakse eelkõige arvesse ühtses kriisilahenduskorras osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud kõigi finantsinstitutsioonide finantsseisundit (15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon vs. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 118).
- 266 Neljandaks, kuigi eeltoodust tuleneb, et kriisilahendusnõukogul lasuvat põhjendamiskohustust tuleb kriisilahendusfondi rahastamise süsteemi loogika ja liidu seadusandja kehtestatud arvutusmeetodi tõttu kaaluda kriisilahendusnõukogu kohustusega hoida asjasse puutuvate finantsinstitutsioonide ärisaladust, ei tohi viimati nimetatud kohustust siiski tõlgendada nii laialt, et see muudaks põhjendamiskohustuse sisutühjaks (vt 15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon vs. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 120).
- 267 Põhjendamiskohustuse kaalumisel ärisaladuse kaitse põhimõttega ei saa siiski asuda seisukohale, et eraõiguslikule ettevõtjale rahasumma maksmise kohustust ette nägeva otsuse põhjendamine nii, et talle ei esitata kõiki andmeid, mis võimaldaks tal täpselt kontrollida selle rahasumma suuruse arvutamist, kahjustab tingimata alati põhjendamiskohustuse sisu (15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon vs. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 121).
- 268 Mis puudutab kriisilahendusnõukogu otsust, millega määratakse kindlaks *ex ante* osamaksed, siis tuleb põhjendamiskohustust pidada täidetuks, kui isikutel, keda see otsus küll puudutab, kuid kellele ei edastatud ärisaladusega kaitstud andmeid, on kättesaadav kriisilahendusnõukogu kasutatud arvutusmeetod ja piisav teave, et põhijoontes mõista, kuidas nende individuaalset olukorda võeti arvesse nende kriisilahendusfondi tehtava *ex ante* osamakse arvutamisel kõigi teiste asjaomaste finantsinstitutsioonide olukorra suhtes (vt selle kohta 15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon vs. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 122).
- 269 Sellisel juhul on nendel isikutel nimelt võimalik kontrollida, kas nende *ex ante* osamakse kriisilahendusfondi määrati kindlaks suvaliselt, eirates nende tegelikku majanduslikku olukorda või kasutades ülejäänud finantssektorit puudutavaid andmeid, mis ei ole usutavad. Need isikud võivad seega mõista nende *ex ante* osamakset kindlaks määrava otsuse põhjendusi ja hinnata seda, kas selle otsuse peale hagi esitamine on mõttekas, mistõttu oleks liigne nõuda

kriisilahendusnõukogult, et ta edastaks üksikasjalikult kõik arvandmed, millel põhineb iga asjasse puutuva finantsinstitutsiooni osamakse arvutus (15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 123).

- 270 Eeltoodust tuleneb, et kriisilahendusnõukogu ei ole muu hulgas kohustatud esitama finantsinstitutsioonile andmeid, mis võimaldavad tal täpselt kontrollida korrigeerimise kordaja väärtuse õigsust, kuna selleks kontrollimiseks oleks vaja ärisaladusega kaitstud andmeid kõigi teiste asjasse puutuvate finantsinstitutsioonide majandusliku olukorra kohta (vt selle kohta 15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 135).
- 271 Seevastu peab kriisilahendusnõukogu avaldama või edastama asjaomastele finantsinstitutsioonidele kokku koondatud ja anonüümistatud teabe, mida kasutati selle osamakse arvutamisel, kui seda teavet on võimalik edastada ärisaladust kahjustamata (vt selle kohta 15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 166).
- 272 Andmete hulgas, mis tuleb seega finantsinstitutsioonidele kättesaadavaks teha, on muu hulgas iga rühma piirväärtused ja sellega seotud riskinäitajad, mille alusel korrigeeriti nende finantsinstitutsioonide *ex ante* osamakseid nende riskiprofiiliga (vt selle kohta 15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 167).
- 273 Hageja teises väites esitatud argumente tuleb analüüsida nendest kaalutlustest lähtudes.

b) Esimene väiteosa, mis puudutab vaidlustatud otsuse autentset keeleversiooni

- 274 Hageja väidab, et vaidlustatud otsust ei eksisteeri tema poolt määruse nr 806/2014 artikli 81 lõike 1 alusel sõnaselgelt valitud keeles, nimelt saksa keeles. Lisaks on vaidlustatud otsuse autentne ingliskeelne versioon ja selle saksakeelne tõlge olulistes punktides erinevad.
- 275 Kriisilahendusnõukogu vaidleb nendele argumentidele vastu.
- 276 Mis puudutab esiteks etteheidet, et vaidlustatud otsust ei eksisteeri hageja valitud keeles, siis kattub see etteheide sisuliselt esimese väitega, mistõttu tuleb see eespool punktides 242–257 esitatud põhjustel tagasi lükata. Teiseks, mis puudutab etteheidet selle otsuse keeleversioonide vaheliste erinevuste kohta, siis toob hageja esile vaid otsuse ingliskeelse versiooni – mis on autentne võrreldes saksakeelse tõlkega – ühe punkti, nimelt põhjenduse 114, mis käsitleb kaitseskeemi riskinäitaja suhtes kolme rühma loomist. Ent isegi kui eeldada, et selline keeleversioonide erinevus esineb, ei selgita hageja, kuidas see erinevus takistas tal mõistmast põhjusi, miks kriisilahendusnõukogu moodustas kaitseskeemi riskinäitaja suhtes kolm rühma.
- 277 Seetõttu tuleb teise väite esimene osa tagasi lükata.

c) Teine väiteosa, mis käsitleb ex ante osamakse arvutamise põhjenduse keerukust

- 278 Hageja väidab alustuseks, et vaidlustatud otsuses esitatud kriisilahendusnõukogu selgitused, mis on jagatud nelja eraldi dokumendi vahel, on liiga keerulised ja läbipaistmatud.

- 279 Samuti ei ole ei hagejal ega Üldkohtul võimalik kasutada arvutusvahendit, mida kriisilahendusnõukogu *ex ante* osamaksete arvutamiseks kasutas.
- 280 Lõpuks kinnitab vaidlustatud otsuse põhjendamisvigu veelgi asjaolu, et 2022. aasta osamakseperioodi *ex ante* osamaksete kindlaksmääramise otsuses esitas kriisilahendusnõukogu oma põhjendused üksikasjalikumalt.
- 281 Kriisilahendusnõukogu vaidleb nendele argumentidele vastu.
- 282 Kõigepealt ei selgita hageja õiguslikult piisavalt, kuidas muudab asjaolu, et vaidlustatud otsus on jagatud neljaks dokumendiks, selle otsuse arusaamatuks ja põhjustab seetõttu põhjendamisvea.
- 283 Samuti, kuigi hageja väidab, et vaidlustatud otsuse moodustavad dokumendid on omavahel seotud arvukate viidete ja ristviidete kaudu, mistõttu on võimatu iga arvutustegurit täielikult mõista, ei esita ta ühtegi näidet niisugusest tekstiosast, mis oleks sel põhjusel arusaamatu.
- 284 Mis puudutab seejärel arvutusvahendit, mida kriisilahendusnõukogu kasutas *ex ante* osamaksete arvutamiseks, siis tuleb märkida, et nagu hageja kohtuistungil selgitas, peab ta selles etteheites arvutusvahendi all silmas tarkvara, mida kriisilahendusnõukogu kasutas kõigi finantsinstitutsioonide 2021. aasta osamakseperioodi *ex ante* osamaksete arvutamiseks.
- 285 Hageja ei saa aga kriisilahendusnõukogule ette heita, et ta ei võimaldanud tal selle vahendiga tutvuda, kuna ta ei esitanud Üldkohtule ühtegi konkreetset tõendit, mis selgitaks põhjuseid, miks see juurdepääs oli vajalik eespool punktides 268, 271 ja 272 viidatud kohtupraktikast tulenevate nõuete täitmiseks.
- 286 Lõpuks ei ole pelgalt asjaolu, et kriisilahendusnõukogu väidetavalt täpsustas 2022. aasta osamakseperioodi *ex ante* osamaksete kindlaksmääramise otsuses oma põhjendusi, asjakohane selle hindamisel, kas vaidlustatud otsus on piisavalt põhjendatud. Nimelt ei saa viimati nimetatud otsuse põhjendusi analüüsida niisuguse otsuse põhjenduse alusel, mis on vastu võetud umbes aasta pärast vaidlustatud otsuse vastuvõtmist.
- 287 Eespool toodut arvestades tuleb teise väite teine osa tagasi lükata.

d) Kuues väiteosa, mis käsitleb teisi finantsinstitutsioone puudutavate andmetega tutvumise mittevõimaldamist

- 288 Hageja leiab, et vaidlustatud otsuse põhjendused on ebapiisavad, kuna kriisilahendusnõukogu ei avaldanud teiste finantsinstitutsioonide andmeid, mis olid *ex ante* osamaksete arvutamise aluseks, mis tekitab temas ebakindlust küsimuses, kas tema *ex ante* osamakse arvutati õigesti. Seega ei ole kriisilahendusnõukogu saavutanud õiget tasakaalu põhjendamiskohustuse ja ärisaladuse vahel.
- 289 Kriisilahendusnõukogu vaidleb nendele argumentidele vastu.
- 290 Vaidlustatud otsuse põhjenduses 88 märkis kriisilahendusnõukogu, et „finantsinstitutsioonide ärisaladused – st kogu teave finantsinstitutsioonide kutsealase tegevuse kohta, mille avalikustamine konkurendile ja/või laiemale üldsusele võib oluliselt kahjustada

finantsinstitutsiooni huve – loetakse konfidentsiaalseks teabeks“. Ta lisas, et „[...] *ex ante* osamaksete arvutamisel pidas ta ärisaladuseks teavet, mille finantsinstitutsioon [deklareeris] enda kohta vormil [...] ja millele ta *ex ante* osamaksete arvutamisel tugines“.

- 291 Veel märkis kriisilahendusnõukogu vaidlustatud otsuse põhjendustes 90–92, et tal on keelatud „avaldata iga finantsinstitutsiooni andmete elemente, mis on [selles otsuses] tehtud arvutuste aluseks“, samas kui ta võis „avaldata koondatud ja ühiseid andmeid, kui need olid kokku liidetud“. Siiski oli selle otsuse kohaselt finantsinstitutsioonidele „täielikult läbipaistev see, kuidas nende [aasta baasosamakse] ja korrigeerimiskoeffitsient arvutati“ ja kuidas osamaksete arvutamisel järgiti etappe, nagu need on määratletud delegeeritud määruse 2015/63 I lisas ja mis on „toornäitajate arvutamine“ (1. samm), „näitajate ümberskaleerimine“ (3. samm) ja „koondnäitaja arvutamine“ (5. samm). Lisaks oli finantsinstitutsioonidel võimalik saada „seda osa andmetest, mis olid kõigile ühesed ja mida kriisilahendusnõukogu kasutas vahet tegemata kõigi finantsinstitutsioonide puhul, kohandatuna nende riskiprofiiliga“, „näitajate diskretiseerimine“ (2. samm), „määratud märgi arvessevõtmine“ (4. samm) ja „aasta osamaksete arvutamine“ (6. samm).
- 292 Sellega seoses tuleb esimesena märkida, et *ex ante* osamaksete arvutamise meetodi põhimõte ise, nagu see tuleneb direktiivist 2014/59 ja määrusest nr 806/2014, eeldab, et kriisilahendusnõukogu kasutab ärisaladusega kaitstud andmeid, mida ei saa *ex ante* osamaksete kindlaksmääramise otsuse põhjendustes korrata (15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon vs. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 114).
- 293 Teisena, vastupidi sellele, mida väidab hageja, ei kohusta põhjendamiskohustus kriisilahendusnõukogu esitama vaidlustatud otsuses üksikasjalikke põhjendusi, mis näitavad iga andmete kategooria suhtes, miks finantsinstitutsioonide esitatud andmed on konfidentsiaalsed.
- 294 Nimelt, nagu nähtub punktis 262 mainitud kohtupraktikast, ei ole nõutud, et põhjendustes oleks täpsustatud kõik asjakohased faktilised ja õiguslikud asjaolud, kuna põhjenduste piisavust ei tule hinnata mitte ainult nende sõnastust, vaid ka konteksti ja kõiki asjaomast valdkonda reguleerivaid õigusnorme silmas pidades ning arvestades eriti selgituse saamise huvi, mis võib olla isikutel, keda akt puudutab.
- 295 Ent esiteks tuleneb vaidlustatud otsuse põhjenduses 88 esitatud kaalutlustest, et kriisilahendusnõukogu leidis, et iga finantsinstitutsiooni esitatud kõik andmed olid tervikuna hõlmatud ärisaladusega, kuna nende andmete avalikustamine konkurendile või laiemale üldsusele võib tõsiselt kahjustada asjaomase finantsinstitutsiooni huve.
- 296 Teiseks, kuna hageja esitas oma andmed *ex ante* osamaksete arvutamiseks vastavalt delegeeritud määruse 2015/63 artiklile 14, oli tal täielik ülevaade iga kategooria andmete laadist ja üldistest näitajatest. Ta oli seega võimeline hindama, mil määral võib iga andmekategooria koosneda konfidentsiaalsest teabest.
- 297 Eeltoodud arvestades oli hagejal piisavalt teavet, et mõista ja vajaduse korral vaidlustada põhjuseid, miks kriisilahendusnõukogu leidis, et teiste finantsinstitutsioonide individuaalsetele andmetele laieneb ärisaladuse kaitse. Ta võis nimelt iga andmekategooria laadi ja üldisi näitajaid arvestades vaidlustada vaidlustatud otsuse põhjenduses 88 esitatud kriisilahendusnõukogu hinnangu, et need andmed on salajased ja nende avalikustamine võib oluliselt kahjustada asjaomase finantsinstitutsiooni huve. Seega olid tal kõik vajalikud andmed, et vaidlustada asjaolu, et

kriisilahendusnõukogu ei järginud põhjendamiskohustuse ja ärisaladuse kaitse põhimõttega seoses Euroopa Kohtu kujundatud nõudeid, mida on meenutatud eespool punktides 268, 271 ja 272.

- 298 Hageja ei ole aga esitanud tõendeid, mis seaksid kahtluse alla kriisilahendusnõukogu hinnangu, et teiste finantsinstitutsioonide individuaalseid andmeid kaitseb ärisaladus.
- 299 Eeltoodut arvestades ei saa hageja väita, et vaidlustatud otsus on ebapiisavalt põhjendatud, kuna selles ei ole esitatud teiste finantsinstitutsioonide individuaalseid andmeid, mis võimaldaksid kontrollida tema *ex ante* osamakse arvutamist.
- 300 Seda järeldust ei sea kahtluse alla hageja argument, et kriisilahendusnõukogu pidi oma põhjendamiskohustuse täitmiseks esitama talle loetelu anonüümseks muudetud andmetega, mille on esitanud kõik temaga samasse rühma kuuluvad finantsinstitutsioonid.
- 301 Esiteks läheks kriisilahendusnõukogule sellise nõude kehtestamine kaugemale eespool punktides 268, 271 ja 272 meenutatud kohtupraktikast tulenevatest nõuetest.
- 302 Teiseks väitis kriisilahendusnõukogu, ilma et talle oleks selles küsimuses veenvalt vastu vaieldud, et isegi loetelu konkreetse rühma anonüümseks muudetud andmetega võib võimaldada pangandusvaldkonnas tegutsevatel ettevõtjatel, kes on informeeritud ettevõtjad, saada teada teatavate finantsinstitutsioonide ärisaladusi. Sellega seoses ei ole hageja muu hulgas vastu vaielnud sellele, et need ettevõtjad teavad, millistel finantsinstitutsioonidel on teatud riskinäitajate suhtes kõrged väärtused. Kui nad saaksid aga igal aastal loetelud selliste andmetega, võiksid nad järgida nende ettevõtete riskinäitajate arengut, isegi kui need koosnevad tundlikust äriteabest. Selline oht esineb eelkõige suurte finantsinstitutsioonide ja ka nende finantsinstitutsioonide puhul, kes asuvad liikmesriikides, kus on väike arv finantsinstitutsioone, kes peavad *ex ante* osamakset tasuma. Nimelt ei ole välistatud, et sellistel juhtudel saab informeeritud ettevõtja järeldada, kes need finantsinstitutsioonid on, isegi kui nende nimed on anonüümseks muudetud. Seega ei saa kriisilahendusnõukogule ette heita, et ta ei koostanud loetelu samasse rühma kuuluvate finantsinstitutsioonide kõikide anonüümseks muudetud andmetega.
- 303 Eespool toodud arvestades tuleb teise väite kuues osa tagasi lükata.

e) Kolmas väiteosa, mis käsitleb aasta sihttaseme põhjendatust

- 304 Hageja sõnul ei ole aasta sihttaseme kindlaksmääramist vaidlustatud otsuses nõuetekohaselt põhjendatud. Eelkõige oleks kriisilahendusnõukogu pidanud selgitama, mil määral ta võttis arvesse protsükliliste osamaksete võimalikku mõju asjaomaste finantsinstitutsioonide finantsseisundile. Lisaks ei esitanud kriisilahendusnõukogu lõpliku sihttaseme prognoosi ega seda, kuidas ta tõlgendab määruse nr 806/2014 artikli 70 lõike 2 teises lõigus nimetatud ülempiiri. Ent nagu nähtub otsusest, millega määratakse kindlaks 2022. aasta osamakseperioodi *ex ante* osamaksed, leiab kriisilahendusnõukogu, et tal on õigus vabalt tõsta aasta sihttaseme, kohaldades koefitsienti, mida ei ole kohaldatavates õigusnormides ette nähtud, ja panna seega finantsinstitutsioonidele ebaproportsionaalne koormus.
- 305 Kriisilahendusnõukogu vastab, et vaidlustatud otsuse põhjendustest 35–48 nähtub, et ta täitis oma põhjendamiskohustust seoses aasta sihttaseme kindlaksmääramisega 2021. aasta osamakseperioodi osas.

- 306 Eelkõige nähtub vaidlustatud otsuse põhjendustest 43–48, et kriisilahendusnõukogu võttis majandustsükli faasi analüüsis arvesse COVID-19 pandeemiat ja osamaksete potentsiaalset protsüklilist mõju osamakseid tegevate finantsinstitutsioonide finantsseisundile. Sellega seoses selgitas kriisilahendusnõukogu, et ta prognoosib majanduse hoogustumist 2021. aasta jooksul, kuigi sellist majanduse taastumist on raske ette näha.
- 307 Samuti avaldas kriisilahendusnõukogu oma veebisaidil lõpliku sihttaseme prognoosi ning hageja oli sellest avaldamisest teadlik. See, et väidetavalt ei avalikustatud, kuidas kriisilahendusnõukogu tõlgendas määruse nr 806/2014 artikli 70 lõikes 2 ette nähtud 12,5% ülempiiri, ei mõjuta vaidlustatud otsuse põhjenduste õiguspärasust.
- 308 Kõigepealt tuleb meenutada, et vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 69 lõikele 1 peavad algse perioodi lõpus kriisilahendusfondi kasutatavad rahalised vahendid saavutama lõpliku sihttaseme, mis on vähemalt 1% kõigi osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud finantsinstitutsioonide tagatud hoiuste summast.
- 309 Määruse nr 806/2014 artikli 69 lõike 2 kohaselt jaotatakse *ex ante* osamaksed algsel perioodil ajaliselt võimalikult ühtlaselt, kuni saavutatakse eespool punktis 308 viidatud lõplik sihttase, kuid võttes nõuetekohaselt arvesse majandustsükli faasi ja mõju, mida protsüklilised osamaksed võivad avaldada finantsinstitutsioonide finantsseisundile.
- 310 Määruse nr 806/2014 artikli 70 lõikes 2 on täpsustatud, et kõigi kriisilahenduskorras osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud finantsinstitutsioonide tasutavad osamaksed ei ületa 12,5% lõplikust sihttasemest.
- 311 *Ex ante* osamaksete arvutamise meetodi kohta on delegeeritud määruse 2015/63 artikli 4 lõikes 2 sätestatud, et kriisilahendusnõukogu määrab nende summa kindlaks aasta sihttaseme alusel, võttes arvesse lõplikku sihttaset, ning eelmise aasta tagatud hoiuste keskmise summa alusel, mis arvutatakse kord kvartalis kõigi osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud finantsinstitutsioonide jaoks.
- 312 Samuti arvutab kriisilahendusnõukogu rakendusmääruse 2015/81 artikli 4 kohaselt iga finantsinstitutsiooni *ex ante* osamakse aasta sihttaseme alusel, mis määratakse kindlaks lõpliku sihttaseme suhtes ja kooskõlas delegeeritud määruses 2015/63 sätestatud meetodikaga.
- 313 Käesolevas asjas, nagu nähtub vaidlustatud otsuse põhjendusest 48, määras kriisilahendusnõukogu 2021. aasta osamakseperioodi aasta sihttasemeks 11 287 677 212,56 eurot.
- 314 Vaidlustatud otsuse põhjendustes 36 ja 37 selgitas kriisilahendusnõukogu sisuliselt, et aasta sihttase tuleb kindlaks määrata analüüsi alusel, milles käsitletakse tagatud hoiuste muutust eelmiste aastate jooksul ja kõiki asjakohaseid majandusolukorra muutusi, ning analüüsi alusel, milles käsitletakse tegevustsükli faasiga seotud näitajaid ja protsükliliste osamaksete mõju finantsinstitutsioonide finantsseisundile. Seejärel pidas kriisilahendusnõukogu kohaseks määrata kindlaks koefitsient, mis põhines sellel analüüsil ja kriisilahendusfondi käsutuses olevatel rahalistel vahenditel (edaspidi „koefitsient“). Kriisilahendusnõukogu kohaldas seda koefitsienti ühele kaheksandikule 2020. aastal tagatud hoiuste keskmisest summast, et arvutada aasta sihttase.
- 315 Kriisilahendusnõukogu esitas koefitsiendi kindlaksmääramiseks kasutatud arvutuskäigu vaidlustatud otsuse põhjendustes 38–47.

- 316 Vaidlustatud otsuse põhjenduses 38 konstateeris kriisilahendusnõukogu jätkuvat suundumust kõigi osalevate liikmesriikide finantsinstitutsioonide tagatud hoiuste summa suurenemise suunas. Täpsemalt oli nende hoiuste keskmine summa, arvatuna kord kvartalis, 2020. aasta puhul 6,689 triljonit eurot.
- 317 Vaidlustatud otsuse põhjendustes 40 ja 41 kirjeldas kriisilahendusnõukogu tagatud hoiuste prognoositavat muutust algse perioodi kolme ülejäänud aasta jooksul, st aastatel 2021–2023. Tema hinnangul jäi tagatud hoiuste aastane kasvumäär kuni esialgse perioodi lõpuni vahemikku 4–7%.
- 318 Vaidlustatud otsuse põhjendustes 42–45 andis kriisilahendusnõukogu hinnangu tegevustsükli etapile ja võimalikule protsükliilisele mõjule, mida *ex ante* osamaksete võivad avaldada finantsinstitutsiooni finantsseisundile. Ta märkis, et oma hinnangus võttis ta arvesse mitut näitajat, nagu komisjoni sisemajanduse koguprodukti kasvuprognos ja EKP sellekohased prognoosid või erasektori krediitdivoog protsendina sisemajanduse koguproduktist.
- 319 Vaidlustatud otsuse põhjenduses 46 järeldas kriisilahendusnõukogu, et kuigi on mõistlik eeldada, et pangandusliidus jätkub tagatud hoiuste kasv, on kasvutempo väiksem kui 2020. aastal. Sellega seoses märkis kriisilahendusnõukogu vaidlustatud otsuse põhjenduses 47, et tulevaste aastate suhtes, st kuni 2023. aastani, kasutas ta tagatud hoiuste kasvumäärade puhul „ettevaatlikku lähenemisviisi“.
- 320 Neid kaalutlusi arvestades määras kriisilahendusnõukogu vaidlustatud otsuse põhjenduses 48 koefitsiendiks 1,35%. Seejärel arvutas ta aasta sihttaseme summa, korrutades 2020. aastal tagatud hoiuste keskmise summa selle koefitsiendiga ja jagades selle arvutuse tulemuse kaheksaga järgmise matemaatilise valemi alusel, mis on esitatud selle otsuse põhjenduses 48:
- $$\text{„Siht}_0 \text{ [aasta sihttaseme summa] = Tagatud hoiused kokku}_{2020} * 0,0135 * \frac{1}{8} = 11\,287\,677\,212,56 \text{ eurot“}.$$
- 321 Kohtuistungil kinnitas kriisilahendusnõukogu siiski, et ta määras 2021. aasta osamakseperioodiks aasta sihttaseme kindlaks järgmiselt.
- 322 Esiteks määras kriisilahendusnõukogu prognoosiva analüüsi põhjal kõigi osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud finantsinstitutsioonide tagatud hoiuste summaks esialgse perioodi lõpus ligikaudu 7,5 triljonit eurot. Selle summani jõudmiseks võttis kriisilahendusnõukogu arvesse tagatud hoiuste keskmist summat 2020. aastal, milleks oli 6,689 triljonit eurot, tagatud hoiuste aastast kasvumäära 4% ning esialgse perioodi lõpuni veel alles jäänud osamakseperioodide arvu, milleks oli kolm perioodi.
- 323 Teiseks arvutas kriisilahendusnõukogu vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 69 lõikele 1 sellest 7,5 triljonist eurost 1%, et saada lõpliku sihttaseme hinnanguline summa, mis pidi saavutatama 31. detsembriks 2023 ja mis oli ligikaudu 75 miljardit eurot.
- 324 Kolmandaks arvas kriisilahendusnõukogu viimati nimetatud summast maha rahalised vahendid, mis olid kriisilahendusfondil juba 2021. aastal, st ligikaudu 42 miljardit eurot, ning sai tulemuseks summa, mis tuli veel maksta ülejäänud osamakseperioodidel enne esialgse perioodi lõppu, s.o aastatel 2021–2023. See summa oli ligikaudu 33 miljardit eurot.

- 325 Neljandaks jagas kriisilahendusnõukogu viimati nimetatud summa kolmega, jaotades selle ühetaoliselt kolme ülejäänud osamakseperioodi vahel. Aasta sihttasemeks 2021. aasta osamakseperioodi suhtes määrati seega eespool punktis 313 nimetatud summa ehk ligikaudu 11 287 miljardit eurot.
- 326 Kriisilahendusnõukogu kinnitas kohtuistungil ka, et ta oli avalikustanud teabe selle kohta, mille eespool punktides 322–325 kirjeldatud meetod põhines ja mis võimaldas hagejal mõista meetodit, mille alusel aasta sihttase kindlaks määrati. Eelkõige täpsustas ta, et 2021. aasta mais – see tähendab pärast vaidlustatud otsuse vastuvõtmist, kuid enne käesolevas asjas lahendatava hagi esitamist – avaldas ta oma veebisaidil teabelehe nimega „Fact Sheet 2021“ (edaspidi „teabeleht“), milles oli märgitud lõpliku sihttaseme hinnanguline summa. Samuti kinnitas kriisilahendusnõukogu, et kriisilahendusfondis kasutada olevate rahaliste vahendite summa oli kättesaadav ka tema veebisaidil ja muude avalike allikate kaudu ning seda ammu enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist.
- 327 Selleks et analüüsida, kas kriisilahendusnõukogu täitis aasta sihttaseme kindlaksmääramisel oma põhjendamiskohustust, tuleb kõigepealt meenutada, et põhjenduse puudumine või ebapiisav põhjendamine kujutab endast avalikul huvil põhinevat väidet, mille liidu kohus võib või koguni peab omal algatusel tõstatama (vt 2. detsembri 2009. aasta kohtuotsus komisjon vs. Iirimaa jt, C-89/08 P, EU:C:2009:742, punkt 34 ja seal viidatud kohtupraktika). Järelikult võib või isegi peab Üldkohus arvesse võtma ka muid põhjenduste puudusi kui need, millele viitab hageja, ja seda muu hulgas siis, kui need ilmnevad menetluse käigus.
- 328 Sel eesmärgil kuulati pooled menetluse suulises osas ära kõigi vaidlustatud otsuse aasta sihttasemete kindlaksmääramist puudutavate põhjendamisvigade teemal. Täpsemalt kirjeldas kriisilahendusnõukogu, kellele esitati konkreetselt ja mitu korda selle kohta küsimusi, sammude kaupa meetodit, mida ta tegelikult 2021. aasta osamakseperioodi suhtes aasta sihttaseme kindlaksmääramisel järgis, nagu seda on kirjeldatud eespool punktides 321–325.
- 329 Mis puudutab seejärel põhjendamiskohustuse sisu, siis tuleneb kohtupraktikast, et liidu institutsiooni, asutuse või organi tehtud otsuse põhjendustes peavad eelkõige puuduma vastuolud, et asjaomastel isikutel oleks võimalik teada saada otsuse tegelikke põhjusi, et kaitsta oma õigusi pädevas kohtus, ja et viimane saaks teha kontrolli (vt selle kohta 10. juuli 2008. aasta kohtuotsus Bertelsmann ja Sony Corporation of America vs. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, punkt 169 ja seal viidatud kohtupraktika; 22. septembri 2005. aasta kohtuotsus Suproco vs. komisjon, T-101/03, EU:T:2005:336, punktid 20 ja 45–47, ja 16. detsembri 2015. aasta kohtuotsus Kreeka vs. komisjon, T-241/13, EU:T:2015:982, punkt 56).
- 330 Samuti, kui vaidlustatud otsuse vastuvõtja esitab otsuse põhjenduste kohta teatavaid selgitusi liidu kohtu menetluses, peavad need selgitused olema kooskõlas selles otsuses esitatud kaalutlustega (vt selle kohta 22. septembri 2005. aasta kohtuotsus Suproco vs. komisjon, T-101/03, EU:T:2005:336, punktid 45–47, ja 13. detsembri 2016. aasta kohtuotsus Printeos jt vs. komisjon, T-95/15, EU:T:2016:722, punktid 54 ja 55).
- 331 Nimelt, kuigi vaidlustatud otsuses esitatud kaalutlused ei ole kooskõlas selliste kohtumenetluses antud selgitustega, ei täida asjaomase otsuse põhjendused eespool punktides 261 ja 262 meenutatud ülesandeid. Eelkõige takistab selline vastuolu esiteks huvitatud isikutel enne hagi esitamist teada saada vaidlustatud otsuse tegelikke põhjendusi ja valmistada ette oma kaitset nende suhtes ning teiseks liidu kohtul teha kindlaks põhjused, mis olid selle otsuse tegelik õiguslik alus, ning analüüsida nende vastavust kohaldatavatele õigusnormidele.

- 332 Lõpuks tuleb märkida, et kui kriisilahendusnõukogu võtab vastu otsuse, millega määratakse kindlaks *ex ante* osamaksed, peab ta teavitama asjaomaseid finantsinstitutsioone nende osamaksete arvutamise meetodist (vt 15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon vs. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 122).
- 333 Sama kehtib ka iga-aastase sihttaseme kindlaksmääramise meetodi kohta, kuna see summa on sellise otsuse ülesehituse seisukohast olulise tähtsusega. Nimelt, nagu nähtub rakendusmääruse 2015/81 artiklist 4, seisneb *ex ante* osamaksete arvutamise meetod selle summa jagamises kõigi asjasse puutuvate finantsinstitutsioonide vahel, mistõttu selle summa suurendamine või vähendamine toob kaasa iga finantsinstitutsiooni *ex ante* osamakse vastava suurenemise või vähendamise.
- 334 Eeltoodust tuleneb, et kuigi kriisilahendusnõukogu on kohustatud vaidlustatud otsusega andma finantsinstitutsioonidele selgitusi aasta sihttaseme kindlaksmääramise meetodi kohta, peavad need selgitused olema kooskõlas selgitustega, mille kriisilahendusnõukogu esitab kohtumenetluses ja mis puudutavad tegelikult kohaldatud meetodit.
- 335 Kuid käesolevas asjas see nii ei olnud.
- 336 Nimelt tuleb kõigepealt märkida, et vaidlustatud otsuse põhjenduses 48 on välja toodud matemaatiline valem, mille põhjal määrati kindlaks aasta sihttaseme summa. Kuid on ilmnenu, et see valem ei hõlma kriisilahendusnõukogu poolt tegelikult kohaldatud meetodi elemente, nagu seda selgitati kohtuistungil. Nimelt, nagu nähtub eespool punktides 322–325, sai kriisilahendusnõukogu seda meetodit kasutades aasta sihttaseme summa nii, et ta lahutas lõplikust sihttasemest kriisilahendusfondi kasutada olevad rahalised vahendid, arvutades seega välja summa, mis tuli maksta kuni esialgse perioodi lõpuni, ning jagades viimati nimetatud summa kolmega. Need kaks arvutamise etappi ei nähtu aga sellest matemaatilises valemist mitte mingil kujul.
- 337 Käesoleva väite raames esitatud hageja argumentidest tuleneb küll, et ta oli teadlik teabelehest ja järelikult ka lõpliku sihttaseme võimalikest summadest, mis olid näidatud selles lehes teatud vahemikuna. Ent isegi kui eeldada, et ta teadis ka kriisilahendusfondis kasutada olevate rahaliste vahendite summat, ei võimaldanud need asjaolud üksi tal mõista, et kriisilahendusnõukogu tegi tegelikult eespool punktis 336 nimetatud kaks tehingut, kusjuures veel tuleb täpsustada, et vaidlustatud otsuse põhjenduses 48 ette nähtud matemaatilises valemis neid isegi ei mainita.
- 338 Sarnased vastuolud mõjutavad ka viisi, kuidas määrati kindlaks koefitsient 1,35%, mis mängib aga eespool punktis 337 viidatud matemaatilises valemis kõige tähtsamat rolli. Seda koefitsienti võib nimelt mõista nii, et see põhineb muude parameetrite hulgas tagatud hoiuste prognoositud kasvul algse perioodi ülejäänud aastatel. Ent nagu kriisilahendusnõukogu kohtuistungil mõnis, määrati see koefitsient kindlaks nii, et sellega saaks põhjendada aasta sihttaseme summa arvutamise tulemust – see tähendab pärast seda, kui kriisilahendusnõukogu oli arvutanud selle summa eespool punktides 322–325 esitatud nelja sammu alusel ehk jagades kolmega summa, mis saadi kriisilahendusfondi kasutada olevate rahaliste vahendite lõplikust sihttasemest lahutamise tulemusena. Vaidlustatud otsusest sellist arvutuskäiku aga üldse ei nähtu.
- 339 Lisaks tuleb meenutada, et teabelehe kohaselt jäi lõplik sihttase vahemikku 70–75 miljardit eurot. See vahemik ei ole aga kooskõlas vaidlustatud otsuse põhjenduses 41 esitatud tagatud hoiuste kasvumäära vahemikuga 4–7%. Nimelt märkis kriisilahendusnõukogu kohtuistungil, et aasta sihttaseme kindlaksmääramisel lähtus ta tagatud hoiuste kasvumäärast 4% – mis on teisena

nimetatud vahemiku kõige madalam määr – ning sai seega lõpliku hinnangulise sihttaseme 75 miljardit eurot, mis on esimesena nimetatud vahemiku kõrgeim väärtus. Seega esineb lahknevus nende kahe vahemiku vahel. Nimelt, esiteks sisaldab tagatud hoiuste muutuse määra väljendav vahemik ka väärtusi, mis ületavad 4% määra, kuid mille kohaldamise tulemusel oleks lõpliku sihttaseme hinnanguline summa olnud suurem kui see, mis jäänuks selle sihttaseme vahemikku. Teiseks ei ole hagejal võimalik aru saada, miks kriisilahendusnõukogu arvas selle sihttaseme vahemikku summad, mis olid väiksemad kui 75 miljardit eurot. Nimelt oleks selleks tulnud kohaldada alla 4% suurust määra, mis ei jää aga tagatud hoiuste kasvumäära vahemikku. Eeltoodut arvestades ei olnud hagejal võimalik kindlaks määrata, kuidas kriisilahendusnõukogu kasutas nende hoiuste muutuse määra vahemikku, et arvutada hinnanguline lõplik sihttase.

- 340 Sellest järeldub, et mis puudutab aastase sihttaseme kindlaksmääramist, siis ei ole kriisilahendusnõukogu tegelikult kohaldatud meetod, nagu seda kohtuistungil selgitati, sama mis vaidlustatud otsuses kirjeldatud meetod, mistõttu tegelikke põhjusi, millest lähtuvalt see sihttase kindlaks määrati, ei saanud vaidlustatud otsuse alusel kindlaks teha ei finantsinstitutsioonid ega ka Üldkohus.
- 341 Eeltoodut arvestades tuleb tuvastada, et vaidlustatud otsuses on iga-aastase sihttaseme kindlaksmääramisel tehtud põhjendamisvigu.
- 342 Seega tuleb teise väite kolmanda osaga nõustuda. Võttes arvesse käesoleva kohtuasja õiguslikke ja majanduslikke huve, on siiski korrakohase õigusemõistmise huvides jätkata hagi teiste väidete analüüsimist.

f) Neljas väiteosa, mis käsitleb aastase baasosamakse ebapiisavat põhjendamist

- 343 Hageja väidab, et kriisilahendusnõukogu ei täpsustanud hageja puhul kõiki aasta baasosamakse arvutamise konkreetseid elemente. Tema individuaalne teabeleht ei sisalda nimelt nimetajat, mida tuleb selle osamakse suhtes kohaldada, st kõigi asjasse puutuvate finantsinstitutsioonide netokohustuste summat, mida on korrigeeritud vastavalt delegeeritud määruse 2015/63 artiklile 5, ega „[vaidlustatud] otsuses esitatud valemi alusel hagejale määratud baasosamakse summat [...]“.
- 344 Kriisilahendusnõukogu vaidleb nendele argumentidele vastu.
- 345 Kõigepealt tuleb meenutada, et nende finantsinstitutsioonide puhul, kes peavad tasuma oma riskiprofiilile kohandatud *ex ante* osamakse, arvutatakse osamakse sisuliselt kahes etapis.
- 346 Esimeses etapis arvutas kriisilahendusnõukogu vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 70 lõikele 1 ja direktiivi 2014/59 artikli 103 lõikele 2 asjasse puutuva finantsinstitutsiooni netokohustuste alusel välja aasta baasosamakse. Delegeeritud määruse 2015/63 artikli 5 alusel jäetakse sellest netokohustusest teatavad kohustused välja.
- 347 Teises etapis korrigeerib kriisilahendusnõukogu aasta baasosamakset asjasse puutuva finantsinstitutsiooni riskiprofiili alusel, nagu näeb ette määruse nr 806/2014 artikli 70 lõike 2 teise lõigu punkt b ja direktiivi 2014/59 artikli 103 lõike 2 teine lõik.
- 348 Teise väite neljas osa puudutab *ex ante* osamaksete arvutamise esimest etappi.

- 349 Vaidlustatud otsuse põhjendustes 62–65 selgitas kriisilahendusnõukogu selle arvutuse aluseks oleva lugeja ja nimetaja kindlaksmääramise meetodit.
- 350 Samuti märkis kriisilahendusnõukogu individuaalse teabelehe leheküljel 1 pealkirja „Aasta baasmakse (CAB): lugeja“ all järgmist: lugeja väärtus, mida võeti arvesse hageja aasta baasosamakse arvutamisel, ning andmed, mille alusel see arvutati.
- 351 Lisaks on selle teabelehe leheküljel 2 pealkirja „Osamakse brutosumma arvutamine ([delegeeritud määrus 2015/63]), 1. lisa, „6. samm““ all esitatud nimetaja väärtus, mida selle arvutuse tegemisel arvesse võeti.
- 352 Sellest tuleneb, et hagejal oli piisavalt teavet, et mõista sisuliselt seda, kuidas tema individuaalset olukorda arvesse võeti, nagu tuleneb eespool punktis 268 meenutatud kohtupraktikast.
- 353 On tõsi, et kriisilahendusnõukogu ei ole ei vaidlustatud otsuse põhiosas ega selle otsuse lisades aasta baasosamakse nimetajat lahti kirjutanud, eristades selle koostisosi eri elementide kaupa, esitades kõigi asjasse puutuvate finantsinstitutsioonide netokohustuste summa, mida oli korrigeeritud vastavalt delegeeritud määruse 2015/63 artiklile 5.
- 354 Siiski, nagu hageja kohtuistungil möönis, esindavad need elemendid kõigi asjasse puutuvate finantsinstitutsioonide individuaalseid andmeid.
- 355 Need elemendid ei ole aga vajalikud selleks, et hageja saaks sisuliselt mõista, kuidas võeti tema *ex ante* osamakse arvutamisel kõigi teiste asjasse puutuvate finantsinstitutsioonide olukorra seisukohast arvesse tema individuaalset olukorda.
- 356 Seetõttu läheks kriisilahendusnõukogule nende andmete edastamise nõude kehtestamine kaugemale eespool punktides 268, 271 ja 272 viidatud kohtupraktikas ette nähtud nõuetest.
- 357 Järelikult tuleb teise väite neljas osa tagasi lükata.

g) Viies väiteosa, mis käsitleb aasta baasosamakse riskiga korrigeerimise ebapiisavat põhjendamist

- 358 Teise väite viies osa jaguneb sisuliselt kolmeks etteheiteks.

1) Esimene etteheide, et võimatu on kontrollida, kas kõigi asjasse puutuvate finantsinstitutsioonide osamakset on korrigeeritud vastavalt nende riskiprofiilile

- 359 Hageja hinnangul on võimatu kontrollida, kas kõigi finantsinstitutsioonide suhtes kohaldati tegelikult riskiga korrigeerimist, kuna esineb lahknevus ühelt poolt kriisilahendusnõukogu veebisaidil avaldatud statistikas näidatud finantsinstitutsioonide arvu ja teiselt poolt teabelehes märgitud finantsinstitutsioonide arvu vahel.
- 360 Kriisilahendusnõukogu vaidleb sellele argumendile vastu.
- 361 Kõigepealt tuleb märkida, et vastavalt delegeeritud määruse 2015/63 artikli 9 lõikele 1 arvutab kriisilahendusnõukogu korrigeerimise kordaja iga finantsinstitutsiooni jaoks, välja arvatud need, kellel on õigus teha ühekordne makse selle delegeeritud määruse artikli 10 alusel, ja need, keda

on nimetatud delegeeritud määruse artiklis 11, kombineerides delegeeritud määruse 2015/63 artiklis 6 osutatud riskinäitajad vastavalt delegeeritud määruse I lisas sätestatud matemaatilisele valemile ja menetlustele.

- 362 Edasi, kuivõrd hageja argumente tuleb mõista nii, et ta heidab kriisilahendusnõukogule ette, et viimane ei toonud vaidlustatud otsuses esitatud nimetajas välja kõiki kriisilahenduskorras osalevaid finantsinstitutsioone, kelle *ex ante* osamakse oli korrigeeritud nende riskiprofiiliga, siis tuleb märkida, et hageja ei ole Üldkohtule esitanud tõendeid, mille alusel oleks võimalik järeldada, et see teave oli asjakohane mõistmaks vastavalt eespool punktis 268 viidatud kohtupraktikale tema individuaalset olukorda tema *ex ante* osamakse arvutamisel kõigi teiste asjasse puutuvate finantsinstitutsioonide olukorra suhtes.
- 363 Lõpuks, kuna hageja argumente tuleb mõista nii, et nendes nõutakse kriisilahendusnõukogult üksnes nende finantsinstitutsioonide arvu, kelle puhul on *ex ante* osamakset korrigeeritud nende 2021. aasta osamakseperioodi riskiprofiiliga, siis tuleb tõdeda, et vaidlustatud otsuse II lisa võimaldab nende finantsinstitutsioonide arvu kindlaks teha. Mis puudutab nimelt riiklikul tasandil arvutatud *ex ante* osamaksete osa, siis seda arvu saab iga liikmesriigi suhtes kontrollida vaidlustatud otsuse II lisa lehekülgedel 6–131 asuvast rubriigist „N“. Sama kehtib liidu tasandil arvutatud *ex ante* osamaksete kohta, mille statistika on esitatud selle otsuse II lisa lehekülgedel 132–137. Niisiis nähtub sellest statistikast, et 2021. aasta osamakseperioodi osas tuli riskiprofiiliga korrigeeritud *ex ante* osamakset tasuda kokku 1627 finantsinstitutsioonil.
- 364 Eeltoodut arvestades tuleb teise väite viienda osa esimene etteheide tagasi lükata.

2) Teine etteheide, mis käsitleb riskinäitaja „kauplemistegevused ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumentid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“ arvesse võtmist

- 365 Hageja väidab, et kriisilahendusnõukogu ei ole esitanud piisavaid põhjendusi selle kohta, kuidas ta määras kindlaks riskinäitaja „kauplemistegevus ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumentid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“, jättes muu hulgas täpsustamata, kuidas ta analüüsis delegeeritud määruse 2015/63 artikli 6 lõike 6 punkti a alapunktides i–iv ette nähtud elemente, mis viisid finantsinstitutsioonide riskiprofiili suurenemiseni. Kriisilahendusnõukogu esitas aga selle analüüsi delegeeritud määruse artikli 6 lõike 6 punkti b alapunktides i ja ii määratletud elementide kohta, mis viisid finantsinstitutsioonide riskiprofiili vähenemiseni.
- 366 Kriisilahendusnõukogu vaidleb nendele argumentidele vastu.
- 367 Esimesena tuleb märkida, et riskinäitaja „kauplemistegevus ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumentid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“ alamnäitajad määrab kriisilahendusnõukogu kindlaks tingimuste kohaselt, mis on ette nähtud delegeeritud määruse 2015/63 artikli 6 lõikes 6.
- 368 Teisena, vaidlustatud otsuse põhjendustes 98–100 selgitas kriisilahendusnõukogu, kuidas ta riskinäitaja „kauplemistegevus ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumentid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“ alamnäitajad kindlaks oli määranud. Kriisilahendusnõukogu lisas sinna muu hulgas nende loetelu koos nende määratlustega ning selgitas esiteks, täpselt milliseid andmeid need alamnäitajad sisaldavad, ja teiseks, kuidas ta neid alamnäitajaid riskisamba arvutamisel kaalus.

369 Selline põhjendus võimaldab hagejal mõista, kuidas kriisilahendusnõukogu kohaldas riskinäitajat „kauplemistegevused ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“, ning see vastab järelikult eespool punktides 268, 271 ja 272 viidatud kohtupraktikas esitatud nõuetele.

370 Eeltoodut arvestades tuleb teise väite viienda osa teine etteheide tagasi lükata.

3) Kolmas etteheide, mis käsitleb aasta baasosamakse hageja riskiprofiiliga korrigeerimise 1.–6. sammu põhjendamist

371 Hageja väidab, et aasta baasosamakse tema riskiprofiiliga korrigeerimise 1.–6. sammu põhjendused, nagu need on esitatud individuaalses teabelehes, on ebapiisavad.

372 Kriisilahendusnõukogu vaidleb nendele argumentidele vastu.

373 Käesoleva etteheite hindamiseks tuleb analüüsida, kas hagejal oli kriisilahendusnõukogu kasutatud arvutusmeetod ja piisav teave, et sisuliselt mõista, kuidas võeti kõigi teiste asjasse puutuvate finantsinstitutsioonide olukorra seisukohast arvesse tema individuaalset olukorda tema *ex ante* osamakse arvutamisel selle arvutuse eri sammude kaupa, nagu need on määratletud delegeritud määruse 2015/63 I lisas.

i) 1. samm

374 Esimese sammuna arvutab kriisilahendusnõukogu riski iga näitaja ja alamnäitaja „toornäitaja“. Kolme esimese riskisamba puhul arvutatakse toornäitaja delegeritud määruse 2015/63 I lisa osa „1. samm“ all esitatud tabelis välja toodud määratluste ja tehingute alusel. IV riskisamba toornäitaja arvutatakse vaidlustatud otsuse põhjendustes 98–101 esitatud määratluste ja tehingute alusel. Kõik toornäitajad arvutatakse iga finantsinstitutsiooni esitatud teabe põhjal. Need toornäitajad, mida kriisilahendusnõukogu kasutas iga finantsinstitutsiooni *ex ante* osamakse arvutamiseks, esitati seejärel individuaalses teabelehes.

375 Kuna see leht hagejale edastati, oli tal piisavalt andmeid, et kontrollida sisuliselt, kuidas teda puudutavad toornäitajad olid arvutatud.

376 Seda järeldust ei sea kahtluse alla hageja argument, et kriisilahendusnõukogu jättis riskisamba „krediidiasutuse tähtsus finantsüsteemi või majanduse stabiilsusele“ osas märkimata, milline on riskinäitaja „pankadevaheliste laenude ja hoiuste osakaal ELis“ arvutamisel nimetaja, nagu see on esitatud delegeritud määruse 2015/63 I lisa osa „1. samm“ all seitsmendas reas.

377 Sellega seoses ei ole hageja Üldkohtule esitanud ühtegi asjaolu, mis selgitaks, kuidas võimaldab selliste andmete teadmine tal sisuliselt mõista, kuidas võeti kõigi teiste asjasse puutuvate finantsinstitutsioonide olukorra suhtes arvesse tema individuaalset olukorda tema *ex ante* osamakse arvutamisel. Nimelt võib hageja selle riskinäitaja puhul kontrollida oma positsiooni teiste finantsinstitutsioonide suhtes, lähtudes tema enda osakaalust pankadevahelistes laenudes ja hoiustes, nagu see on esitatud rubriikides 4C6 ja 4C7 pealkirja „Muud esitatud andmed, mida arvutamisel kasutati“ all individuaalse teabelehe leheküljel 3. Seejärel võib ta võrrelda seda väärtust selle rühma piirväärtustega, millesse ta selle riskinäitaja suhtes määrati, kuivõrd need piirtasemed tehti talle teatavaks vaidlustatud otsuse II lisa leheküljel 31 (riiklik tasand) ja leheküljel 133 (liidu tasand).

378 Lisaks võis hageja igal juhul tutvuda selle valemi nimetaja summaga, mida kriisilahendusnõukogu selle riskinäitaja arvutamisel kasutas – nimelt oli selleks iga liikmesriigi ja pangandusliidu finantsinstitutsioonide kõigi pankadevaheliste laenude ja hoiuste summa –, korrutades finantsinstitutsioonide koguarvu (N) selle näitaja keskmise väärtusega ($Moy. (\bar{x})$). Selle korrutustehingu tegemiseks kasutatud andmed on esitatud ka vaidlustatud otsuse II lisa lehekülgedel 31 ja 133.

ii) 2. samm

379 2. sammus teeb kriisilahendusnõukogu 1. sammu käigus arvutatud iga riskinäitaja ja alamnäitaja toornäitaja, välja arvatud näitaja „avaliku sektori varasema erakorralise finantstoetuse ulatus“ alusel järgmised tehingud. Esiteks arvutab ta välja rühmade arvu, et võrrelda finantsinstitutsioonide toornäitajaid. Teiseks määrab kriisilahendusnõukogu igasse rühma põhimõtteliselt sama arvu finantsinstitutsioone, alustades sellest, et ta määrab esimesse rühma finantsinstitutsioonid, kelle toornäitaja väärtused on kõige madalamad. Nii on igal rühmal piirväärtused, mille määratlevad madalaim ja kõrgeim toornäitaja. Kolmandaks määrab kriisilahendusnõukogu kõigile konkreetsetes rühmas asuvatele finantsinstitutsioonidele selle rühma „diskretiseeritud näitaja“ $t_{ij,n}$, mis näitab selle rühma järjekorra väärtust, liikudes vasakult paremale, nii et diskretiseeritud näitaja väärtus on 1, 2, 3 ja kuni viimase rühma numbrini.

380 Mis puudutab esimesena rühmade arvu arvutamist, siis see põhineb delegeeritud määruse 2015/63 I lisa osa „2. samm“ punktis 2 esitatud matemaatilisel valemil. See valem koosneb järgmisest kolmest osast:

- kriisilahendusfondi osamakseid tegevate finantsinstitutsioonide arv N ;
- väärtus σ_g , mis arvutatakse eespool viidatud finantsinstitutsioonide arvu N alusel;
- väärtus g_{ij} , mis arvutatakse sama finantsinstitutsioonide arvu N , asjasse puutuvate toornäitajate keskmise \bar{x} ja kõigi finantsinstitutsioonide toornäitajate x_{ij} alusel.

381 Nagu nähtub eespool punktist 363, võis hageja tutvuda arvuga N , mis näitab, mitu finantsinstitutsiooni kriisilahendusfondi makseid tegi.

382 Samuti esitas kriisilahendusnõukogu vaidlustatud otsuse II lisa lehekülgedel 30–34 ja 132–136 iga riskinäitaja ja alamnäitaja kohta väärtused g_{ij} ja σ_g ning toornäitajate keskmise \bar{x} .

383 Lõpuks nähtub eespool punktides 292–302 esitatud kaalutlustest, et kriisilahendusnõukogu ei olnud kohustatud edastama finantsinstitutsioonidele kõigi teiste asjasse puutuvate finantsinstitutsioonide toornäitajaid.

384 Seetõttu tagas kriisilahendusnõukogu rühmade arvu arvutamise osas finantsinstitutsioonidele võimalikult suure läbipaistvuse piirides, mis tulenevad nimetatud institutsioonide ärisaladuse hoidmise kohustusest, mistõttu oli hagejal piisavalt teavet, et mõista sisuliselt viisi, kuidas kriisilahendusnõukogu selle arvutuse tegi.

385 Teisena oli hagejale teada esiteks iga riskinäitaja või selle alamnäitaja miinimum- ja maksimumväärtused, kuna need olid esitatud vaidlustatud otsuse II lisa lehekülgedel 30–34 ja 132–136. Teiseks olid talle teada toornäitajad, mida kriisilahendusnõukogu kasutas tema *ex*

ante osamakse arvutamisel, kuna need näitajad olid esitatud tema individuaalsel teabelehel. Hageja võis seega kontrollida, kas tema suhtes kindlaks tehtud toornäitajad jäävad nende rühmade miinimum- ja maksimumväärtuste vahele, millesse ta oli määratud.

- 386 Kolmandana võivad finantsinstitutsioonid individuaalsest teabelehest kontrollida diskretiseeritud näitajat, mis nende suhtes konkreetse riskinäitaja või alamnäitaja osas kindlaks määrati.
- 387 Eeltoodut arvestades oli hagejal piisavalt teavet, et sisuliselt mõista 2. sammu käigus tehtud tehinguid.
- 388 Hageja argumendid ei lükka seda järeldust ümber.
- 389 Hageja väidab kõigepealt, et delegeeritud määruse 2015/63 I lisa „2. samm“ punkti 3 kohaldamisel on võimatu kontrollida, kas sama toornäitajaga finantsinstitutsioonid on määratud samasse rühma. Nii oleks kriisilahendusnõukogu pidanud esitama kõigi finantsinstitutsioonide liigituse loetelu, et hageja saaks kontrollida, kas nende jaotus eri rühmadesse oli õige. Lisaks, kuna vaidlustatud otsus ei sisalda üksikasju 2. sammu kolmanda etapi kohta, st finantsinstitutsioonide diskretiseeritud näitaja kindlaksmääramise kohta, ei saanud hageja kontrollida diskretiseeritud näitajat, mis tema suhtes erinevate riskinäitajate osas kindlaks määrati.
- 390 Sellega seoses tuleb meenutada, et eespool punktis 265 viidatud kohtupraktika kohaselt ei nõua põhjendamiskohustus, et hagejal oleks võimalik tutvuda kõigi andmetega, mis võimaldaksid tal kontrollida tema *ex ante* osamakse arvutamise õigsust.
- 391 Täpsemalt, nagu nähtub eespool punktis 270 viidatud kohtupraktikast, ei ole kriisilahendusnõukogu kohustatud esitama hagejale ärisaladusega hõlmatud andmeid kõigi teiste asjaomaste finantsinstitutsioonide majandusliku olukorra kohta.
- 392 Kriisilahendusnõukogu võis aga õiguspäraselt otsustada, et ärisaladus hõlmab finantsinstitutsioonide suhtes kindlaks määratud diskretiseeritud näitajat. Nimelt võis kriisilahendusnõukogu asuda seisukohale, et selle teabe avalikustamine võib paljastada finantsinstitutsiooni majandusliku olukorra, eriti tema riski taseme seoses teatud finantstegevusega, võimaldades seda riski taset ja teiste finantsinstitutsioonide riski taset otseselt võrrelda.

iii) 3. samm

- 393 Kolmanda sammuna skaleerib kriisilahendusnõukogu ümber iga riskinäitaja ja riski alamnäitaja osas 2. sammu tulemusena saadud diskretiseeritud näitajad skaalal 1–1000, saades tulemuseks nn überskaleeritud näitaja $RI_{ij,m}$.
- 394 Kriisilahendusnõukogu kasutab überskaleeritud näitaja arvutamiseks valemit, milles kasutatakse kolme järgmist elementi:
- asjaomasele finantsinstitutsioonile 2. sammu tulemusena määratud diskretiseeritud näitaja;
 - maksimumfunktsiooni argument, mille väärtus vastab asjaomase riskinäitaja või alamnäitaja viimase rühma numbrile;

– miinimumfunktsiooni argument, mille väärtus vastab asjaomase riskinäitaja või alamnäitaja esimese rühma numbrile.

395 Hagejal oli nende arvutuselementidega võimalik tutvuda. Esiteks on diskretiseeritud näitaja 2. sammus tehtud tehingu tulemus, mida on kirjeldatud eespool punktis 379. Teiseks on eespool punktis 394 mainitud miinimum- ja maksimumfunktsiooni argumentide väärtused esitatud vaidlustatud otsuse II lisa lehekülgedel 30–34 ja 132–136 ridadel „Bin min.“ ja „Bin max.“.

396 Järelikult oli hagejal piisavalt teavet, et mõista 3. sammuna tehtud tehingut ja seega arvutada ümberskaleeritud näitaja.

iv) 4. samm

397 4. sammuna arvutab kriisilahendusasutus iga riskinäitaja ja riski alamnäitaja suhtes „teisendatud ümberskaleeritud näitaja“ $TRI_{ij,n}$.

398 Sellega seoses näeb delegeeritud määruse 2015/63 I lisa osa „4. samm“ punkt 1 ette, et igale riskinäitajale määratakse kas pluss- või miinusmärk. Plussmärgiga riskinäitajate puhul on finantsinstitutsiooni riskiprofiil seda kõrgem, mida kõrgemad on väärtused. Miinusmärgiga riskinäitajate puhul on finantsinstitutsiooni riskiprofiil seda madalam, mida kõrgemad on väärtused.

399 Pärast märgi määramist arvutab kriisilahendusnõukogu teisendatud ümberskaleeritud näitajad vastavalt delegeeritud määruse 2015/63 I lisa osa „4. samm“ punktis 2 selleks ette nähtud valemile.

400 Ümberskaleeritud näitaja teisendamise arvutus tehakse ümberskaleeritud näitaja alusel, mis saadi 3. sammu tulemusena. Seega, kui asjaomase riskinäitaja suhtes kohaldatav märk on miinusmärk, on teisendatud ümberskaleeritud näitajal sama väärtus kui ümberskaleeritud näitajal. Seevastu juhul, kui asjaomase riskinäitaja suhtes kohaldatav märk on plussmärk, tuleb ümberskaleeritud näitaja lahutada arvust 1001 vastavalt valemile $1001 - RI_{ij,n}$.

401 Kõigepealt, arvestades eespool punktis 400 nimetatud tehingute laadi, mis kas ei eelda mingit arvutust või piirduvad lihtsate arvutustega, kasutamata täiendavaid andmeid, ei saa hageja väita, et tal ei olnud piisavat teavet, et kontrollida neid kriisilahendusnõukogu tehtud tehinguid.

402 Seejärel tuleb tagasi lükata hageja argument, et 4. sammus ei selgitanud kriisilahendusnõukogu põhjuseid, miks ta kohaldas automaatselt IV riskisamba riskinäitajate suhtes plussmärki.

403 Selles küsimuses täpsustas kriisilahendusnõukogu vaidlustatud otsuse põhjenduses 112, et miinus- või plussmärgi kohaldamine sõltub konkreetse riskinäitaja laadist. Edasi tuletas ta meelde, et plussmärgiga näitajate puhul on finantsinstitutsiooni riskiprofiil seda kõrgem, mida kõrgemad on väärtused. Nii kohaldas kriisilahendusnõukogu kõigi IV riskisambasse kuuluvate riskinäitajate, välja arvatud kaitseskeemi riskinäitaja suhtes plussmärki, sest mida suuremad olid nende näitajate väärtused, seda kõrgem oli finantsinstitutsiooni riskiprofiil.

404 Lisaks väidab hageja ekslikult, et ta ei saa kontrollida 4. sammus tehtud tehinguid, kuna need põhinevad 3. sammu tulemusel saadud väärtustel, millest tal ei olnud võimalik aru saada.

- 405 Nimelt, nagu on märgitud eespool punktides 393–395, võib hageja ise välja arvutada tema suhtes kohaldatud überskaleeritud näitajad, mistõttu ta võib ka kontrollida, kas nende teisendamise tulemus 4. sammu käigus – mis on esitatud tema individuaalses teabelehes tulbas „Score du bin (TRI)“ – on õige.
- 406 Lõpuks leiab hageja, et 4. sammus ei põhjendanud kriisilahendusnõukogu oma otsust kaitseskeemi riskinäitaja kaalumise kohta. Kriisilahendusnõukogu ei ole nimelt täpsustanud, kuidas ta võttis vastavalt delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 teisele lõigule arvesse riskinäitaja „kauplemistegevus ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumentid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“ suhtelist kaalu kaitseskeemi riskinäitaja kohaldamisel. Samuti ei selgitanud ta põhjuseid, miks jaotati finantsinstitutsioonid kolme rühma ja miks ta kohaldas nendest rühmadest kahele korrigeerimistegureid 7/9 ja 5/9, kriteeriume, mille alusel finantsinstitutsioonid nendesse rühmadesse määrati, ega ka põhjuseid, miks hageja määrati ühte nendest rühmadest.
- 407 Selles küsimuses tuleb esiteks märkida, et kriisilahendusnõukogu selgitas vaidlustatud otsuse põhjenduses 114, et kuigi delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 teine lõik kohustab kriisilahendusnõukogu kaaluma kaitseskeemi näitajat riskinäitajate alusel, mis selles sättes ette on nähtud, pidi ta ka tagama, et *ex ante* osamaksete arvutamisel saaksid isegi kõige riskantsema profiiliga finantsinstitutsioonid kasu oma kuulumisest kaitseskeemi. Seda silmas pidades märkis kriisilahendusnõukogu vaidlustatud otsuse põhjendustes 114–116 ja III lisa punktis 131, et selle eesmärgi saavutamiseks moodustas ta kolm rühma, et kaaluda kaitseskeemi riskinäitajat, ning määras niisugused finantsinstitutsioonid, kelle riskiprofiil oli kõige madalam, kolmandasse rühma, mille puhul selle näitaja korrigeerimist ette ei olnud nähtud. Nendest selgitustest nähtub samuti, et sama loogikat järgides määras kriisilahendusnõukogu finantsinstitutsioonid, kellel oli keskmine riskiprofiil, ja need, kelle riskiprofiil oli kõige kõrgem, vastavalt teise ja esimesse rühma, kohaldades nendele selle riskinäitaja suhtes korrigeerimistegurit 7/9 või 5/9.
- 408 Viimati nimetatud küsimuses lisas kriisilahendusnõukogu vaidlustatud otsuse III lisa punktis 131, et kohaldades eespool punktis 407 viidatud korrigeerimistegureid, said isegi kõrgeima riskiprofiiliga finantsinstitutsioonid *ex ante* osamaksete arvutamisel veel rohkem kui 50% maksimaalsest kasust, mida nad võisid kaitseskeemi kuulumisest saada.
- 409 Sellised selgitused võimaldavad hagejal mõista põhjusi, millest kriisilahendusnõukogu kaitseskeemi riskinäitaja kaalumisel juhendus, ning need võimaldavad Üldkohtul teostada kohtulikku kontrolli.
- 410 Teiseks, mis puudutab põhjuseid, miks hageja määrati kaitseskeemi riskinäitaja osas teatavasse rühma, siis piisab, kui tõdeda, et vaidlustatud otsuse põhjenduses 115 selgitas kriisilahendusnõukogu, et ta liigitas asjaomased finantsinstitutsioonid rühmadesse IV samba üheksa riski alamnäitaja teisendatud überskaleeritud näitajate õiglaselt kaalutud aritmeetilise keskmise alusel.
- 411 Selline põhjendus on piisav, mistõttu ei saa hageja argumendid olla tulemuslikud.
- v) 5. samm
- 412 Kriisilahendusnõukogu tegi 5. sammuna järgmised tehingud.

- 413 Esimesena liidab kriisilahendusnõukogu iga samba j riskinäitajad i kaalutud aritmeetilise keskmise abil, kasutades selleks valemit, mis on selleks ette nähtud delegeeritud määruse 2015/63 I lisa osa „5. samm“ punktis 1.
- 414 Selle valemi lahendamiseks kasutatakse esiteks asjaomase riskinäitaja kaalu konkreetse riskisambas, mida tähistatakse w_{ij} , ja teiseks teisendatud ümberskaleeritud näitajat. Selline kaalumise näha on ette nähtud delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõigetes 2–4 kui ka hageja individuaalsel teabelehel ning vaidlustatud otsuse II lisa leheküljel 5. Lisaks oli teisendatud ümberskaleeritud näitaja leitud juba 4. sammu käigus.
- 415 Neil asjaoludel ei saa hageja väita, et talle ei olnud selle valemi lahendamiseks vajalikud andmed teada.
- 416 Teisena liidab kriisilahendusnõukogu kaalutud geomeetrilise keskmise abil riskisambad j , et leida „koondnäitaja“ CI_n , kasutades selleks tehinguks delegeeritud määruse 2015/63 I lisa osa „5. samm“ punktis 2 selleks ette nähtud valemit.
- 417 Selle valemi lahendamiseks kasutatakse kaalutud riskisambaid w_j , nagu on ette nähtud delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõikes 1, ning väärtusi, mis leitakse eespool punktides 413 ja 414 kirjeldatud tehinguga riskinäitajate liitmise abil igas riskisambas. Viimati nimetatud väärtused edastati hagejale tema individuaalses teabelehes.
- 418 Kolmandana korrigeerib kriisilahendusnõukogu koondnäitajat CI_n , kasutades delegeeritud määruse 2015/63 I lisa „5. samm“ punktis 3 selleks ette nähtud valemit, st $1000 - CI_n$. Seetõttu saavad kõrgema riskiprofiiliga finantsinstitutsioonid kõrgema lõpliku koondnäitaja.
- 419 Selles kontekstis väidab hageja, et 5. sammu raames oleks kriisilahendusnõukogu pidanud selgitama esiteks riskinäitajate liitmise käiku igas riskisambas, võttes eelkõige arvesse delegeeritud määruse 2015/63 artiklis 7 ette nähtud näitajate suhtelist kaalu ja selgitades, kuidas see viis nende näitajate liitmiseni, ning teiseks seda, kuidas leiti koondnäitaja. See on seda enam nii, et 2021. aasta osamakseperioodil ei kohaldanud kriisilahendusnõukogu mõnda neist näitajatest ning seetõttu tuli nende kaal ümber jagada.
- 420 Sellega seoses tuleb kõigepealt märkida, et nagu nähtub eespool punktides 412–418, põhineb riskinäitajate liitmise protsess valemitel, mis on ette nähtud delegeeritud määruse 2015/63 I lisa osa „5. samm“ all olevates punktides 1–3.
- 421 Edasi nähtub nendest samadest punktides, et hagejal olid olemas kõik nimetatud valemite lahendamiseks vajalikud andmed.
- 422 Lõpuks selgitas kriisilahendusnõukogu vaidlustatud otsuse põhjenduses 94, et kuna teatavaid riskinäitajaid 2021. osamakseperioodil ei kohaldatud, olid teada olevate riskinäitajate kaalud proportsionaalselt ümberskaleeritud, mistõttu nende osakaalude summa ulatus 100 protsendini, kusjuures selline ümberskaleerimine on ette nähtud delegeeritud määruse 2015/63 artikli 20 lõikes 1.
- 423 Eeltoodut arvestades oli hagejal piisavalt teavet, et mõista 5. sammus ette nähtud ja kriisilahendusnõukogu tehtud tehinguid.

vi) 6. samm

- 424 Kriisilahendusnõukogu teeb 6. sammuna järgmised tehingud.
- 425 Esiteks arvutab ta välja korrigeerimise kordaja \tilde{R}_n , skaleerides 5. sammu tulemusel saadud lõpliku koondnäitaja skaalal 0,8–1,5 vastavalt delegeeritud määruse 2015/63 I lisa osa „6. samm“ punktis 1 esitatud valemile.
- 426 Selle valemi lahendamisel tugineb kriisilahendusnõukogu kolme liiki andmetele, nimelt:
- asjaomase finantsinstitutsiooni lõplik koondnäitaja;
 - lõpliku koondnäitaja miinimumfunktsiooni argument $\min FCI_n$, mis vastab selle näitaja miinimumväärtusele kõigi nende kriisilahendusfondi osamakseid tegevate finantsinstitutsioonide puhul, kelle suhtes selline näitaja arvutatakse;
 - lõpliku koondnäitaja maksimaalfunktsiooni argument $\max FCI_n$, mis vastab nende finantsinstitutsioonide samade näitajate maksimumväärtusele.
- 427 Asjaomase finantsinstitutsiooni lõplik koondnäitaja saadakse 5. sammu tulemusena. Lisaks on eespool punktis 426 nimetatud miinimum- ja maksimumfunktsioonid andmed, mis on täpselt samad kõigi finantsinstitutsioonide jaoks, kelle aasta baasosamakset korrigeeritakse vastavalt nende riskiprofiilile. Need andmed on esitatud iga ettevõtja individuaalses teabelehes ja vaidlustatud otsuse II lisa leheküljel 4 asuva tabeli neljandas ja viiendas tulbas, mille pealkirjad on vastavalt „k“ ja „l“. Järelikult sai hageja tutvuda andmetega, mis olid vajalikud delegeeritud määruse 2015/63 I lisa osa „6. samm“ punktis 1 ette nähtud valemi lahendamiseks.
- 428 Teiseks arvutab kriisilahendusnõukogu asjaomase finantsinstitutsiooni lõpliku osamakse C_n , kasutades selleks delegeeritud määruse 2015/63 I lisa osa „6. samm“ punktis 2 esitatud valemit.
- 429 Arvutus põhineb viit liiki andmetel:
- aasta sihttase, mida korrigeeritakse vastavalt delegeeritud määruse 2015/63 I lisa osa „6. samm“ all olevale punktile 2 „Target“;
 - asjaomase finantsinstitutsiooni netokohustused, mida korrigeeritakse vastavalt delegeeritud määruse 2015/63 artiklile 5 ja mis on aasta baasosamakse lugeja B_n ;
 - kõigi asjaomaste finantsinstitutsioonide riskiga korrigeeritud aasta baasosamaksete summa $\sum_{p=1}^N (B_p * \tilde{R}_p)$;
 - kõigi osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud finantsinstitutsioonide netokohustuste summa, mis on aasta osamakse nimetaja $\sum_{q=1}^N B_q$;
 - asjasse puutuva finantsinstitutsiooni korrigeerimise kordaja.
- 430 Hageja netokohustused, mida on korrigeeritud delegeeritud määruse 2015/63 artikli 5 kohaselt, tema korrigeerimiste kordaja ning kõigi osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud finantsinstitutsioonide netokohustuste summa olid andmed, mis edastati hagejale tema individuaalses teabelehes. Samuti on vaidlustatud otsuse II lisa leheküljel 4 välja toodud

korrigeeritud aasta sihttase – selles sisalduva tabeli esimeses tulbas h – ning kõigi asjasse puutuvate krediidasutuste ja investeerimisühingute riskiga kohandatud iga-aastaste põhiosamaksete summa, kusjuures see summa on ära toodud sama tabeli kolmandas tulbas j.

- 431 Lõpuks esitas kriisilahendusnõukogu 6. sammu kohta täiendavaid selgitusi ka vaidlustatud otsuse põhjendustes 118–121.
- 432 Eeltoodut arvestades oli hagejal piisavalt teavet, et mõista 6. sammu käigus tehtud arvutusi.
- 433 Hageja argumendid ei lükka seda järeldust ümber.
- 434 Mis puudutab eespool punktides 425 ja 426 mainitud korrigeerimise kordaja arvutamist 6. sammu raames, siis väidab hageja ekslikult, et kuna ei ole ära toodud kõikide finantsinstitutsioonide lõplike koondnäitajaid, siis ei ole tal võimalik teada, kas lõplike koondnäitajate miinimum- ja maksimumväärtuste argumendid, millele viidati eespool punktis 426, ei kujuta endast erandeid, mis põhjustavad korrigeerimise kordaja moonutust.
- 435 Selles küsimuses tuleneb eespool punktis 263 viidatud kohtupraktikast, et põhjendamiskohustus ei nõua, et hagejal oleks võimalik tutvuda kõigi andmetega, mis võimaldaksid tal kontrollida tema *ex ante* osamakse arvutamise õigsust. Nende andmete hulgas, mida kriisilahendusnõukogu ei ole niisiis kohustatud hagejale edastama, on ka kõigi finantsinstitutsioonide lõplikud koondnäitajad. Nende väärtused võivad tõepoolest anda teavet asjaomaste finantsinstitutsioonide majandusliku olukorra kohta, eelkõige nende poolt turgudel võetavate riskide taseme kohta, arvestades, et kõrgema riskiprofiiliga finantsinstitutsioonid saavad kõrgema lõpliku koondnäitaja. Neil asjaoludel võis kriisilahendusnõukogu õiguspäraselt asuda seisukohale, et kõigi finantsinstitutsioonide lõplike koondnäitajate avalikuks tegemisega ei saaks ta täita oma kohustust kaitsta finantsinstitutsioonide ärisaladust. Järelikult, arvestades eespool punktis 265 viidatud kohtupraktikat, võib vaidlustatud otsuse põhjenduses 118 esitatud kriisilahendusnõukogu selgitusi ning selle otsuse II lisa leheküljel 4 esitatud andmeid pidada piisavaks.
- 436 Samuti ei saa hageja väita seoses lõpliku osamakse arvutamisega eespool punktides 428 ja 429 mainitud 6. sammu käigus, et vaatamata asjaolule, et arvutamisel kasutatud valem ja selgitus selle erinevate koostisosade kohta esitati vaidlustatud otsuses, ei seletanud kriisilahendusnõukogu, kuidas ta jõudis hageja puhul tema individuaalses teabelehes näidatud arvutuse tulemuseni.
- 437 Esiteks, nagu nähtub vaidlustatud otsuse põhjendustest 119–121, arvutati hageja lõplik osamakse delegeeritud määruse 2015/63 I lisa osa „6. samm“ punktis 2 esitatud valemi alusel. Teiseks, nagu on märgitud eespool punktis 430, võis hageja selle valemi lahendamiseks vajalikud andmed leida individuaalsest teabelehest ja ka vaidlustatud otsuse II lisa leheküljel 4 toodud tabeli tulpadest h ja j.
- 438 Eespool esitatust tuleneb, et kasutades esiteks delegeeritud määruse 2015/63 I lisa ette nähtud valemeid ja teiseks vaidlustatud otsuse I ja II lisa esitatud andmeid, oli hagejal tegelikult võimalik samm-sammult kontrollida, kuidas kriisilahendusnõukogu tema *ex ante* osamakse arvutas.
- 439 Järelikult tuleb teise väite viienda osa kolmas etteheide tagasi lükata.

h) Seitsmes väiteosa, mis käsitleb avaldamata vaheotsuste olemasolu

- 440 Hageja väidab, et vaidlustatud otsuse põhjendused on ebapiisavad, kuna kriisilahendusnõukogu võttis vastu vaheotsused, mida ei avaldatud ja mida talle ei edastatud.
- 441 Kriisilahendusnõukogu vaidleb sellele argumendile vastu.
- 442 Kohtupraktikast tuleneb, et *ex ante* osamaksete kindlaksmääramise otsuse põhjendust tuleb pidada ebapiisavaks, kui see põhjendus tugineb teatavate asjaolude osas, mida kriisilahendusnõukogu peab põhjendama, üksnes muudele õigusaktidele, nagu vaheotsused, mille kriisilahendusnõukogu on võtnud vastu selleks, et täpsustada ja teatud juhtudel täiendada nende osamaksete kindlaksmääramise teatavaid aspekte, kuid mida ta ei ole avaldanud või muul viisil finantsinstitutsioonidele teatavaks teinud (vt 28. novembri 2019. aasta kohtuotsus Hypo Vorarlberg Bank vs. SRB, T-377/16, T-645/16 ja T-809/16, EU:T:2019:823, punktid 194 ja 199, ning 28. novembri 2019. aasta kohtuotsus Portigon vs. SRB, T-365/16, EU:T:2019:824, punktid 171 ja 176).
- 443 Käesolevas asjas esitas kriisilahendusnõukogu vastuseks Üldkohtu 9. novembri 2022. aasta menetlustoimingule vaheotsused, mis olid 2021. aasta osamakseperioodi *ex ante* osamaksete arvutamise aspektist asjakohased. Need otsused – mis toimetati seejärel hagejale kätte nende mittekonfidentsiaalses versioonis – sisaldavad eelkõige asutusesiseseid seisukohti, mis olid adresseeritud kriisilahendusnõukogu töötajatele, et anda neile juhiseid *ex ante* osamaksete arvutamise protsessi kohta.
- 444 Siiski, nagu nähtub eespool punktides 5–18 esitatud vaidlustatud otsuse kokkuvõttest, sisaldab see põhjendust 2021. aasta osamakseperioodi *ex ante* osamaksete kindlaksmääramise kohta.
- 445 Lisaks ei ole hageja välja toonud ühtegi vaheotsustes sisalduvat asjaolu, mida vaidlustatud otsuses ei ole, kuid mida oleks tulnud 2021. aasta osamakseperioodi osamaksete kindlaksmääramisel arvesse võtta.
- 446 Järelikult ei viita miski sellele, et vaheotsuste olemasolu mõjutas kuidagi sellise teabe ulatust, mis oli hageja käsutuses selleks, et ta saaks kontrollida tema *ex ante* osamaksete kindlaksmääramise õiguspärasust ja seda liidu kohtus vaidlustada. Täpsemalt, nagu nähtub teise väite esimese kuni kuuenda osa analüüsist, oli hagejal võimalik üksnes vaidlustatud otsuse alusel mõista kõiki *ex ante* osamaksete arvutamise elemente, välja arvatud aasta sihttaseme kindlaksmääramine.
- 447 Järelikult erineb vaidlustatud otsus kriisilahendusnõukogu nendest otsustest, millega määrati kindlaks *ex ante* osamaksed, mida käsitleti kohtuasjades, milles tehti 28. novembri 2019. aasta kohtuotsus Hypo Vorarlberg Bank vs. SRB (T-377/16, T-645/16 ja T-809/16, EU:T:2019:823) ning 28. novembri 2019. aasta kohtuotsus Portigon vs. SRB (T-365/16, EU:T:2019:824). Nimelt ei sisaldanud viimati nimetatud otsus andmeid selle kohta, kuidas kriisilahendusnõukogu määras kindlaks IV riskisamba, kuna need andmed olid esitatud üksnes nendes kohtuasjades käsitletud vaheotsustes (28. novembri 2019. aasta kohtuotsus Hypo Vorarlberg Bank vs. SRB, T-377/16, T-645/16 ja T-809/16, EU:T:2019:823, punkt 195, ning 28. novembri 2019. aasta kohtuotsus Portigon vs. SRB, T-365/16, EU:T:2019:824, punkt 172).

- 448 Lõpuks ei ole hageja selgitanud, kuidas – võttes arvesse eespool punktides 444–446 esitatud kaalutlusi – oleks vaheotsuste avaldamine võimaldanud tal teostada oma õigusi liidu kohtutes paremates tingimustes, ega ka seda, kuidas selline avaldamine oleks võimaldanud neil kohtutel oma kontrolli tõhusamalt teostada.
- 449 Eeltoodut arvestades ei saa ainuüksi vaheotsuste avaldamata jätmine või edastamata jätmine iseenesest tähendada, et vaidlustatud otsusel puudub põhjendus.
- 450 Eespool toodut arvestades tuleb teise väite seitsmes osa tagasi lükata.

i) Järeldus teise väite kohta

- 451 Eespool toodut arvestades tuleb teise väite kolmanda osaga nõustuda. Selle väite ülejäänud osadega nõustuda ei saa.

3. Kolmas väide, et vaidlustatud otsuse kontrollimatuse tõttu on rikutud õigust tõhusale kohtulikule kaitsele

- 452 Hageja väidab, et kriisilahendusnõukogu rikkus tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtet, kuna vaidlustatud otsuse kohtulik kontroll on tegelikult võimatu. Esiteks ei ole Üldkohtul ega hagejal andmeid muude finantsinstitutsioonide kohta peale hageja, kuigi need andmed on vajalikud hageja tasutava *ex ante* osamakse arvutamise kontrollimiseks. Teiseks, isegi kui Üldkohus saaks kõnealuste andmetega tutvuda, ei saaks ta neid kasutada, kuna tal ei ole tarkvara, mida kriisilahendusnõukogu *ex ante* osamaksete arvutamiseks kasutas, et vastavalt delegeeritud määruse 2015/63 I lisale läbida arvutamise erinevad sammud.
- 453 Kriisilahendusnõukogu vaidleb sellele argumendile vastu.
- 454 Nagu märgitud eespool punktis 43, tuli komisjonil ja nõukogul delegeeritud määrusega 2015/63 ja rakendusmäärusega 2015/81 ette nähtud *ex ante* osamaksete arvutamise süsteemi rakendamisel ühitada ärisaladuse kaitse ja tõhusa kohtuliku kaitse põhimõte, nii et selle saladusena käsitatavaid andmeid ei saaks huvitatud isikutele edastada ja et neid ei saaks muu hulgas lisada niisuguste otsuste põhjendusse, millega määratakse kindlaks *ex ante* osamaksete summa.
- 455 Lisaks oli kriisilahendusnõukogu ELTL artikli 339 ja määruse nr 806/2014 artikli 88 kohaselt vaidlustatud otsuse teatavaks tegemise ajal samuti kohustatud tagama, et ta ei avalikustaks finantsinstitutsioonide ärisaladusena käsitatavaid andmeid.
- 456 Samas, nagu on märgitud eespool punktis 48, peab liidu kohus kontrollima nende põhjuste põhjendatust, millele kriisilahendusnõukogu tugines, kui ta väitis, et ta ei saanud osamaksete arvutamisel kasutatud teatud andmeid edastada.
- 457 Käesolevas asjas nähtub eespool punktides 292–302 tehtud analüüsist, et kriisilahendusnõukogu oli põhjendatult vastu sellele, et hagejale edastataks teisi finantsinstitutsioone puudutavad individuaalsed andmed.
- 458 Lisaks tuleb samadel põhjustel, mis on esitatud eespool punktis 54, tagasi lükata argument, et hilisemat kohtuliku kontrolli teostamist takistab see, et kriisilahendusnõukogu kasutab *ex ante* osamaksete arvutamiseks teatud tarkvara.

459 Neil asjaoludel tuleb kolmas väide tagasi lükata.

4. Kuues väide, et rikutud on mitut esmase ja teisese õiguse sätet, kuna hageja suhtes kohaldati kaitseskeemi riskinäitaja osas kordajat

460 Kuues väide jaguneb neljaks osaks.

a) Esimene väiteosa, mille kohaselt on rikutud määruse nr 575/2013 artikli 113 lõiget 7 ja direktiivi 2014/59 artikli 103 lõike 7 punkti h

461 Hageja meenutab, et mis puudutab kaitseskeemi riskinäitajat, siis kohaldati vaidlustatud otsuses tema suhtes korrigeerimistegurit [*konfidentsiaalne*]. Kuid sellise teguri kohaldamine ei vasta määruse nr 575/2013 artikli 113 lõike 7 ja direktiivi 2014/59 artikli 103 lõike 7 punkti h nõuetele. Nimelt kaitseb kaitseskeem, mille liige hageja on, kõiki sellesse kuuluvaid finantsinstitutsioone sama moodi, mistõttu on nende finantsinstitutsioonide eristamine kaitseskeemi riskinäitaja alusel vastuolus nende sätete sõnastuse ja mõttega.

462 Kriisilahendusnõukogu vaidleb sellele argumendile vastu.

463 Esiteks, nagu nähtub eespool punktides 132 ja 139, ei keela direktiivi 2014/59 artikli 103 lõike 7 ega määruse nr 575/2013 artikli 113 lõike 7 sõnastuses miski komisjonil näha delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 teises lõigus ette, et kriisilahendusnõukogu peab kaitseskeemi riskinäitaja kohaldamisel võtma arvesse näitaja „kauplemistegevus ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“ suhtelist kaalu.

464 Teiseks tuleneb vaidlustatud otsuse põhjendustest 114–116 ja selle otsuse III lisa punktist 131, et kriisilahendusnõukogu täitis kohustusi, mis tulenevad delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõikest 4 – sättest, mille õigusvastasust ei ole pealegi tuvastatud.

465 Järelikult tuleb kuuenda väite esimene osa tagasi lükata.

b) Teine väiteosa, mis käsitleb harta artikli 16 ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist

466 Hageja väidab, et mis puudutab kaitseskeemi riskinäitajat, siis tema liigitamine [*konfidentsiaalne*] ja seega talle korrigeerimisteguri [*konfidentsiaalne*] määramine – mis tõi kaasa [*konfidentsiaalne*] – on ebaproportsionaalne ning rikub tema ettevõtlusvabadust, mis on sätestatud harta artiklis 16, ja proportsionaalsuse põhimõtet, mis on sätestatud harta artikli 52 lõikes 1.

467 Selle korrigeerimisteguri määramine kaitseskeemi riskinäitaja suhtes on ilmselgelt põhjendamatu ja meelevaldne, kuna hagejal on hea kapitalisatsioon ja positiivne riskiprofiil, mistõttu tema kriisilahenduse tõenäosus on väike. See ilmneb eelkõige hageja enda analüüsi tulemustest riskinäitajate kohta ja EKP statistikast 2019. aastal kättesaadava teabe põhjal.

468 Kriisilahendusnõukogu vaidleb nendele argumentidele vastu.

469 Kõigepealt tuleb tõdeda, et hageja piirdub harta artiklis 16 sätestatud ettevõtlusvabaduse ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumisele viitamisega, esitamata nende põhimõtetega seoses konkreetseid argumente.

- 470 Arvestades eespool punktis 217 viidatud kohtupraktikat, tuleb hageja etteheited seega tagasi lükata osas, milles need puudutavad nende põhimõtete rikkumist.
- 471 Samuti, kui hageja argumente mõista nii, et ta väidab tegelikult, et kriisilahendusnõukogu tegi talle kaitseskeemi riskinäitaja [*konfidentsiaalne*] määramisega ilmse hindamisvea, siis tuleb märkida järgmist.
- 472 Mis puudutab kaitseskeemi riskinäitajat, siis täpsustasid kriisilahendusnõukogu ja komisjon, et suure ja keerulise bilansiga finantsinstitutsiooni, nagu hageja maksejõuetus võib võtta kõik kaitseskeemi vahendid, erinevalt finantsinstitutsioonidest, kelle bilanss on väiksem ja lihtsam. Järelikult ei ole risk, et hagejal tuleb kasutada kriisilahendusfondi, tingimata kaetud tema kuulumisega kaitseskeemi. Hageja ei ole aga esitanud tõendeid sellele argumendile vastuvaidlemiseks.
- 473 Lisaks ei saa hageja tugineda enda tehtud riskinäitajate analüüsile või EKP statistikale, et vaidlustada kriisilahendusnõukogu antud hinnangut kaitseskeemi riskinäitajale.
- 474 Esiteks ei puuduta see analüüs ja statistika kõiki finantsinstitutsioone, kelle andmeid hageja kaitseskeemi riskinäitaja arvutamisel arvesse võeti. Nimelt võrdleb hageja oma analüüsis ennast vaid kuue muu Saksa finantsinstitutsiooniga. Seevastu, nagu nähtub vaidlustatud otsuse II lisast, võttis kriisilahendusnõukogu arvesse 1627 finantsinstitutsiooni andmeid, et moodustada kaitseskeemi riskinäitaja kohta rühmasid liidu tasandi suhtes, ning 776 finantsinstitutsiooni andmeid, et koostada kaitseskeemi riskinäitaja kohta rühmasid riikliku tasandi suhtes.
- 475 Sama kehtib EKP statistika kohta. See puudutab ainult 113 finantsinstitutsiooni, st vaid üht osa finantsinstitutsioonidest, kelle andmeid võttis kriisilahendusnõukogu kaitseskeemi riskinäitajaga seotud rühmade moodustamisel arvesse.
- 476 Teiseks puudutavad hageja enda analüüs ja EKP statistika tegureid, mis ei ole kaitseskeemi riskinäitaja kaalumisel asjakohased.
- 477 Nimelt on delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõikes 4 sätestatud, et kui kriisilahendusnõukogu kaalub kaitseskeemi riskinäitajat, peab ta võtma arvesse asjaomase finantsinstitutsiooni suhtes kohaldatavat riskinäitajat „kauplemine ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“ delegeeritud määruse artikli 6 lõike 5 punkti a tähenduses.
- 478 Kuid hageja enda riskinäitajate analüüsi erinevad tegureid – esimese taseme põhiomavahendite suhtarv, koguomavahendite suhtarv, TIER 1 kapitali suhtarv, viivislaenude suhtarv (*non-performing loan quote* (NPL)), kattedekordaja, restruktureeritud nõuete suhtarv (*forbearance*) ja viivisnõuete suhtarv (*non-performing exposures* (NPE)) – ega ka EKP statistikas sisalduvad tegureid – koguomavahendite suhtarv, esimese taseme omavahendite suhtarv ja finantsvõimenduse määr – ei ole delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõikes 4 ega delegeeritud määruse artikli 6 lõike 5 punktis a nimetatud.
- 479 Järelikult tuleb kuuenda väite teine osa tagasi lükata.

c) Kolmas väiteosa, mis käsitleb harta artikli 20 ja võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumist

- 480 Hageja väidab, et tema suhtes korrigeerimisteguri [*konfidentsiaalne*] kohaldamine kaitseskeemi riskinäitaja osas toob kaasa põhjendamatu erineva kohtlemise võrreldes finantsinstitutsioonidega, kes said kaitseskeemi riskinäitajaks [*konfidentsiaalne*], mistõttu vaidlustatud otsus rikub harta artiklit 20 ja võrdse kohtlemise põhimõtet.
- 481 Eelkõige on kaitseskeemi kuulumine asjaolu, mis muudab kõik asjaomased finantsinstitutsioonid võrreldavaks, ning puudub objektiivne kriteerium, mis õigustaks kaitseskeemi kuuluvate finantsinstitutsioonide erinevat kohtlemist. Riskinäitaja „kauplemine ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“ ei ole sobiv kriteerium, nagu on näidatud viiendas väites.
- 482 Lisaks on hagejale korrigeerimisteguri [*konfidentsiaalne*] määramine tema ilmselgelt sobimatu eristamine, arvestades tema maksejõuetuse, kriisilahenduse ja kriisilahendusfondi kasutamise tõenäosust.
- 483 Kriisilahendusnõukogu vaidleb nendele argumentidele vastu.
- 484 Esiteks, nagu on märgitud eespool punktides 160–163, ei saa hageja väita, et kõik kaitseskeemi kuuluvad finantsinstitutsioonid on sarnases olukorras.
- 485 Teiseks, nagu on tõdetud eespool punktis 165, on riskinäitaja „kauplemine ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“ elemendid, mida kasutatakse selleks, et teha kindlaks kaitseskeemi kuuluvate eri finantsinstitutsioonide kaitseskeemi riskinäitaja, objektiivsed kriteeriumid, mis on ka kooskõlas kriisilahenduskorra ühe eesmärgiga, nimelt julgustada finantsinstitutsioone kasutama vähem riskantseid toimimisviise.
- 486 Eespool punktis 159 viidatud kohtupraktikat arvestades tuleb kuuenda väite kolmas osa seega tagasi lükata.

d) Neljas väiteosa, mis käsitleb hea halduse põhimõtte väidetavat rikkumist

- 487 Neljas väiteosa jaguneb kaheks etteheiteks.

1) Esimene etteheide, et kriisilahendusnõukogu ei põhjendanud vaidlustatud otsust nõuetekohaselt

- 488 Hageja väidab, et kriisilahendusnõukogu ei selgita vaidlustatud otsuses õiguslikult piisavalt esiteks põhjuseid, miks tuli moodustada kolm rühma kaitseskeemi riskinäitaja kaalumiseks selle asemel, et näiteks moodustada kaks või viis rühma, ning teiseks, miks peab esimese rühma korrigeerimistegur olema 5/9 ja teise oma 7/9, et „paremini eristada [kaitseskeemis] osalemise mõju finantsinstitutsioonide riskiastmega seotud täiendavate tegurite alusel“.
- 489 Kriisilahendusnõukogu vaidleb nendele argumentidele vastu.
- 490 Tuleb märkida, et hageja kordab sisuliselt ühte osa argumentidest, mille ta esitas seoses 4. sammuga teise väite viienda osa kolmandas etteheites.

491 Järelikult tuleb samadel põhjustel, mis on esitatud eespool punktides 407–409, kuuenda väite neljanda osa esimene etteheide tagasi lükata.

2) *Teine etteheide, et kriisilahendusnõukogu rikkus oma uurimiskohustust*

492 Hageja väidab, et paigutades ta kaitseskeemi riskinäitaja suhtes rühma [*konfidentsiaalne*], ei võtnud kriisilahendusnõukogu täielikult, hoolikalt ja erapooletult arvesse kõiki asjasse puutuvaid faktilisi asjaolusid. Ta ei uurinud nimelt, kuidas kaitse, mida pakub kaitseskeem, mille liige hageja on, tema liikmete kasuks toimib. Samuti ei kontrollinud ta, kas ja mil määral võib delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõikega 4 põhjendada rühma moodustamist ja riskil põhinevat vahetegemist võrreldes hagejaga samasse kaitseskeemi kuuluvate teiste liikmetega. Sama kehtib ka selle küsimuse analüüsi kohta, kas ja mil määral ei õigusta hageja riskiprofiil ja muud käesoleva juhtumi asjaolud tema soodsamat paigutamist.

493 Selles kontekstis tegi kriisilahendusnõukogu ka hindamisvigu. Nimelt viib rühmadesse määramise protsess ekslike tulemusteni, eriti ühte kaitseskeemi kuuluva kahe finantsinstitutsiooni ühinemise korral. Sel juhul muudetakse teiste finantsinstitutsioonide rühmadesse määramist, sest eri rühmadesse jaotamiseks jääb järele vähem finantsinstitutsioone, samas kui delegeeritud määruse 2015/63 artikli 6 lõikes 7 nimetatud kaitseskeemi riskinäitaja kindlakstegemise määravad kriteeriumid jäävad muutumatuks.

494 Kriisilahendusnõukogu vaidleb nendele argumentidele vastu.

495 Harta artiklis 41 sätestatud hea halduse põhimõte paneb liidu institutsioonidele ja organitele kohustuse hinnata hoolikalt ja erapooletult kõiki konkreetse juhtumi olulisi asjaolusid (vt selle kohta 21. novembri 1991. aasta kohtuotsus Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, punkt 14, ja 23. septembri 2009. aasta kohtuotsus Eesti vs. komisjon, T-263/07, EU:T:2009:351, punkt 99 ja seal viidatud kohtupraktika).

496 Käesolevas asjas tuleb esiteks märkida, et kriisilahendusnõukogu võib kaitseskeemi riskinäitaja kaalumisel arvesse võtta üksnes delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõikes 4 loetletud tegureid, nimelt riskinäitajat „kauplemine ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“ delegeeritud määruse artikli 6 lõike 5 punkti a tähenduses.

497 Teiseks peab kriisilahendusnõukogu kaitseskeemi riskinäitaja kindlaks tegema andmete põhjal, mille finantsinstitutsioonid edastavad delegeeritud määruse 2015/63 artikli 14 kohaselt.

498 Neil asjaoludel ei saa kriisilahendusnõukogule ette heita, et ta ei võtnud hageja *ex ante* osamakse arvutamisel arvesse hageja esitatud asjaolusid, nagu need, mida on mainitud eespool punktis 492 ja mida ei ole ette nähtud delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõikes 4 või artiklis 14.

499 Kolmandaks tuleb tagasi lükata etteheide, et kriisilahendusnõukogu tegi ilmse hindamisvea sellega, et ta moodustas kaitseskeemi riskinäitaja kaalumiseks rühmad.

500 Kõigepealt tuleneb eespool punktidest 159–165, et kriisilahendusnõukogul on finantsinstitutsioonide *ex ante* osamakse arvutamisel eri finantsinstitutsioonide riskiprofiili hindamiseks õigus sama kaitseskeemi liikmeid eristada.

- 501 Edasi, nagu nähtub eespool viienda väite analüüsist, võis kriisilahendusnõukogu selleks eristamiseks kasutada riskinäitajat, mis on ette nähtud delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõikes 4 ja mille kohaselt kaalub ta kaitseskeemi riskinäitajat riskinäitaja „kauplemine ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“ alusel.
- 502 Lõpuks ei ole hageja esitanud Üldkohtule ühtegi konkreetset asjaolu, mille alusel selle näitaja kohaldamisele vastu vaieldaks.
- 503 Neljandaks, nagu kriisilahendusnõukogu sisuliselt selgitas, ilma et hageja oleks sellele vastu vaieldnud, tähendab see, kui ühte kaitseskeemi kuuluvad kaks finantsinstitutsiooni ühinevad, et väheneb nende finantsinstitutsioonide arv, mis tuleb kaitseskeemi riskinäitaja kindlaksmääramiseks moodustatavatesse rühmadesse määrata, ning seda asjaolu võetakse automaatselt arvesse viimati nimetatud riskinäitaja lõplikus arvutuses, tingimusel et ühinemine toimus enne delegeeritud määruse 2015/63 artiklis 14 nimetatud võrdlusaasta lõppu.
- 504 Järelikult tuleb kuuenda väite neljas osa tagasi lükata.

e) Järeldus kuuenda väite kohta

- 505 Eeltoodut arvestades tuleb kuues väide tagasi lükata.

5. Kaheksas väide, et rikutud on harta artikleid 16 ja 52, kuna korrigeerimise kordaja ei ole õige

- 506 Hageja väidab, et tema suhtes kohaldatud korrigeerimise kordajad – nimelt kordaja, mida kohaldatai tema suhtes tema *ex ante* osamakse arvutamisel liidu tasandil, ja kordaja, mida kasutati selle osamakse arvutamisel riiklikul tasandil – ei ole kooskõlas tema riskiprofiiliga, mistõttu vaidlustatud otsus rikub harta artiklit 16 ja harta artikli 52 lõikes 1 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtet.
- 507 Hageja väidab eelkõige, et tal on hea kapitalisatsioon ja positiivne riskiprofiil. Seega on tema kriisilahenduse tõenäosus väike. See ilmneb eelkõige hageja enda analüüsist kui ka EKP poolt 2019. aastal kättesaadava teabe põhjal koostatud statistikast.
- 508 Lisaks, mis puudutab kaitseskeemi riskinäitajat, siis ei esitanud kriisilahendusnõukogu hagejale ühtegi objektiivset põhjust tema määramiseks rühma [*konfidentsiaalne*], vaatamata täielikule kaitsele, mille tagab finantsinstitutsiooni kaitseskeem, millesse ta kuulub. See toob kaasa *ex ante* osamakse [*konfidentsiaalne*], mistõttu rikub vaidlustatud otsus harta artiklit 16, proportsionaalsuse põhimõtet ja harta artiklit 20.
- 509 Kriisilahendusnõukogu vaidleb nendele argumentidele vastu.
- 510 Kõigepealt tuleb tõdeda, et hageja piirdub viitega harta artiklites 16 ja 20 tunnustatud põhimõtete ning proportsionaalsuse põhimõtte rikkumisele, esitamata nende põhimõtetega seoses ühtegi konkreetset argumenti.
- 511 Arvestades eespool punktis 217 viidatud kohtupraktikat, tuleb hageja argumentatsioon seega tagasi lükata osas, milles see puudutab nende põhimõtete rikkumist.

- 512 Lisaks ja igal juhul, kui seda argumentatsiooni mõista nii, et hageja väidab tegelikult, et kriisilahendusnõukogu tegi tema korrigeerimise kordajate arvutamisel ilmse hindamisvea, siis tuleb märkida järgmist.
- 513 Esimesena, mis puudutab etteheidet, et kriisilahendusnõukogu määras hageja kaitseskeemi riskinäitaja suhtes valesse rühma, siis tuleb see tagasi lükata samadel põhjustel, mis on esitatud eespool punktides 500–502.
- 514 Teisena ei saa hageja oma korrigeerimise kordajate arvutamise vaidlustamisel tugineda omaenda riskianalüüsile riskinäitajate kohta. Esiteks nähtub vaidlustatud otsuse põhjendusest 112, et kriisilahendusnõukogu võttis *ex ante* osamaksete arvutamisel arvesse kuutteis riskinäitajat. Hageja analüüs puudutab aga vaid ühte nendest kuueteistkümnest näitajast, nimelt esimese taseme põhiomavahendite suhtarvu. Teiseks võrdleb hageja selles analüüsis end kuue Saksa finantsinstitutsiooniga. Nagu nähtub vaidlustatud otsuse II lisast, võttis kriisilahendusnõukogu aga *ex ante* osamakse liidu tasandi arvutamisel arvesse 1627 finantsinstitutsiooni andmeid ja riikliku tasandi arvutamisel arvesse 776 finantsinstitutsiooni andmeid.
- 515 Samuti ei saa hageja oma korrigeerimiskordajate arvutamisele vastuvaidlemisel tugineda EKP statistikale. Esiteks puudutab see statistika ainult kahte kuueteistkümnest riskinäitajast, mida kriisilahendusnõukogu *ex ante* osamaksete arvutamisel arvesse võttis, nimelt „esimese taseme põhiomavahendite suhtarvu“ ja finantsvõimenduse määra. Teiseks puudutab see statistika ainult 113 finantsinstitutsiooni, see tähendab vaid väikest osa finantsinstitutsioonidest, kelle andmeid kriisilahendusnõukogu selle arvutuse tegemisel arvesse võttis.
- 516 Eeltoodut arvestades tuleb kaheksas väide tagasi lükata.

6. Üheksas väide, et rikutud on harta artikleid 16, 20, 41 ja 52, kuna on tehtud ilmseid hindamisvigu

- 517 Hageja väidab, et kriisilahendusnõukogu ei järginud oma kaalutusõiguse piire ja rikkus seega harta artikleid 16, 20 ja 41 ning harta artiklis 52 ette nähtud proportsionaalsuse põhimõtet, kuna kriisilahendusnõukogu tegi tema *ex ante* osamakse arvutamisel mitu ilmset hindamisviga.
- 518 Esimesena ei võtnud kriisilahendusnõukogu ei nõuetekohaselt arvesse ega määranud kindlaks:
- mõju, mida protsüklilised osamaksed võisid avaldada finantsinstitutsioonide finantsseisundile määruse nr 806/2014 artikli 69 lõikes 2 ette nähtud aasta sihttaseme kindlaksmääramisel;
 - riskinäitajat „kauplemine ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“;
 - kaitseskeemi riskinäitajat;
 - riskinäitajate osakaalude ümberskaleerimist riskisamba sees, kui teatavaid riskinäitajaid ei kohaldata.
- 519 Teisena lubavad nii riskinäitajad kui ka kaalumise delegeritud määruse 2015/63 alusel rühmade moodustamist ja rühmadesse jaotamist, mis toovad hagejale kaasa maksekoormuse, mis on sisuliselt ilmselgelt põhjendamatu, eaproportsionaalne ja diskrimineeriv. Nagu on märgitud seitsmenda väite raames, viib delegeritud määruse I lisa olukorrani, kus maksimum- ja

miinimumväärtuste vahemik on esimeses ja viimases rühmas ebaproportsionaalselt suur, mitu rühma on tühjad ning muudes rühmades on ilmselgelt liiga palju ettevõtjaid. Sellega seoses rikkus kriisilahendusnõukogu oma kaalutusõigust ega korrigeerinud *ex ante* osamakseid nii, nagu seda nõuavad võrdse kohtlemise ja proportsionaalsuse põhimõte.

- 520 Kriisilahendusnõukogu vaidleb nendele argumentidele vastu.
- 521 Kõigepealt tuleb tõdeda, et hageja piirdub viitega harta artiklites 16, 20 ja 41 tunnustatud põhimõtete rikkumisele ning harta artiklis 52 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte rikkumisele, esitamata nende põhimõtete kohta iseseisvaid ja konkreetseid argumente.
- 522 Arvestades eespool punktis 217 viidatud kohtupraktikat, tuleb hageja argumentatsioon seega tagasi lükata osas, milles see puudutab nende põhimõtete rikkumist.
- 523 Edasi, kuigi hageja väidab, et kriisilahendusnõukogu tegi ilmseid hindamisvigu rühmade moodustamisel ja finantsinstitutsioonide nendesse määramisel, ei toeta seda etteheidet konkreetseid argumente. Eelkõige ei ole hageja täpsustanud, kuidas on kriisilahendusnõukogule antud kaalutusõigus seotud eespool punktis 518 nimetatud teguritega ning kuidas oleks kriisilahendusnõukogu pidanud täpselt neid tegureid arvesse võtma.
- 524 Samuti, kuigi hageja heidab kriisilahendusnõukogule ette, et viimane ei teinud delegeeritud määruse 2015/63 I lisa osa „2. samm“ punktis 2 asuvate matemaatiliste valemite tulemuste suhtes võrdse kohtlemise ja proportsionaalsuse põhimõtte nõuetest tulenevaid „vajalikke individuaalseid kohandusi“, ei täpsusta ta nende kohanduste laadi.
- 525 Lõpuks esitas hageja rühmitamismeetodi kohta mitmeti mõistetavaid argumente. Esiteks, viidates tema poolt seitsmenda väite raames esitatud argumentidele, heidab ta kriisilahendusnõukogule ette, et viimane ei tunnistanud, et 2. sammu kohaldamine toob esimese ja viimase rühma puhul kaasa ebaproportsionaalselt suure väärtuste vahemiku, et erinevad rühmad on tühjad ja et esimesed rühmad sisaldavad ilmselgelt liiga suurt arvu finantsinstitutsioone. Oma etteheites annab hageja seega mõista, et tema arvates ei ole rühmitamismeetod kooskõlas õigusnormide hierarhias kõrgemalseisvate õigusnormidega, esitamata aga käesoleva väite raames õigusvastasuse vastuväidet. Selline vastuväide tuleb aga esitada selgelt, et akti andja saaks akti õiguspärasust kaitsta (vt selle kohta 20. jaanuari 2009. aasta kohtumäärus *Sack vs. komisjon*, C-38/08 P, EU:C:2009:21, punktid 21 ja 22). Teiseks heidab hageja kriisilahendusnõukogule samadele põhjustele tuginedes ette, et viimane rikkus delegeeritud määruse 2015/63 I lisa nõudeid. Neid asjaolusid arvestades on Üldkohtul võimatu täpselt kindlaks määrata hageja asjasse puutuvate argumentide ulatust ja otsustada nende põhjendatuse üle.
- 526 Eeltoodut arvestades tuleb üheksas väide tagasi lükata.

7. Üheteistkümnes väide, mille kohaselt on rikutud määruse nr 806/2014 artikli 70 lõiget 2 ning mille kohaselt on määruse nr 806/2014 artiklid 69 ja 70 vastuolus õigusnormide hierarhias kõrgemalseisvate õigusnormidega

- 527 Vaidlust ei ole selles, et hageja esitas üheteistkümnenenda väite esimest korda repliigis. Sellele vaatamata leiab ta, et see väide on vastuvõetav, kuna see põhineb kohtumenetluse käigus ilmsiks tulnud faktilistel ja õiguslikel asjaoludel. Nimelt asjaolu, mis on vajalik selleks, et mõista, kas aasta sihttase ületab määruse nr 806/2014 artikli 70 lõikes 2 ette nähtud ülempiiri 12,5% lõplikust

sihttasemest, tehti talle teatavaks kriisilahendusnõukogu 11. aprilli 2022. aasta otsusega SRB/ES/2022/18 ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate 2022. aasta *ex ante* osamaksete arvutamise kohta.

- 528 Kriisilahendusnõukogu palub esiteks tunnistada käesolev väide vastuvõetamatuks, kuna see on esitatud hilinenult, ja teiseks lükata see sisuliselt tagasi.
- 529 Kodukorra artikli 84 lõike 1 kohaselt ei või menetluse käigus esitada uusi väiteid, kui need ei tugine faktilistele ja õiguslikele asjaoludele, mis on tulnud ilmsiks menetluse käigus, või kui need ei ole käsitatavad varem menetluse algatusdokumendis otseselt või kaudselt esitatud väite täiendusena, millel on varem esitatud väitega otsene seos (vt selle kohta 5. oktoobri 2020. aasta kohtuotsus HeidelbergCement ja Schwenk Zement vs. komisjon, T-380/17, EU:T:2020:471, punkt 87 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 530 Ent esiteks ei ole vaidlust selles, et kriisilahendusnõukogu märkis eespool punktis 326 nimetatud teabelehel ära tema prognoositud lõpliku sihttaseme summa vahemikus 70–75 miljardit eurot, et määrata kindlaks 2021. aasta osamakseperioodi *ex ante* osamaksed. Teiseks nähtub hagiavaldusest, et hagejal oli võimalik selle teabelehega enne oma hagi esitamist tutvuda, kuna ta viitas sellele oma teise väite põhjendamiseks esitatud argumentides.
- 531 Neil asjaoludel ei saa hageja väita, et tema poolt üheteistkümnenda väite põhjendamiseks esitatud faktilised asjaolud, mis väidetavalt põhjendavad selle väite esitamist repliigi staadiumis, ei olnud talle hagi esitamise ajal juba teada.
- 532 Lisaks ei ole hageja väitnud, et käesolev väide on varem esitatud väite täiendus.
- 533 Eeltoodut arvestades tuleb üheteistkümnenda väide vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata jätta.
- 534 Lisaks, isegi kui eeldada, et üheteistkümnenda väide on vastuvõetav, ei ole Üldkohtul võimalik hinnata selle põhjendatust. Nimelt, nagu nähtub eespool punktidest 308–340, ei ole vaidlustatud otsus 2021. aasta osamakseperioodi aasta sihttaseme kindlaksmääramise osas põhjendatud ning see otsus tuleb sel põhjusel tühistada. Ent selline põhjenduse puudumine takistab Üldkohtul üheteistkümnenda väite põhjendatust analüüsida.

C. Järeldus

- 535 Kõigest eeltoodust tuleneb, et teise väite kolmas osa on põhjendatud, kuid selle väite teised osad ja kõik ülejäänud väited tuleb tagasi lükata. Kuna ainuüksi teise väite kolmanda osa alusel on vaidlustatud otsuse tühistamine põhjendatud, tuleb see otsus hagejat puudutavas osas tühistada.

V. Kohtuotsuse tagajärgede ajaline piiramine

- 536 Kriisilahendusnõukogu palub Üldkohtul jätta vaidlustatud otsuse tühistamise korral vaidlustatud otsuse tagajärjed kehtima kuni selle asendamiseni või vähemalt kuueks kuuks alates kohtuotsuse jõustumise kuupäevast.
- 537 Hageja märkis kohtuistungil sisuliselt, et ta ei ole sellele nõudele vastu, kui vaidlustatud otsus tühistatakse olulise menetlusnormi rikkumise tõttu.

- 538 Tuleb meenutada, et ELTL artikli 264 teise lõigu kohaselt võib liidu kohus juhul, kui ta seda vajalikuks peab, märkida, milliseid tühiseks tunnistatud õigusakti tagajärgi loetakse kehtivaks.
- 539 Sellega seoses tuleneb kohtupraktikast, et arvestades õiguskindluse kaalutlusi, võib sellise õigusakti tagajärjed jätta kehtivaks eelkõige juhul, kui õigusakti viivitamatu tühiseks tunnistamine põhjustab raskeid negatiivseid tagajärgi ja vaidlustatud õigusakti õiguspärasus ei ole vaidlustatud mitte selle eesmärgi või sisu tõttu, vaid oluliste menetlusnormide rikkumise tõttu (vt 15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon vs. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 175 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 540 Käesolevas asjas on vaidlustatud otsus vastu võetud olulisi menetlusnorme rikkudes. Seevastu ei ole Üldkohus käesolevas menetluses tuvastanud viga, mis mõjutaks selle otsuse sisulist õiguspärasust.
- 541 Lisaks tuleb märkida sarnaselt sellega, mida Euroopa Kohus otsustas 15. juuli 2021. aasta kohtuotsuses komisjon vs. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB (C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 177), et vaidlustatud otsuse tühistamine ilma selle tagajärgede kehtima jätmiseta kuni selle asendamiseni uue õigusaktiga kahjustaks direktiivi 2014/59, määruse nr 806/2014 ja delegeeritud määruse 2015/63 rakendamist, mis on aga pangandusliidu oluline osa, mis aitab kaasa euroala stabiilsusele.
- 542 Neil asjaoludel tuleb jätta vaidlusaluse otsuse tagajärjed hagejat puudutavas osas kehtima seni, kuni mõistliku aja jooksul, mis ei tohi ületada kuut kuud alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamisest, jõustub kriisilahendusnõukogu uus otsus, millega määratakse kindlaks hageja poolt 2021. aasta osamakseperioodi eest kriisilahendusfondi tehtav *ex ante* osamakse.

VI. Kohtukulud

- 543 Vastavalt Üldkohtu kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kriisilahendusnõukogu on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb tema kohtukulud jätta tema enda kanda ja mõista hageja kohtukulud vastavalt hageja nõudele välja kriisilahendusnõukogult.
- 544 Kodukorra artikli 138 lõike 1 alusel kannab komisjon ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kaheksas koda laiendatud koosseisus),

otsustab:

- 1. Tühistada Landesbank Baden-Württembergi puudutavas osas Ühtse Kriisilahendusnõukogu (SRB) 14. aprilli 2021. aasta otsus SRB/ES/2021/22 ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate 2021. aasta *ex ante* osamaksete arvutamise kohta.**
- 2. Jätta otsuse SRB/ES/2021/22 tagajärjed Landesbank Baden-Württembergi puudutavas osas kehtima seni, kuni mõistliku aja jooksul, mis ei tohi ületada kuut kuud alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamisest, jõustub Ühtse Kriisilahendusnõukogu uus otsus, millega määratakse kindlaks selle finantsinstitutsiooni 2021. aasta osamakseperioodi eest kriisilahendusfondi tehtav *ex ante* osamakse.**
- 3. Jätta Ühtse Kriisilahendusnõukogu kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Landesbank Baden-Württembergi kohtukulud.**
- 4. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.**

Kornezov

De Baere

Petrík

Kecsmár

Kingston

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 20. detsembril 2023 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

I. Vaidluse taust	2
II. Vaidlustatud otsus	2
III. Poolte nõuded	4
IV. Õiguslik käsitus	5
A. Delegeeritud määruse 2015/63 artiklite 4–9 ja 20 ning I lisa õigusvastasuse vastuväide	6
1. Neljas väide, milles esitatakse õigusvastasuse vastuväide delegeeritud määruse 2015/63 artiklite 4–9 ja I lisa suhtes, kuna need rikuvad tõhusa kohtuliku kaitse ja õiguskindluse põhimõtteid	6
a) Esimene väiteosa, mis käsitleb tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtte väidetavat rikkumist	7
b) Teine väiteosa, mis käsitleb õiguskindluse põhimõtte väidetavat rikkumist	10
1) Esimene etteheide, et delegeeritud määruse 2015/63 artiklid 4–9 ja I lisa ei võimalda finantsinstitutsioonidel eelnevalt oma ex ante osamaksete summat välja arvutada	10
2) Teine etteheide, et komisjon oleks võinud kehtestada teistsuguse ex ante osamaksete arvutamise meetodi	16
3) Kolmas väide, mis käsitleb määruse 2016/1011 artikli 12 rikkumist	17
c) Järeldus neljanda väite kohta	18
2. Viies väide, et delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 teine lõik on õigusvastane, kuna see rikub mitut õigusnormide hierarhias kõrgemalseisvat õigusnormi	18
a) Esimene väiteosa, mille kohaselt on delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 teine lõik vastuolus direktiivi 2014/59 artikli 103 lõike 7 punktiga h ja määruse nr 575/2013 artikli 113 lõikega 7	18
b) Teine väiteosa, mille kohaselt on delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 teine lõik vastuolus „põhimõttega, et osamaksed tuleb määrata vastavalt riskile“, ja võrdse kohtlemise põhimõttega	20
1) Esimene etteheide, et rikutud on „põhimõtet, et osamaksed tuleb määrata vastavalt riskile“	20
2) Teine etteheide, mis käsitleb võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumist	22
c) Kolmas väiteosa, mille kohaselt on delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 teine lõik vastuolus õiguskindluse põhimõttega	23

d) Neljas väiteosa, mille kohaselt on delegeeritud määruse 2015/63 artikli 7 lõike 4 teine lõik vastuolus põhimõttega, et faktilisi asjaolusid tuleb täies ulatuses arvesse võtta	24
e) Järeldus viienda väite kohta	24
3. Seitsmes väide, et delegeeritud määruse 2015/63 artiklid 6, 7 ja 9 ning I lisa on õigusvastased, kuna need rikuvad mitut õigusnormide hierarhias kõrgemalseisvat õigusnormi	24
4. Kümnes väide, milles esitatakse delegeeritud määruse 2015/63 artikli 20 lõike 1 esimese ja teise lause õigusvastasuse vastuväide, kuna need sätted rikuvad direktiivi 2014/59 artikli 103 lõiget 7 ja „põhimõtet, et osamaksed tuleb määrata vastavalt riskile“	29
B. Väited, mis käsitlevad vaidlustatud otsuse õiguspärasust	31
1. Esimene väide, mille kohaselt on rikutud määruse nr 806/2014 artikli 81 lõiget 1 koostoimes määruse nr 1 artikliga 3	31
2. Teine väide, mis käsitleb põhjenduse puudulikkust	33
a) Sissejuhatavad märkused	33
b) Esimene väiteosa, mis puudutab vaidlustatud otsuse autentset keeleversiooni	35
c) Teine väiteosa, mis käsitleb ex ante osamakse arvutamise põhjenduse keerukust ..	35
d) Kuues väiteosa, mis käsitleb teisi finantsinstitutsioone puudutavate andmetega tutvumise mittevõimaldamist	36
e) Kolmas väiteosa, mis käsitleb aasta sihttaseme põhjendatust	38
f) Neljas väiteosa, mis käsitleb aastase baasosamakse ebapiisavat põhjendamist	43
g) Viies väiteosa, mis käsitleb aasta baasosamakse riskiga korrigeerimise ebapiisavat põhjendamist	44
1) Esimene etteheide, et võimatu on kontrollida, kas kõigi asjasse puutuvate finantsinstitutsioonide osamaksed on korrigeeritud vastavalt nende riskiprofiilile	44
2) Teine etteheide, mis käsitleb riskinäitaja „kauplemistegevused ja bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“ arvesse võtmist	45
3) Kolmas etteheide, mis käsitleb aasta baasosamakse hageja riskiprofiiliga korrigeerimise 1.–6. sammu põhjendamist	46
i) 1. samm	46
ii) 2. samm	47
iii) 3. samm	48

iv) 4. samm	49
v) 5. samm	50
vi) 6. samm	52
h) Seitsmes väiteosa, mis käsitleb avaldamata vaheotsuste olemasolu	54
i) Järeldus teise väite kohta	55
3. Kolmas väide, et vaidlustatud otsuse kontrollimatuse tõttu on rikutud õigust tõhusale kohtulikule kaitsele	55
4. Kuues väide, et rikutud on mitut esmase ja teisese õiguse sätet, kuna hageja suhtes kohaldati kaitseskeemi riskinäitaja osas kordajat	56
a) Esimene väiteosa, mille kohaselt on rikutud määruse nr 575/2013 artikli 113 lõiget 7 ja direktiivi 2014/59 artikli 103 lõike 7 punkti h	56
b) Teine väiteosa, mis käsitleb harta artikli 16 ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist	56
c) Kolmas väiteosa, mis käsitleb harta artikli 20 ja võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumist	58
d) Neljas väiteosa, mis käsitleb hea halduse põhimõtte väidetavat rikkumist	58
1) Esimene etteheide, et kriisilahendusnõukogu ei põhjendanud vaidlustatud otsust nõuetekohaselt	58
2) Teine etteheide, et kriisilahendusnõukogu rikkus oma uurimiskohustust	59
e) Järeldus kuuenda väite kohta	60
5. Kaheksas väide, et rikutud on harta artikleid 16 ja 52, kuna korrigeerimise kordaja ei ole õige	60
6. Üheksas väide, et rikutud on harta artikleid 16, 20, 41 ja 52, kuna on tehtud ilmseid hindamisvigu	61
7. Üheteistkümnes väide, mille kohaselt on rikutud määruse nr 806/2014 artikli 70 lõiget 2 ning mille kohaselt on määruse nr 806/2014 artiklid 69 ja 70 vastuolus õigusnormide hierarhias kõrgemalseisvate õigusnormidega	62
C. Järeldus	63
V. Kohtuotsuse tagajärgede ajaline piiramine	63
VI. Kohtukulud	64